

உ
கடவுள் துணை.

சித்வசிரோன்யணியாகிய
பு ஃ தே மு த் தி ப் பு ல வர்
திருவாழ்மகர்த்தருளிய
மின் னெ னிய ள் குறம்.

இ ஃ து
மணிமங்கலம்,
வடிவேலுமுதலியா ரவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு.

மதுரை புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்
P. N. O. கடைதாரியம்.
M. கிருஷ்ணப்பிள்ளையவர்களால்

பிராரித்தாங்கல்,
நாராயணசாமிமுதலியார்குமாரர்
சிதம்பரமுதலியா ரவர்கள் து
சென்னைக் குயப்பேட்டை,
வித்தியாரத்தாகா அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912

சென்னை குயப்பேட்டை படவெட்டம்மன் கோயில் வீதி 64.

வ
மகாகணபதிதானை.

புதிதாயச்சிட்ட வள்ளியம்மை சுயம்வரம்.

இஃது வள்ளியம்மை மான்வயிற்றிற் ஜெனித்து குறவர்க்கரசனாகிய நம்பிராஜன் கிரகத்தில் வளர்ந்து கண்ணிப்பருவங்கழித்து தக்க பருவநிசையடைந்து வனஞ்சென்று செந்தினைக்கதிரைப் பகிஜாநிகள் கொய்யாது காவல்புரிந்து நாரதமா முனிவரோடு வாதுகூறிச் சுப்ரமண்ய வேடுவனோடு வாதுபேசிப் பண்டாரக் கிழவனோடு மனமகிழ்ந்து பாண்மீதிருந்து அன்னவருக்குத் தொண்டுசெய்து சூனையை யடுத்து யானையாற் சிவசுப்பிரமணியரை கார்த்தர்வமணம்புரிந்து தினைக்கதிரறுத்து அண்ணமார்கனோடு சிற்றூர் சென்று ருகமினைந்துனைச் சோகித்துப் பின்னர்ச் சிவசுப்பிரமணியரைப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்து திருப்பரங்குன்றஞ் செல்லுதல். இப்பாகங்களில் சாஸ்திரயுக்தப்படி நவரசங்களாலும் இந்துஸ்தான், பாரீஸ், கெஜல், டோமரி, துக்கடா, சிந்து, கீர்த்தனை, கலிப்பா, வெண்பா, கிருத்தப்பா, ஓரடிப்பதம் முதலிய வர்ணமெட்டுகளினு லீயற்றப்பெற்று நல்ல கிளேஸ்கடிதத்தில் ஆங்காங்கு ஐதீகப்படங்களமைத்து அச்சிட்டித் தயாரா யிருப்பதாலும் காப்பி சொற்பமாய் அச்சிட்டிருக்கிறபடியாலும் வேண்டுவோர் என்னிலாசத்திற் கெழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

புத்தகம் ஒன்றுக்கு விலை அணா 0 12 0

என்னுடைய பெரிய கேட்லாக் வேண்டுமானால் அரையணா ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் அனுப்பப்படும்.

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்.

பிரம்பூர் பாரெக்ஸ்போஸ்டு மதராஸ்.

உ

கடவுள் துணை.

மின்னொளியாள் குறம்.

விநாயகர் தோத்திரம்.

ஐந்தகரத்தோனே அருள்சடைபுத்திரனே
ஆனைமுகப்பிள்ளையாரே அறுமுகர்க்குமுத்தோரே
வேறுவினைவாராமல் விநாயகரேமுன்னடவிர்
ஆதிசிவன்தன்மகனே ஆபன்மருகோனே
பேழைவயிற்றோனே பெருமாள்மருகோனே
முன்னடக்கம்பிள்ளையற்குக் கண்ணடக்கம்பொன்னுலே
கண்ணடக்கம்பொன்னுலே காற்சிலம்பு மத்தாலே
முத்தானதண்டைகொஞ்ச முன்னடவும்பிள்ளையாரே
பாட்டுக்குகந்தருளும் பார்வதியாள்புத்திரனே
ஆலடியிற் பிள்ளையாரே ஐந்தகரத்தோனே
முனமுதலேகீர் முன்னடக்கவேண்டுமெயா

சரஸ்வதிநோத்திரம்.

தாயேசரஸ்வதியே சதுர்முகனாதேவியே
சரஸ்வதியேவாணியே தாயேவரங்கொடுப்பாய்
என்காலிலேகீயிருந்து நல்லோசையருள்புரியாய்
ஏடுதவறாமல் எழுத்தாணிசாயாமல்
தப்பிதங்கள்வாராமல் சரஸ்வதியேமுன்னடவாய்

கதையின்வரலாறு.

பட்டணமாம் பட்டணமாம் இத்திராபுரிபட்டணமாம்
பட்டணத்தையாளுகிற பஞ்சவர்ணைவருண்டு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அரசாளும்நாயிலே
வில்வாங்கும் அர்ச்சுனனார் விசையனிடத்தேவியர்கள்
அர்ச்சுனனாதேவியர்கள் ஐத்திரண்டியேமுபேராம்
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணும் பைங்கிளியாள் துரோபதையும்
நாகராசன்பெற்றபெண்ணும் நாககன்னிமாது அவள்
சித்தாயன் தங்கையவள் சுபத்திரைநாயகியாள்

பாண்டியர்கன்பெற்றபெண்ணும் பைங்கிளியாளன்ஸியம்மான்
 மேகராசன்பெற்றபெண்ணும் மெல்லியந்தமின்னொளியாள்
 அகஸ்தியனாற்பெற்றபெண்ணும் அன்பானபோகவதி
 சேறும்புராசன்பெற்ற செல்வதியாள்பவனக்கொடி
 ஏழுலட்சம்பெண்டுகளாம் அவர்களுக்குநாதிபர்கள்
 ஆண்டிருக்குநாடையிலே அருச்சுனராசதுரை
 ஒற்றைவெருநாளில் உத்தமனும் அருச்சுனனார்
 தருமர்தம்பிராருச்சுனன் தனஞ்சயனாத்தானெழுத்து
 முழுதிக்குளித்து முன்மயிரைப்பின்போட்டு
 பூசமுடித்தானே பொற்பூசைதான்முடித்து
 ஆடையுமாபாணம் அலங்கிர்ந்தஞ்செய்துக்கொண்டு
 மல்லிகைப்பூமாலையது மார்பில்பிரண்டாட
 கொற்றப்பூமன்னனுக்கு கொண்டையிலேபூவுதிர
 பொன்னிழைத்ததப்பபட்டா பூமியில்புரண்டாட
 சாந்தால்மிதியடியாம் சந்தனத்தால்மேற்குமிழாம்
 முத்தால்மிதியடியாம் மேலானாததினமாம்
 பூவால்மிதியடியைப் போட்டுநடந்தாரே
 கோட்டைகடந்தாரே கொத்தளமுந்தான்கடத்தார்
 தெத்துத்தெருகடந்தார் தேரோடுமயிதிவிட்டார்
 மானிகைகடந்தாரே மன்னரிடமிதிவிட்டார்
 கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாவீதிவிட்டார்
 தெத்தடிப்பெண்டுகளெல்லாம் தேரடிப்பெண்டுகளெல்லாம்
 ஆலஞ்சுமற்றவார்கள் அப்புறத்தேவிட்டெறிவார்
 திருஷ்டிகழுத்திடுவார் திசைநான்கும்விட்டெறிவார்
 கன்னியார்பெண்டுகளெல்லாம் கண்டாசைபெற்றார்கள்
 பட்டணத்தடுபெண்டுகளெல்லாம் பார்த்தாசைபெற்றார்கள்
 ஆதாயகன்னியர்கள் ஆசைகொண்டுகின்றார்கள்
 என்னென்றுங்கேளாமல் யேறமுகம்பாராமல்
 மின்னொளியாள்கோவிலுக்கு கிருப்பமுடன்வாராராம்
 மின்னொளியாள்செய்கிற விபரங்கள்சொல்லுகிறேன்
 அன்னநடையின்னொளியாள் அரிவைபருந்தானெழுத்து
 பாடிகொண்டுபல்லினங்கி வேலுகொண்டொவழித்து
 முழுதிக்குளித்தலவோ முன்மயிரைப்பின்போட்டு
 கோதிமயிராற்றி கோடாவிழுடிபோட்டு

ஈரத்துயிலுடனே யெழுந்தாளேமின்னொளியான்
 ஆசாரவாசலிலே அன்னடைத்தாதிபர்கள்
 பூசைக்கிடம்பைவந்தார் பெருங்கொடியான்வந்துநின்ற
 வட்டமணமேலே வந்தமர்ந்துமின்னொளியும்
 அரகராவென்றல்லோ அணித்தாளேவெண்ணிது
 சிவசிவாவென்றல்லோ திருநீறுதானணிந்து
 பண்ணைப்பூபோட்டு பகவாணப்பூசைசெய்து
 புண்ணம்லொடுத்த பெருமாண்பூசைசெய்து
 கண்ணிரண்டு முடியல்லோ கந்தன்மேல்நினைவானுள்
 ஆதிசிவனைநோக்கி அரும்பூசைசெய்திருந்தான்
 அந்தச்சனமபத்தில் அர்ச்சனனும்வாறாரே
 மின்னொளிகோட்டைதேடி விகசயரும்வாறாரே
 பத்துகட்டு அரண்மனையும் பார்த்திபன்தான்கடந்து
 ஆசாரவாசல்தேடி அருச்சனரும்வாறாரே
 மின்னற்கொடியான் மெல்லிநல்லாள்பூசையிலே
 சித்திரப்பதுமைபைப்போல் செல்வதிபாள்நிற்கிறதை
 காண்மபனருச்சனரும் கண்டாரேகன்னிபரை
 ரூபியைப்போலேபல்லோ துலங்குகிறாளுக்கன்னியரும்
 உற்றுற்றுப்பார்த்தானே வொளிபிறங்கண்ணாலே
 கண்ணாலேபார்க்கையிலே காமருபனருச்சனற்கு
 மன்மதனெய்தகளை மார்புருகிப்போகிறதாம்
 சித்தசன்யிட்டகளை சிறுமார்புருகிறதாம்
 ஆறுருகுபாணமது மார்புருகிப்போகிறதாம்
 ஆனாலழகுமன்னன் அர்ச்சனவிரியும்
 அவள்-பங்கத்தில்வந்துநின்ற பார்த்திபனருச்சனரும்
 நின்றானரைநாழி நினைத்தானேகோடிபுத்தி
 பொறுத்துமுடிவதில்லை பொங்குதுதேகமெல்லாம்
 ஏண்டிபெண்ணேமின்னொளியே நின்றோம்நிற்பேனோ
 ஆசையெல்லாமுன்மேலே அலையுதேயென்னசெய்வேன்
 என்னிலும்பூசையென்ன யேந்திழையேயுந்தனுக்கு
 பத்தாநானிருக்கையிலே பரமன்பூசையுன்க்கேண்டி
 என்று-நாகிபிணந்து சரசங்கள்செய்யலுற்றான்
 அப்போகோபம்பெருகிக் கொம்பனையுந்தான்சீறி
 மதிப்பெற்றுபோச்சதோதான் வான்விசையாயுந்தனுக்கு
 நான்-அர்ச்சனைசெய்து அரணினினைந்துருகி

பூசையி ன்தானிருத்தப் போர்விசையாயுந்தனுக்கு
புத்தியில்லாமற்போச்சோ போர்விசையாயுந்தனுக்கு
அப்படிக்கொற்ற அர்ச்சனனேனீயெனக்கு
ஏதுக்குதவியென் ன யினிலேண்டாமுன்னுசை
வேண்டாமென்றசொல்லி யிருத்தெத்துணதவைத்தான்
ஆகாதவென்று அருச்சுனனை னதவைத்தான்
அன்றுமுதலின்மனவும் அருச்சுனரும்வாரதில்லை
அன்றுமுதலாக அருஞ்சிறையில்தானிருந்தான்

துரௌபதை தன்காதிபிடத்தில் அருச்சுனன் தேவிகளை

யிருத்துக்கழைத்து வரச்சொன்னது.

அப்படியாக அனேகநாட்சென்றபின்பு
மாதொத்தமங்கையர்கள் மயிலணைபா ளுதுரௌபதையும்
தோராவடிவழி துரோபதையுங்குறியுவாள்
வாள்விசையனருச்சுனற்கு மங்கையர்களுயிரமாம்
சொல்லிமுடியாது சுந்தரிமாராயிரம்பேர்
கறவுங்குறி முடியாதுகொம்பனைமாள்
பாலானமேனிப் பனிபூங்குமுலாளும்
பொன்னுனமேனிப் புதுப்பொன்மடந்தையரும்
சொர்னவடிவழியரும் சோழன்மடந்தையரும்
ஆறெங்குமோதும் அகஸ்தியனார்பாவையரும்
அங்கமலர்ப்பூவில் அவதரித்த அல்லியரும்
சங்குடையாள்தங்கை சுபத்திரைநாயகமும்
பரிவானமங்கையரைப் பார்த்தந்தபாஞ்சாலி
சிறுசோரமுதுண்ணுந் தேன்மொழிமாரெல்லவரும்
தோறாவடிவழி துரௌபதைநாயகியும்
தனக்குக்கவரியிடம் தாதிமுகம்நோக்கி
முத்தின்கவரியிடம் முப்பின்முகம்நோக்கி
அந்த-ஆணைமுகமன்னன் அருச்சுனர்தேவிகளை
அத்தனைபேரையும் அழைத்தோடிவாருமென்றான்
அப்படியேயென்னாச்சி அழைத்தோடிவருவேனென்று
ஆரிழையாந்தாதி அறிவேகமாய்நடந்து
சித்திரவீதி தெருவும்பலகடந்து
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலகடந்து
முத்தனிர்தவாசல் முகப்பிலேபோய்நின்று

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகத்தை
தாமக்குழலாளுந் தாதிபோய்த்தெண்டனிட்டான்
வைவகவளநாடி மாதவம்போல்போய்நடந்து
நீ-ஆருடையதாதி அரியவுரையுமென்றார்
நான்-ஆருடையதாதியல்ல அடியேன்திண்ப்பணிதான்
தென்மதுரைவாளுநிற தேன்மொழியேவிண்ணப்பம்
அன்னமேகேளீர் அடியேன்வாய்கிண்ணப்பம்
எங்கள்-சேன்மொழியாள்கோவிலிலே விருத்தமுதுண்பதற்கு
அஞ்சலருமும்மை அழைத்துவரச்சொன்னார்கள்

அர்ச்சுனன்தேவிகள் துரோபபதையிடம்வந்தது.

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் தான்கேட்டு
விருத்தமுதென்றுசொல்ல மெல்லியருஞ்சம்மதித்து
அவன்-பச்சைக்கடகம் பவழத்தாலாபரணம்
தக்கத்தினாலே சரப்பளிகோவையுடன்
தாளித்தபத்தகமும் சன்னத்பின்னற்றழுவடமும்
இசைந்தநல்லபாவாடை இளமாதளம்பட்டுத்தி
மாணிக்கத்தண்டுகை வருகவருகயென்றார்
வாடுவென்றுசொல்லவே தண்டுகைகொண்டேவந்தார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கோவிலிலே
மாணிக்கத்தண்டுகைமேல் ஏறிபந்தமெல்லியரும்
வந்துபுகுந்தார்கள் மெல்லியர்களெல்லோரும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
நீருமெண்டபத்தை சென்றார்கள்நேரிழைமார்
முல்லைபுகும்பெடுத்து மெல்லியர்கள்பல்கிலக்கி
வாயோடுபல்லும் மறிமுதந்தான்முடி
ஆடைகளைத்து ஆபரணந்தான்களைத்து
சிவசக்கராவென்று ஸ்நானமதுசெய்தார்கள்
ஆசாரமண்டபத்தே வந்தாரணிபிழைமார்
மாதின்குழல்நீண்ட வல்லமடமாதர்
சிறிமயிராற்றி சந்தணம்புகைகொடுத்து
ஒவ்வொருமபிசூக்கும் ஒவ்வொருபொன்னிதழும்
மாணிக்கச்சிப்பாலே வாரிமயிர்முடித்து
ஆயிரம்பொன்பெற்ற அணிவயிரந்தான்முடித்து
மருக்கொழுந்துவைத்து முடித்தார்வலிமாக

ஆபரணப்பெட்டி அணியிழைமார்தான்றிறத்தார்
விடைமதிக்கப்போகாத மெல்லியர்கள் தன்பதக்கம்
பூட்டிபலங்கரித்துப் பொற்கைவளநாட்டியர்கள்
மாணிக்கத்தண்டிகையின்மேல் பேறிபந்தமெல்லியரும்
மங்களவீதியிலே வந்தாரேமாதரெல்லாம்
இதில்-விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்ஞெளியாள்மெல்லியரும்
கலங்குமனதுடனே காரிழைபாள்நாயகியும்
திலதமணியாள் செஞ்சாந்துபொட்டுமிட்டாள்
கூத்தல்முடியாமல் கொம்பணியின்ஞெளியாள்
பலவிதமாக முடித்தந்தமெல்லியரும்
பைங்கிளியாளும் பல்லக்கின்மீதேறி
அச்ச-வேற்பொருதுங்கண்ணாளும் விதிபுறப்பட்டாள்
மின்ஞெளியாள் தாதிவரும் மெத்தமனவந்தாபமதாய்
ஆச்சிம-ரெல்லாம் அனுபேசியாயிருக்க
நம்மிட-ஆச்சிசிறையிருக்க யார்செய்தபாவமென்றாள்
என்ற-எல்லோருங்கூடி பேசுமாய்த்தானடந்தார்
கவியர்கவிராட கட்டியங்களார்ப்பரிக்க
கிதமெடுத்தாரைக்கக் கின்னரிசன்மீட்டுவா
மேளம்புடைருழ வீராணந்தான்முழங்க
பட்டுக்குடைகள் பவழிடுக்குடைகள்
மூத்துக்குடைகள் முழுமாணிக்கப்பொற்குடைகள்
சந்தேவெண்பரிசை பெற்குமுழங்கிவா
மாரிப்பிரம்படிக்க மண்டபம்சென்றே ரினுள்
அன்னமுந்தாராவும் தன்னிற்பசுங்கிலியும்
கொம்பிற்பழுத்திருக்குங் கோதபடாமாங்கணிபோம்
வில்லிசைபந்தேயியர்கள் மெல்லிமார்வந்தார்கள்
ஒன்றோடே ஒன்று உரவணைந்துமெல்லியர்கள்
தோறுவழவழகி துரோபதையாள் தன்னடிக்கே
தேயிசிருவடிக்கே தென்னாடிதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை மாமிபார்தானெடுத்து
வாழ்விர்வளர்த்திருப்பிர் மங்கிலியமீடேற
வாள்விகையன்தன்னோடே மாளும்வாழ்த்திருப்பிர்
என்றுதான்வாழ்த்தியே யேலங்கருங்குழலும்
தனக்குக்கவரியிடும் தாதிமுகம்நோக்கி
மாணிக்கச்சிமமாதனம் மங்கையற்குசோடியென்றாள்
மற்றுமொருபெண்களுக்கு வட்டமண்போடுமென்றாள்

அந்த-வட்டமணைமேலே மங்கையர்கள்வீற்றிருந்தார்
 சிங்காதனமேறித் தேன்மொழிமார்வீற்றிருந்தார்
 அப்போ-தோறுவடிவழி துரோபதையுங்கடவாள்
 அழகியூழ்கொம்பணையாள் அல்லியரைத்தான்பார்த்து
 வெல்லவல்லாள்வெட்டவல்லாள் வீரவாளெடுக்கவல்லாள்
 செருக்களங்கள்நான்புகுந்து சேவகமும்பண்ணவல்லாள்
 மாணிக்கவாளெடுத்து மான்வேட்டையாடவல்லாள்
 ஆரமுலையாள் அம்மாநூராடவல்லாள்
 நாயகியேயுன்னுட்டம் நான்பார்க்கவேணுமென்றாள்
 அப்போ-தனக்குக்கவரியிடுந் தாதிமுதம்நோக்கி
 அம்மாநூர்பந்துகொண்டு ஆரணங்கேவாருமென்றாள்
 தங்கப்பொன்னம்மாநூர் தாடியர்கள்கொண்டுவந்தார்
 ஆணிமுத்தம்மாநூர் அடவுடனேகொண்டுவந்தார்
 பாரித்த அம்மாநூர் பாஞ்சாலிகைகொடுத்தார்

அருச்சுனன் தேவிகள் அம்மாநூராடினது.

பிரவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்பார்த்து
 ஆரமுலையாளும் அம்மாநூர்தான்வாங்கி
 அவள்-மார்பிச்சரப்பளி மங்கையர்க்குந்தானசைய
 குங்குமங்கள்தொழுது பிகாம்பணையாளல்லியரும்
 அங்கையற்கண்ணம்மையர் அவன்பாடியாடியே
 பிட்டுக்குமண்கமந்து பிரார்பாடிப்பட்டதவும்
 தக்கன்தலையறுத்து தான்கஞ்சையுண்டதவும்
 விறகுகமந்ததவும் வேடனெச்சித்தின்றதவும்
 நரியைப்பரிபாக்கி நல்லபதமீந்ததவும்
 அந்தப்புக்கழ்பாடி அம்மாநூராடினாள்
 அப்போ-தோறுவடிவழி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
 ஆரமுலையாளும் அம்மாநூர் தான்வாங்கி
 முத்தமுதம்விபர்க்க விழிகள்விவப்பேற
 சாய்ந்ததாழ்வடங்கள் சன்னல்பின்னலற்றவழி
 கன்னிதுயிலெடுத்துக் கானகத்திற்சன்றதவும்
 ஆழிதடவிலே அமர்ந்துபள்ளிகொண்டதவும்
 அந்தவளம்பாடி ஆடினாள்மாநூர்
 நற்சாத்திளமுலையாள் நாககன்னித்தான்வாங்கி
 சுற்றெங்கும்மாணிக்கம் சூழ்மதினுமாணிக்கம்
 கும்பத்தரையைக் குவிப்பதுமாணிக்கம்

அந்தப்புதம்பாடி ஆடினாள்மாரார்
அந்த-விளங்கியசீர்தவதது மின்னெளியாள் கைகொடுத்தார்
அம்மாராடாள் பள்ளங்குழியாடாள்
பந்துபலவாடாள் பைத்தொடியும் மின்னெளியாள்
சின்னதகலக்கமதாய்த் தானிருந்தாள் மின்னெளியாள்
ஆரணங்குமாது அகஸ்தியனூர்தான்வாங்கி
ஆரமுலையானும் அம்மாரூர்தான்வாங்கி
சந்திரனுஞ்சூரியனும் தானுதித்தபாலனைபோல்
பாரத்தமுக்களும் பார்வேந்தர்தீர்த்தக்களும்
அந்தப்புதம்பாடி ஆடினாள்மாரார்
சோரவளங்களை சுபத்திரைவாள் தான்வாங்கி
உமையாள்தனக்கு ஒருபாகமீந்ததுவும்
திங்களிளம்பிறைபைச் சிரசில்கிரித்ததுவும்
பொங்கரவம்பூண்டு புலித்தோலுடுத்தினதும்
சிவசங்கராவென்று கையலருமாடினாள்
மற்றமுள்ளம்நகையர்கள் வாங்கியப்போ அம்மாரார்
ஆடினூர்தங்களிட ஆபாணஞ்சோதிமின்
பாடினூர்தங்களிட பஞ்சவர்ணக்கிளிபோலே
கோலங்களாட நுழைள்ளைசந்தாட
கொத்துண்டைக்கள்கொண்டும் குலுங்கக்குழிபர்கள்
கன்னியர்கள்ஸ்தனக்கள்கொண்டும் கனக்கோகிம்பிடவே
அன்னகடைமாதொல்லாம் ஆடினாரம்மாரார்
அம்மாராராடி அணியிழைமார்வீற்றிருந்தார்
அந்த-தோளாடிவழி துரோபகதநாயகியும்
தனக்குகவரியிடும் தாதிமுதம்கோக்கி
அடிசெச்சமையுமென்னுள் ஆனந்தவாழ்மாரி
தாதிக்கள்சமையல்செய்கது.

அந்தமொழிகேட்டு ஆரணங்குதா கியர்கள்
அடிசெச்சமைக்கவென்று அல்லவருந்தாமெழுக்து
அடுப்புமெழுகுவார்கள் அட்சகைக்காப்பிவிவார்
எங்குமலங்கரித்து எத்திசையும்ரீர்தெகரித்து
பாணகமுலி பனிரீருலையார்த்து
பாறுலையார்த்து பண்பானமேல்முடிக்கிட்டு
சுடகடலில்முத்தை வாரியெடுத்தாற்போல்
தென்கடலில்முத்தை திரட்டியெடுத்தாற்போல்

சன்னசம்பாதன்னரிசி திட்டியலையினிட்டார்
 அரிசிவலப்பி அமுதசகலகதாரர்கள்
 செம்பொன் அருவையனை திட்டிப்பதப்படுத்தி
 வாழைக்காய்கொய்வார்கள் வழதலங்காய்காம்பரிவார்
 ஈழப்பலாக்கையை இளமுள்ளுபேர்க்கிடுவார்
 கனிக்கிறமாங்காயும் கருணைக்கிழங்கெடுத்து
 பொற்பதமாகவே பொரிக்கரிக்குத்தானறிவார்
 கந்தியென்னும்பூசினிக்காய் காண்பாய்ப்பருந்திடுவார்
 கோதைவர்கன்பூசனிக்காய் கொய்வாருழப்பிடுவார்
 பாவற்காய்கொய்வாரும் பயிற்றங்காய்காருரிப்பார்
 பொரிக்கரிக்காகவே புடலங்காய்கொய்திடுவார்
 வாழைக்காய்வாழைத்தண்டு வாழைப்பூவாழைக்கட்டை
 அவரைக்காய்பிர்க்காய்க் காய் ஆய்வார் அரிசிறிடுவார்
 செம்பொன்னின் கமலியை தென்மீழ்க்காய்த்தான் திருப்பி
 சம்வாரங்கட்டுவர்க்கம தானை கதுவைப்பார்கள்
 பத்துவகைக்கறியும் பதினெட்டுச்சடியும்
 நல்லபொறிக்கறியும் இறுசுக்கள் போசனமும்
 வடகம்பொடிபோட்டு மணிசீரகம்போட்டு
 காராவிசெய்வார்த்து கறிவேப்பிலைபோட்டு
 தானித்துஇறக்கினார் சகலபதர்த்தங்களை
 மணங்களுக்குமுருமென்ன மாதர்கட்டுபுகைக்கேற
 செம்பொன்பிரியனை மேல சேர இறக்கிவிடார்
 காய்ச்சியபாலும் கச்சாயமுப்பழமும்
 அடிசில்சமைத்துவைத்து அன்னடைமாதரெல்லாம்
 அடிசில்சமைத்ததென்று அருஞ்சின்னகண்திவைத்தான்
 ஊதினசின்னத் தொனிக்கெட்டு உத்தமியாள்
 சிங்காதனத்தைக்கட்டுத திகழ்கருதித்திரங்கி
 முத்துமிதிபடியைத் தொட்டுநடந்தசைந்து
 அருச்சுனனார் தேவியர்கள் அவர்களிடத்தில்வந்து
 தேராலுடிவழி கலோபதையுங்கூறுவான்
 மெத்தப்பசியோடே மெல்லியோயிருந்தீர்கள்
 போசனமுண்ணுதற்குப் பேரதவெழுத்தருள்வான்

அர்ச்சுனன தேவிகள் பேசனமுண்ணது.

என்றதோட்டு எழுந்தார்களல்லவரும்
 அர்ச்சுனனார் தேவியர்கள் அனைவருகதானெழுந்தார்
 கொம்பனைகளெல்லாம் கூடிபொன்னுயகைகொடுத்து

தேன்மொழிமாதரெல்லாம் சிரித்துநீளையாடி
 ஆரணங்குமாதரெல்லாம் ஆரண்மனையிற்போய்ப்புகுந்து
 கட்டிபகைத்து துலங்கும்வளைகுலுக்க
 வாசங்கள் மிஞ்சும் மலர்க்குழலில்பூவுதிர
 காலேடுக்கையும் கனிவாய்க்கொப்பளித்து
 வாயோடுபல்லும் மதிமுகழுஞ்சத்திசெய்து
 ஆரவிளமுலையாள் ஆரண்மனையிற்போய்ப்புகுந்தார்
 தாமக்கருங்குழலார் தாதியர்களோடிவந்து
 மக்கைபர்கள் கானிருக்க வட்டமனைபோட்டார்கள்
 பாவைபர்கள் தான்வாவே பஞ்சவர்ணப்பாய்போட்டார்
 இருவர்க்கொருதெண்டிகையும் வைத்தாரிளங்கொடியும்
 தலைவாழையிலேபோட்டு தண்ணீர்தெளித்தார்கள்
 மல்லிகைமொக்குபோல மாற்றுவெள்ளிநிறம்போலே
 தும்பைமலர்போலே செவ்விறந்தார்கள் போசனத்தை
 பொன்போல்பருப்பைவைத்து புத்துருக்குகெவ்வெவ்விரந்தார்
 ஆசைபடைச்சலுடன் வண்புனபோசனமும்
 எடுத்துப்படைத்தார்கள் இளங்கொடியுமாதருக்கு
 போசனங்களுண்டார்கள் பொற்கொடியுமாதரெல்லாம்
 காப்ப்சியபாலும் கனிவர்க்கமுப்பழமும்
 வடைதேசபாயசம் வகையறவேயுண்டார்கள்
 போசனங்களுண்டவர்கள் பொடியிட்டிடுக்கைதீயிறி
 கனிவாய்க்கொப்பளித்து கைகாதுஞ்சத்திசெய்து
 அலங்காரமண்டபத்தில் ஆனைவரும்வந்தார்கள்
 அப்போதுமின்னொளியாள் ஆனருசியுண்டறியாள்
 எல்லோரும்போலே முந்துவந்துதான்காத்தாள்
 தங்கத்தாம்பாளத்தில் தாம்பூலந்தானெடுத்து
 காச்சாக்களிப்பாக்கு கைமமாறுவெற்றிலையும்
 மோரங்கிப்பாக்கும் முத்துசுட்டசுண்ணாம்பும்
 பங்கிருஞ்சந்தனமும் பரிமளமும்பூமலரும்
 தாதிமர்கொண்புவந்து தையலமார்முன்னேவைத்தார்
 அன்னடைதுரோபகையாள் அன்னிக்கொடுத்தாளே
 தாம்பூலந்தான்வாங்கி சந்தேஷமாலார்கள்

அர்ச்சனன்தேவிகள் அவரவர்கள் ஆரண்மனைசென்றது.

அத்தண்டபெண்களும் அனையோருந்தானெழுந்தார்
 அவரவர்கள்தோழிகளும் அவரவர்கள்பாங்கிலும்

அனலிற்பிறந்தாட்கும் அல்லிப்பெருமாட்கும்
 போய்வாறோமென்று பொன்னடிக்கீழ்தெண்டனிட்டார்
 இருவருக்குந்தெண்டனிட்டு யேறினாந்தண்டுகைமேல்
 விடைபெற்றுப்பெண்கள் வெளிப்பட்டார்மாதரெல்லாம்
 மின்னேரிடையாளும் முகங்கருகினுள்படிந்து
 கோதிமுடியாத உந்தல்சடைபற்றினதால்
 ஏங்கிமனந்தளர்ந்து யேறினாந்தண்டுகைமேல்
 அவரவரமாரிகைக்கு அணைவோரும்போய்ச்சேந்தார்

அல்லியுந்துரெளபதையும் ஆலோசனைசெய்தது.

அணைவரும்போனபின்பு அல்லிமனநாயகியும்
 தோறாவடிவழி துரோபதையாள்தன்னுடனே
 இருவருமாக யேகாந்தமாயிருக்க
 துரெளபதையைத்தான்பார்த்து சொல்லுகிறாள்அல்லியம்மாள்
 அனலிற்பிறந்தவளே ஆச்சியரேநீர்க்கேளும்
 என்மனதில்சுவலையொன்று யிருக்கிறதுவடிவுடையே
 பொறுத்தமுடியவில்லை பொற்றணவில்பிறந்தவளே
 சொல்லிடைகொடுத்தால் சொல்லுகிறேனாச்சிபரே
 திருவாய்மலர்ந்தருளி திருவுளம்பற்றினால்
 மனதில்நினைத்தவரம் மயிலணையேசொல்லுகிறேன்
 உத்தரவோவென்றால் உலகத்தைபாண்டகன்னி
 என்றதுகேட்டு யேதுசொல்லாள் துரெளபதையும்
 ஆறாயிரவர் அணிதிரளம்பாண்டியர்கள்
 மாள்கிறோமென்று மலைமேல்தவயிருந்தார்
 மாளாதேயென்று மலரிலவதரித்தாய்
 வீரானசெங்கோலும் மெல்லியரேநீர்செலுத்த
 மன்னன்விசையனவர் மருவுகின்றமாதேவி
 பொன்னணிந்தமார்பன் புலத்திரனைப்பெற்றவளே
 வம்பலர்ந்தகோவே வடிவுருடாமணியே
 அம்பலர்ந்தபெண்ணே அருக்காணிபெண்மயிலே
 மனம்பொருந்துஞ்சீருவகில் மற்றொருவசில்லாதே
 வந்திருந்தவாளெடுத்து வைபகத்தைபாண்டவளே
 தன்பெயருஞ்செல்வம் தையலுடைபவளே
 உன்பெயருக்கொப்பானார் வுலகத்தில்யாருமில்லை
 முங்களமுதமுன் கனிமுறுவல்செய்வாயும்

திலாதமிழ்தலும் செங்கரும்புபோல்விழியும்
உன்னழகுக்கொப்பானார் வுலகுதனில்பாருயில்லை
ஒத்தணைந்துபுல்கி ஒளிமுதத்தைமுத்தமிட்டு
கட்டழகிநீகிணைத்த காரியத்தைசொல்லுமென்றாள்
பிவறாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்குறுவாள்
அருச்சுனனார்தேவிமார் ஆரணங்குமாதர்களில்
வாள்விசையன்தேவிமார் மங்கையர்கள்பெண்களிலே
கம்முடனேயொத்ததொரு நாயகியார்க்குகளத்தி
அனைவரும்வாழ்த்து அதிகசுகமாயிருக்க
அதிலேயொருத்தி அதிகதுக்கமாவதென்ன
வாழாதபெண்ணாகி மடந்தைசிறைகாப்பதென்ன
புருஷனைப்பறிகொடுத்தாற் பெருஞ்சிறைகாப்பார்கள்
புருஷனிருக்கையிலே பெருஞ்சிறைகாப்பதென்ன
கணவனைப்பறிகொடுத்தார் கைம்பெண்டாயிருப்பார்கள்
கணவனிருக்கையிலே கைம்பெண்டாயிருப்பதென்ன
மஞ்சளிழந்து மணமிழந்துபோனானேன்
இப்படிச்சுமுண்டோ யிரக்கமுள்ள ஆச்சியரே
காவேரிநாடன் கட்டழகன்பயின்மெடுத்த
விளங்கிடசீர்மாதவத்து மின்னொளியாள்மெல்லிகல்லாள்
மாதிரிளங்கொடியாள் வாழாதிருப்பதென்ன
குடியில்பெண்வாழாமல் கொட்பனையேயிருந்தா லும்
மாலையிட்டகண்ணியவள் மனஞ்சலிந்தாளாமாசில்
பழுதல்லோதன்துடிக்கி பாஞ்சாலன்சீர்மகனே
முந்தாநீதான்போட்டு முடக்கினுல்தோஷமல்லோ
நாயகிசபத்திரைக்கு நாலுமுறையாவானேன்
சுவாமியுடதங்கை சபத்திரைவாஸ்தன்முறையை
அதைப்பாதிபருந்தளிப்போம் பைங்கொளியாள்மின்னொளிக்கு
உத்தன்நிருவுளத்துக் கொக்குமோ ஆச்சியென்றாள்
தோறுவடிவழி துரோபதையாள்தாண்டேட்டு
என்மனதிலெண்ணினதுபோல யிருத்ததேயுன்மனதில்
ஆனபடியால்சீமை ஆள்வதுமெல்லவதும்
உத்தனிடபுத்திக்கு வெரப்பானொருவரில்லை
மற்றொருவாதந்தமக்கு மதிவருதோதங்கையரே
ஆச்சியரேபெண்பெருமா ளருச்சுனனார்செய்தபிழை
என்னென்றசொல்லுவே வெழில்விசையன்செய்தபிழை

அவள்-ஓபபசைவேனையிலே சென்றாரம் தேர்விசையன்
சாசங்கள் செய்து எதபல்கொக்கைதான் பிடித்து
அவள் னையைத்தான் பிடித்து அழுப்புபண்ணும் வேனையிலே
அவள் அறிவழிந்துமெய்சோர்ந்து அவர் முகத்தைத்தான் பார்த்து
சிவபூசைதான் குலைந்து சிந்த, தழுநம்பவேறுபட்டு
கோபித்துக்கண் சிவந்து கொம்பினையுங்குறிவிட்டாள்
மின்னொளிருவேண்டாக வேம்பென்று ஊதிவைத்தாள்
காரிழைக்குவேண்டாத கணவனென்று ஊதிவைத்தாள்
ஆகையினாலே அசந்தார்க்காணர்ச்சுனரும்
என்று மிவளுரைக்க யேந்திழையாளல்லியரும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் கூறுவாள்
துறும்பசையத்தேன் சொரியும் சோழன் திருமடத்தை
தாழம்பூவாலே மடை திறந்து நீர்க்குடித்து
தாமரைப்பூவாலே மடை திறந்தபாய்கிறது
சேற்றூல் மடை திறந்தால் செல்வங்குறையுமென்று
பணத்தால் மடை திறந்தால் பாசிபிடிக்குமென்று
சோற்றூல் மடை திறக்கும் சோழன் திருமடத்தை
அப்படிக்கொத்த அழகுள்ள நாயகியும்
வாழா கிருந்தவந்த காரியமேனேந்திழையே
ஆரணந்தினைநிறுத்த காரியமேன்வாழ்வரசி
தேனின் குழலுளும் சிறையிருக்கலாகாது
என்று உரைத்தாள் யேந்திழையாளல்லியரும்
அவ்வார்க்கைதான்கேட்டு அணலிற் பிறந்தவளும்
தோகைபந்த அல்லியருக் கரோபதையுமே து கொல்வாள்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் நாயகமே
மயிலணையாள் மின்னொளியை வாழ்க்கைநிசமாணல்
அரண்மனைக்குப் போகாமல் ஆச்சியரேயிங்கிருந்து
பொற்கொடிமாதே பூங்காவனமிருந்து
அர்ச்சுனரையின்கே யழைத்துவாச்சொல்லி
அருச்சுனரைக்குரவேடம் ஆகவேதான் போட்டு
குறக்குலத்திலவாழுகிற குறமாதரைப்போல
மின்னொளியாள் வாசலிலே வேண்டுக்குறி சொன்னால்
வளிய அழைப்பாள் மாதகருங்குமுறுபு
மின்னொளியாள் வாசலிலே வேண்டுக்குறி சொன்னால்

இதங்கெய்த மின்னொளிபாள் பிளவியைச் செதிக்கேட்டால்
கடிகசுப்படுவாள் குறைதீர்த்துவாழ்த்திருப்பாள்
இந்தட்சணத்தி லீப்பொழுதே செவ்வோமென்றான்
அப்படியே செய்யுமென்று ளாரணங்கு அல்லியரும்

அல்லியும் திரௌபதையும் அருச்சுனரை

அழைத்துவரச்சொன்னது.

அல்லிப்பெருமானும் அலங்காரநாயகியாள்
தன்னருகேநின்ற தாதியைநானழைத்து
நான்குபேர்தாதிகளை நாயகியாள் தானழைத்து
கறுவாள் கொம்பினியாள் தொஞ்சுக்கிளிபோல
ஆணைமுகமுன்ன அருச்சுனராசாவை
பரமசிவனிடத்தில் பாசுபதம்பெற்ற
பாசுபதம்பெற்ற பார்த்தாருச்சுனரை
எங்கேயிருந்தாலும் பெய்விடத்திற்சென்றாலும்
சந்தனவடிவழகர் தருமரண்டையிருந்தாலும்
சிங்கக்கொடியுடைய ஜெயமுடைய வீரமாவர்
வெற்றிமதயாநி வீரரண்டையிருந்தாலும்
நாமக்கொடியுடைய கருலரண்டையிருந்தாலும்
சாஸ்திரத்தில்வல்லதொரு சகாதேவராசரண்டை
அங்கேயிருப்பாரே அருச்சுனவீரரும்
மந்தாரங்குந்தியம்மாள் மாதாவிடமிருந்தாலும்
பூராமன் தங்கையிடம் சேர்ந்துயிருந்தாலும்
விலைமாதர்வீதியிலே வேந்தரிருந்தாலும்
தேவடியாள்வீதியிலே தெருக்கனல்லாமாராய்ந்து
ஆலயங்கடோறும் ஆராய்ந்தபாருமென்றான்
கண்டதேயுண்டாணல் கைப்பிடியாய்தான்பிடித்து
ஏதொன்றுஞ்சொல்லாம லழைத்துவாதாதிபென்றான்
நானழைத்தேனென்று நீயழைத்துவாருமென்றான்
என்றதுசொற்கேட்டு பெழுந்தார்கள் தாதியர்கள்
வீசங்கவரியை மிகவொருத்திகையிடித்து
நான்குபேர்தாதிமார்கள் நடந்தார்விசையுடனே
அருச்சுனரைத்தேடி அரிவையர்கள் போருர்கள்
விதிதெருவெங்கும் மெல்லியர்கள் தேமிருநர்
தருமர்கொலுளிலும் தம்மிமர்வீதியிலும்
வியர்கொலுளிலும் விலைமாதர்வீதியிலும்

குந்திகொலுவிருக்கும் கொம்பனைமார்விதியிலும்
 ஆலயம்விதியிலும் ஆரிசைமார்விதியிலும்
 எங்கெங்குக்கேடி இனியவிடமாராய்க்
 பூநீராமன்றங்கை சிற்றிடைபாள்விதியிலும்
 தேடிவருகிறார்கள் தேர்விசயனருச்சனரை
 சுபத்திரையாள்விதியிலே சுந்தரவாழ்மார்பன்
 முத்தானவாழ்மார்பன் முறையிட்டோனெழுந்து
 வாசமுமிழந்து மலர்குழலில்பூவுகிர
 கைகாலுஞ்சுத்திபண்ணி கனிவாய்க்கொப்பளித்து
 வாயோடுபல்லுடி மதிமுகமுஞ்சுத்திபண்ணி
 ஆணமுகன்வாழ்மார்பில் ஆடைவிரித்தெறி
 ஆலக லலிவுமுண்டா ரருளிபவெண்ணீறு
 சிவனுடைபவெண்ணீறு திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
 தருமரடிவணங்க நனஞ்சயன்வேண்டிமென்று
 அம்புவிவலுக்கைபிடித்து ஆனந்தவாழ்மார்பன்
 தங்கமிதிபடிமேல் தானசைத்துமன்னவனும்
 வேந்தர்பெருமானும் விதிபுறப்பட்டார்
 தோளினிடும்பச்சைவடம் துப்பட்டிதொங்குவர
 காயாரக்காய்த்தொரு கழுவிவிளம்பாக்கும்
 வாயாரத்தின்று வலதுகையில்சுருள்பிடித்து
 தென்றற்பெருமானும் தெருவினிலேபுறப்பட்டார்

தாதிவர்கள் அர்ச்சுனரை பழைத்துவருதல்.
கட்டழகிதோ மிமார் கண்டார்எளர்ச்சுனரை
வினையுர்க்கெதிராக மெல்லியர்கன் காண. க்தா
பார்த்தன்திருவாக்கு பாவையர்கள் தொட்டனிட்டார்
வந்தபணிந்தவரை வாழ்மார்பன்கண்ணிற்கண்டு
பார்பணிநாதிரீ அறியவுரையுமென்றார்
கான்-வார்பணியுல்ல வடியேன்திருப்பணிகாண்
திபிற்பிறந்தவனும் தென்னுடன்பாவையரும்
மலரிற்பிறந்தவனும் வைகைவாழ்நாட்டாரும்
இருவருக்கடி இணைக்காவில்வாகிநாக்க
மலர்க்காவில்வந்திருந்து வண்டார்நுஞ்ஞழைமார்
உம்மை-ஏகேகெரிவாத இட்டுவரச்சொன்னார்கள்
பிடித்தபிடியடனே அழைத்துவாருமென்றார்கள்
இருவர்பணிநாக்களெனது இரங்கியேதெண்டனிட்டார்

அர்ச்சுனன் பூங்காவனம்வந்தது.

இருவர்பணிநெய்நறுமே எழில்விசையனுளமகிழ்ந்து
சந்தோஷப்பட்டாரே காமந்தவாழ்நார்பன்
உள்ளங்குனிந்தாரே உடம்பெங்கும்பூரித்து
சரிவர்குனிந்தாரே சருவாங்கும்பூரித்து
தரும்கொலுவை தனஞ்செயனுநதான்மறந்து
யிமர்கொலுவை விசயனூர்தான்மறந்து
விதியுய்யிதி தெருவுப்பலகடந்து
பூங்காவனந்தாண்டி போராணேவாழ்சினையன்
தூரவருகையிலே தேன்மொழிமார்ண்டார்கள்
சந்தரப்பூசுடிவை தூரமேகண்டார்கள்
தூலங்குமதிமுசமுஞ் சுந்திரப்போழரும்
வடிவழகுசொம்பனையும் வாழ்மயிலாள்கண்டாளே
பிறவாழுடிதரித்த பெண்பெருமாளநாயகியும்
தோராவடிவாகி தரோபதைக்குஏதசொல்வான்
பார்த்திருநாயகிடரே பார்த்தினைவடிவடிவை
அழித்தழியாச்சந்தனமு மஸ்ககிரிபெட்டழகும
பிரிந்தபுரிநூலழகும் பொருந்துந்விழியழகு
தோளிக்குளசிமாலை தொங்கிவருகிறதும்
பச்சைநிறமம் பவழம்போல்பல்லைளியும்
மொச்சைகருங்குழலு முதுவன்கனிவாயும்
மண்பலளோட்டிய மஞ்சள்தவணியும்
மஞ்சள்தவணியும் மைபற்றவரசன்எனும்
காவிரங்கனோதும் கனிவாயுங்கண்டலையும்
இணையொத்தமங்கையரை இணையென்றவாழ்மார்புந்
சேலேவெசைமகன் செம்பட்டுடைபழகும்

கண்டிரோயாச்சியரே கட்டழகன் தன்வடிவை
 வாழ ஆதிஷ்ட மில்லாள் மின்னொளியையாளும்
 ஏழையென்ற ன்னிடை யா விளங்கொடியாளவேண்டேனென்றார்
 ஸ்ரீராமன் தங்கையவள் செய்தவதிஷ்டமிது
 மாயவனார் தங்கையவள் வல்லீன் மைகண்டிரோ
 மண்ணளந்தாள் தங்கையிட மாயமிது கண்டிரோ
 இவர்தோளில் சார்வதற்கு என்னதவஞ்செய்தானோ
 மன்னர்க்கிசையாது மதிமகத்தைப்பார்த்திருந்தாள்
 அவ்வளவில் பார்த்தபின் ஆரணங்குமுனையே வந்தார்
 இருளடைந்த சூழலிலே எழுந்துவந்த ரூபினபோல்
 நடந்துவந்தா ரருச்சனரும் நான்கு கிசைக்கிட
 தீர்த்திறந்ததோரு தேனெய் ழியானருகில் வந்தார்
 அல்லிப்பெருமாளி னருகாந் வந்த நின்றார்
 பாண்டிப்பெருமானும் பரமுகமாய்தானிருந்தாள்
 நாயிவரைப்பார்த்து நகைக்கே நாமேயமானால்
 மிசுவமிலேசாக விரியத்தைப்பேசிக்விவர்
 காரியமல்லவென்று கண்டாயலாயிருந்தாள்
 பாதச்சிலம்பழிகை பார்த்துநகைத்திருந்தாள்
 காண்டாவனமெரித்த காணையவர்கண்கிலந்து
 கோபித்து ண்சிவந்து கோபர்லன்மைத்துணரும்
 கச்சுப்பிறைதனிவே கைபோட்டா ன்காவலனும்
 பரிசைமேல்கைபோட்டு பரக்குடருவினானே
 கரணங்கள் போடுகிறான் கைகாருப்பாடுகிறான்
 முன்கந்துபின் கந்தால் முனைவிரைபாயுகிறான்
 கண்டந்ததாதிமார் கடுகிப்பேயோட லற்றார்
 ரூபினைக்கண்ட பனிப்பால்வலகெனார்
 கண்டாளேயலிபருக காற்றசைந்தாற்போல்குதித்து
 மச்சத்தைவிச்சளி வந்தொருகாலபாயந்தாற்போல்
 வாளுணர்ச்செனென முசைல்லி வாழ்பாணமொட்டாளும்
 கைவாண்பிடிக்கெகொண்டு கலுக்கென்றுநகைத்தாளே
 கண்டிரோயாச்சியரே கட்டழகன் சேவகத்தை
 பார்த்தீரோ ஆச்சியரே பார்த்தபன்சவுரியத்தை
 இன்றையநித்தேனா ழிவன்சையன்சவுரியத்தை
 அன்றையநித்தேனா அருச்சுனரணமைக்கை
 பாஞ்சாலன் பத்தலிலே பிறுமண்ப்போலேவந்து
 வில்லைவளைத்ததுவு முகிக்குந்தன்குருகனும்
 முன்னேவரவொட்டாமல் வெட்டியிருந்ததுவும்
 எனக்காகவிலவந்து எந்தனைமாலையிட்டு
 தானுளமாட்டாமல் சவுரியராசதுரை
 ஐவருக்கும்பெண்ணுகி அமரத்திவைத்தவன்மைகளை

அன்றேயறிந்தேனே ஆணழகன்சவுரியத்தை
 உன்றுகைத்தாளே இளங்கொடியரன் துரோபனையும்
 பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளே துசொல்வான்
 அதுவெயல்லாமல் ஆறுயிர்ப்பாண்டியர்முன்
 அன்றுமொரு ஆணவையப்போ லாணழகன்வடிவெடுத்து
 கையிலமடல்பிடித்து கண்டெட்டான் போலிருந்தார்
 அன்றேயறிந்தேனே அர்ச்சுனர்விரியத்தை
 உன்றுகைத்தாளே எலப்பசுங்கினியும்
 அப்போது அர்ச்சுனரும் ஆணழகரே துசொல்வார்
 அன்னமேதேனே அமுதேபசுங்கினியே
 இருவருமாய்நீங்க ளிந்தவனத்தில்வந்து
 என்னையழைத்தது ஏதுகருமமடி
 ஏதுக்குமாதேரீக்கள் இட்டுவரச்சொன்னீர்கள்
 வரவழைத்தகரியத்தை வாய்நிறந்துசொல்வமென்றார்
 அப்போது அல்லியவன் ஆரணங்குமே துசொல்வான்
 உன்மச்சினியாள்வாழ்வைய பறிக்கவென்றுகிணக்கவிலலை
 சுபத்திரையாளவாழ்வைய பறிக்கவந்தார்பா நுயில்லை
 கோபங்களைன்காணுங் கொத்துப்பேரர்விரியரே
 தோறாவடிவழி துள்ளபதைபாளே துசொல்வான்
 மச்சினியாள்வாழ்வைய பறிக்கவந்தோம்வாழ்விசையா
 சுபத்திரையாளவாழ்வைய சுதம்பறிக்கவந்தோமே
 அததைமகளென்றுசொல்லி ஆதரித்தகன்னியரை
 மையல்கொண்டகன்னியரை வாழ்வொட்டோம்வாள்விசையா
 செப்பிடுவகாரியத்தை செயல்நுமெனதுசொன்னால்
 கொற்றவனேநீரும் குருவாணையிட்டாக்கால்
 அப்போது உரக்க ளுரைப்போங்காணருச்சுனரே
 இல்லாமலாகக்க ளுரைப்போங்காண ஆணழகர்
 உன்றுகைத்தமவா ஏதுரைப்பாரருச்சுனரே
 தியிலிபிறந்தவனே நென்னுடன்பாவையரே
 அனலிலிபிறந்தவனே ஆரணங்குதுரோபனையே
 அல்லியிதப் பிறந்தவனே அலலிமலர்நாயகியே
 வையைவளநாட்டாளே வாழ்வரசியல்லியரே
 அரிவையரேநீங்க ளருளியகாரியத்தை
 மீறிக்கடந்துண்டோ வேலபொருதுகண்ணாளே
 தருமர்கிருவாணை தம்பிமார்தன்னானை
 விமர்கிருவாணை விமலனூர்தன்னானை
 குந்தியமமாளதன்னானை குருக்களகிருவாணை
 சககவதிதன்னானை சவாய்பாரதன்னானை
 தென்னாட்டிதன்னானை தியில்வந்தாள் தன்னானை

பொருமாள் திருவாணை பிள்ளையுமறிவேளை
 பிறவாழ்முத்தரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
 ஆணைபெரிதுகண்டார் அமையுமையுமென்றான்
 ஆணை விட்டோர் தோஷமிக்கலை அருச்சுனரேகேளுமென்றான்
 கொம்பிணிநுந்து குதித்தகிளிபோலே
 அன்னம்போலவாய்திறந்து ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
 எங்களை. டொத்த ஏந்திழைபாள்பொற்பாவை
 காவேரிநாடன் பயின்றெடுத்தகட்டழி
 விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடைமெல்லிநல்லான்
 அணியிழைபாள்வாழா திருப்பதென்ன ஆணழகா
 குடியில்பெண்வாழாதே கொற்றவரேயிருந்தாலும்
 முந்தாணிபோட்டு முடங்கினாளானுலே
 பழிப்பதல்லோதன்குடிக்கு பார்த்தார்பெருமாளே
 அதையெண்ணிநாங்களுமமை அழைத்தோங்காணாழகா
 காண்டாவனமெரித்த காளையவரேதுசொல்வார்
 என்னுலேவாழா திருந்தாளோ ஏந்திழைபாள்
 தன்னுலேவந்த லசமல்லோதையலர்க்கு
 வாயால்பல்லோ வாழ்விழந்தாள்மின்னிடையாள்
 தோறுவடிவழி துரோபதைபாளேதுசொல்வாள்
 குடியாளசிறையிருந்தால் குற்றங்கள்வந்துவிடும்
 மாதுசிறையிருக்க மன்னவனேயாகாது
 காண்டாவனமெரித்த காளையவர்கடவார்
 பெற்றொடியாள் கோயிலுக்கு போகாதநேரமுண்டோ
 எப்போதான்போனாலும் ஈஸ்வரனாற்பூசையென்பாள்
 மின்னொளிக்குவேண்டாத கணவனென்றவன்திவைத்தாள்
 காரிழைக்குவேண்டாத கணவனென்றவன்திவைத்தாள்
 வன்திவைத்தாள் கோயிலுக்கு உத்தமியேநான்போகேன்
 மணமாலைசூட்டலை யோ மண்டலங்கள் தானறிய
 மதிபாமலவன்திவைத்தாள் வையகங்கள்தானறிய
 இதுவொருகாரியம்போல என்னையிங்கேவரவழைத்து
 ஆணையிடவைத்தது அரிவைபரேகாரியமென்
 னன்றுமிகச்சீறி எழுந்திருந்தாரருச்சுனரும்
 சீறிபெறிபறந்து சிவகக்குட்டிபோலெழுந்தான்
 தோறுவடிவழி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
 விசயரைகையமர்ததி மெல்லியவளேதுரைப்பாள்
 ஆதிசுவனபூசையிலே அருச்சுனரேசென்றோ
 சங்கரனாற்பூசையிலே போய்சென்றுதார்வேந்தர்

பூசைசெய்யும்வேளையிலே போயவளைவதற்கைசெய்து
வாடிபென்றுமடபோடியென்றும் வம்புசொல்லியாயமுண்டோ
அதனாலேயின்னிடைபும் ஆகாதவம்பென்னுள்
மங்கைமரெல்லவரு மானிகைக்குவந்தார்கள்
தட்டிலேபாக்கும் தனிக்கையிலேவெற்றிலையும்
அன்னியளித்தேன்பான் ஆரணங்குபாவையற்கு
விளங்கியசீர்மாதவத்து மிக்னொளியுந்தீண்டென்னுள்
வடிவமுகுமேனியிலே மஞ்சளும்பூசாமல்
அஞ்சனமுந்தீண்டாதே அலந்தாமரைக்கண்ணுள்
பவளச்செவ்வாயில் பாக்குதறிக்காமல்
சலவையுடுக்காமல் சந்தனங்கன்பூசாமல்
மனதுகலங்கியே வந்திருந்தாள்சபைமேலே
இது-ஆகாதுகாணும் அரசர்பெருமாளே
பழுதுகள்வந்திடுமே பார்த்திபருசாவே
எண்ண நக்கற்றும் எழுத்தறப்படித்தாலும்
பெண்மதியாலல்லோ பிழைமோசமாகிறது
பெண்ணின்பிழையை பொறுத்தவர்புண்ணியர்காண்
பெண்சாதிசெய்தகுற்றம் பெரிதென்றுபார்ப்பரே
எங்களைப்பற்றி இளயிசைபாபோய்வாரும்
கூடியணந்து குறைதீர்த்துவாருமைபா
அவள்ளிதையைத்தீர்த்து ஆணம்காவாருமென்றுர்
காண்டாவனமெரித்த காணையலீரதுசொல்வார்
உங்ககிட்சொற்படிக்கு வுத்தமிய்யபாடுசென்றால்
மாதரிடகோட்டையிலே வலியநான்போனாக்கால்
இன்னமெருதிறம் வம்பென்னுலென்னசெய்வேன்
ஆகாதவம்பென்னுல் ஆரணங்கேதுசெட்டவேன்
நான்போவதிலையென்று நாகைத்தவருங்குறிஞர்
அல்லிப்பெருமாளும் ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
கண்டறே ஆச்சிபரே கட்டமுனைதருக்கத்தை
பார்த்திறே ஆச்சிபரே பார்த்திபன்தருக்கத்தை
இன்றேயறிந்தேனோ எழில்யிசையனதருக்கத்தை
ஆறாயிரவர் அடிவணங்கும்வாசலிலே
வைபகத்துமன்னவர்கள் வந்தேறும்வாசலிலே
தேசத்துமன்னவர்கள் சென்றேறும்வாசலிலே
அரகைத்தோரணம் ஆர்க்குந்தலைவாசலிலே
சீதேயிநின்று திறைகொள்ளும்வாசலிலே
செம்பொன்னுமுத்தும் திருவுமரசிலையும்

அப்பொன்னுமுத்தும் ஆர்க்கந்தகைவாசலிலே
 காற்றடித்தால்மின்னும் காந்தாரிவாசலிலே
 தந்தையுந்தாராவும் தன்னிற்புகன்கினியும்
 ஸுக்கனினையாடு உத்தமியாள்வாசலிலே
 ஆறுபிரக்சாதம் அகலமுள்ளவாசலிலே
 அலைகடல்சூழ்வையசத்த அனரயர்வந்திருக்க
 எல்லைபுள்ளரரசர்கள் இளவரையர்வந்திருக்க
 முச்சின்முடிதரித்த மூலமன்னர்வந்திருக்க
 வச்சிரமுடிதரித்த மகாமன்னர்வந்திருக்க
 மாணிக்கமுடிதரித்த மகாராசர்வந்திருக்க
 ஐந்துறுகோடி அரசமன்னர்வந்திருக்க
 எழுநூறுகோடி இளவரையர்வந்திருக்க
 எள்ளுபோட்டால்எள்ளுவிழா இளவரையர்வந்திருக்க
 அப்பெரியமண்டபத்தில் ஆறுபிரவர்புண்ணே
 வெட்சக்களில்லாபல் வேந்தர்பெருமானும்
 அன்றுமொரு ஆண்டையப்போல் அதிபராதேசியப்போல்
 பரமசிவன்போலே பார்த்தகன்வடிவெழுத்து
 கையில்கடல்பிடித்து கண்டெட்டோர்போலிருந்தார்
 எனக்குமயல்கொடுத்து என்னுட்டக்கண்டிருந்தார்
 அன்றையதித்தேனே அருச்சுனராண்மைகளை
 ஏன்றுபிரபாசம் இயலுடனேநாறுரைத்து
 வாரூங்காணருச்சுனரே வாள்விசைபராசாவே
 வைபவத்தில்தாமமுதிர மாதர்குறத்திப்போலே
 குறவேஷப்போடுகிறோம் கொம்பணியாள்விறிசென்று
 வலிய அலன்னழப்பாள் மாதர்குறக்குயிலும்
 சுட்டழகிமின்னிடைக்கு கைபார்த்தகுறியுரைத்த
 கடிக்கலத்துவாரும் கொம்பணியாள்மின்னொளியை
 லணக்கியக்கறினொளியும் மாதாஸந்திருப்பாள்
 சுட்டழகிமின்னொளியின் காதலைத்தீர்த்தருள்வீர்
 என்னுனை வாள்விசைபர எனக்காதகத்திறிவிர்
 போய்வாருமென்றுளே பிரதற்கொடியுள்மங்கையரும்
 காண்டரவனபெரித்த காணையருந்தான்கேட்டு
 அவனாணையெரிதென்று ஆனந்தவாழ் வர்பன்
 நீசொன்னபடியேனை நேரிழையேபோகிறேனை
 ஆணைகிறெழுத்து அகையர்பெருமானும்

விட்டேன்காணையென்றான் மெல்லியருமப்போது
என்றதுகேட்டு இசைந்தாரேவாள்விசையன்
சந்தோஷப்பட்டாரே தாமந்தவாழ்வார்பன்
அல்லியர்க்கும் துரோபதைக்கும் ஆரணங்கு இருவரிலே
நடுவாகவந்தமர்த்தார் ஞாயிறு தித்தாழ்போல
குன்றின்மேற்சந்திரன் குறித்தெழும்பாவண்போல்
இருண்டைத்தசாலையிலே எரிக்குந்திரவன்போல்
இருவர்நடுவாக இளவியைவன்வந்தமர்த்தார்
அப்போதுதாதிமார் ஆரணங்குமோடிவந்தார்
நாகாலிபோட்டார்கள் நல்லமணையுமிட்டார்
முக்காலிபோட்டார்கள் முன்னேமணையுமிட்டார்
வட்டமணைமேலே வந்தமர்த்தாரருச்சுனரும்
அருச்சுனர்க்குபின்னாலே அல்லியரும்வந்தமர்த்தார்
முதகமுகுந்தோளமுகும் முதகில்மச்சரேகைகளும்
மீசைமுறுக்கமுகும் விழிகல்லபார்வைகளும்
சச்சுக்கட்டுமுளமுகுங்கும் சுத்திகுறுக்கமுகும்
இடையமுகும்நடையமுகும் இசைந்தவடிவமுகும்
கந்தலமுகுகளும் கொண்டைசுகதாசுகளும்
கண்டிமயங்கினுள் கட்டழகிமூர்ச்சையானுள்
கண்டார்கள்தோழியர் கடுகிப்பயந்தெழுந்து
வெண்சாமரைகொண்டு விசினுரல்லியரும்
விரங்குகளிடெளிந்தாள் மெல்லியிளங்கொடியாள்
தோறுவடிவமுகி துரோபதையுமேதுசொல்வாள்
ஹாசாத்திபாபிருந்து நாயகிவேபெண்மயிலே
வைவகத்தைபாண்டிருந்த வாழ்வரசிராசாத்தி
சண்டுமயங்குவரோ கட்டழகன்ராசாவை
பார்த்துமயங்குவரோ பார்த்திபராசாவை
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லீமனமகிழ்ந்து
அருச்சுனனார்கந்தலை மயிழ்க்தாள்செகத்தாடை
ஆனால்முகுமன்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வார்
காவடாவனமெரித்த காவையவர்குறுவார்
சோர்த்தயிழந்திரோ சுந்தரப்பூழடியே
மதுரைவனநாட்டாள் மச்சினியேசோர்ந்திரோ
இராச்சியத்தைபாளுகிற இராசாக்கல்சேர்வாரோ
நல்லமுகுடம்பூண்ட ராசாக்கிசோர்வாரோ
திக்கரசையாண்டவர்கள் சீர்மயிலேசோர்வாரோ

ஆறுபிரவர்கள் அணிதிரளம்பாண்டியர்கள்
 பொன்னின்மலைகளும் பேரெழுதிபண்ணருக்கு
 தலைபிரக்கக்கொண்டுவந்து தார்குழலேவந்திரோ
 வடிவில்லாவம்சத்தில் வடிவுவைத்தீர்காய்கரோ
 இப்படிபரியாச மிய லுடனேதானுரைத்தார்
 குங்குமத்திண்டோளன் குலங்குகைத்தார்க்கான்
 தோராவடிவழி திரோபகையுமேதுசொல்வான்
 ஆர்க்கானுமருச்சனரோ அதிசயமாபெண்ணாதே
 தானேயழகென்று கலமுடனேபார்த்திரோ
 சோர்ந்துவிழுங்காளென்று சொல்லுகிறருச்சனரோ
 கொத்தர்குழலியவன் கொலுவிருக்குங்கண்களுக்கு
 துக்கங்களில்லாதே தன்னுங்கருங்குழலும்
 துய்யக்கருங்குழலான் துங்கிவிழுந்தாள்கான்
 ஆகடியம்பேசுகின்றிர் ஆணமுனருச்சனரோ
 ஆஆஆவென்று அலைந்துயலைத்துகிறீர்
 உம்முடையதோல்வாயை யுள்ளடக்குமர்ச்சனரோ
 பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் தான்புர்த்து
 காளைதனைகுறத்தியாக காகைச்சமைக்கவேண்டும்
 ஏழல்லோதாரனே இத்திரனாப்புத்திரனே
 கொற்றவரைமாதுன்னி குறக்கோலமர்த்தகவென்று
 மயிரவிழ்த்துப்பின்போட்டு வாரிமுடிக்கலுற்றார்
 எத்தபஞ்சளநின்று உறுமெத்தபூங்குழலே
 வண்டுமுதுகோடுபோலே மயிராநிறமாக்கி
 விட்டுநிரித்தாற்போலே விடுதும்பைபூத்தாற்போல்
 வந்துவிழுந்தது மன்னவனார்தோஷபங்கள்
 எல்லாத்தலைமயிரும் ஒருசராணிதரசாணு
 எல்லாத்தலைமயிரும் ஒருமுழமிருமுழம்
 அர்ச்சனனாகுந்தலது அறுபத்துமூன்றுமுழம்
 வந்துவிழுந்தது வண்ணனுடகேஷபங்கள்
 நாவேரிவந்துக் கரைகோர்த்தநின்றாற்போல்
 நழுவுகடங்காத தனிகொண்டகேஷபங்கள்
 சிறிவருத்தாளே சிளிபவளச்செவ்வாபால்
 முடியைவருத்தாளே முதுகெங்குந்தோன்றாதே
 கைகளசைந்தாலே காண்டபுன்தோள்சேர்கதான்
 சிற்றிடை யாள்மாது சிறுவிதல்நோருமென்று
 மற்றுமசைந்தாளே மயிராற்றவொண்ணாதே
 மாகந்த அல்லிவர்க்கு மதிமுகத்தில்வேர்வைபிட
 கண்டார்கள் தாதிமார் கழிபேவோடிவந்து
 இவன்சாமரைபெடுத்து வீசுகிறான்லீயாச்சுரு

தாமங்கருங்குழல்மார் தாதியர்களே துசொல்வார்
 அருச்சுனனார்குந்தலை யலங்காரஞ்செய்வதற்கு
 அகத்தினனுள்ளாக அடியார்களாகாதோ
 எங்களாலாகாதோ என்றுசிலரோடிவந்தார்
 பாண்டியேனுடியேன் என்றுபலரோடிவந்தார்
 காண்டாவனமெரித்த காணையவர்கூறுவார்
 வண்டார்குழலாள் மலர்க்கரங்களோடு தென்று
 உண்டானதாதிமார் றடியிங்கேவரலாமோ
 இவள்-ஏழுபிராயத்தில் எதிர்த்துவந்தநீன்முகனை
 வாளெடுத்தவேளெடுத்து வளைச்சுக்கரந்தர்னெடுத்து
 கத்தியெடுத்து கனத்தவில்லுக்கைபிடித்து
 சுட்டியெடுத்து கரிபாணந்தானெடுத்து
 அப்பெரியசேனைகளும் ஆனைகுதிரைகளும்
 வந்தெதிர்த்தராசாக்கள் மந்திரிகளுள்ளவரை
 கண்டந்துண்டமாகக் கண்டித்தான்பாணத்தினால்
 நீன்முகனைமலிர்பிடித்து நேரிழையாளப்போது
 தன்னுடையகேரின்கீழே நீன்முகனையிரடினாளே
 இக்கணசேனைகளை ஏதாய்மெயித்தாள்காண்
 மயிர்முடிக்கனோருதே மாதரிடகைத்தலங்கள்
 பச்சைபசப்போ பசப்புநீர்ப்பைங்கிளியே
 மற்றொருவர்வந்து மயிர்வருக்கலாகாது
 சிற்றிடைபாள்வீட்டுக்கு தேன்மொழியேயோகேன்
 அல்லியேயுன்னுனை அனலில்வந்தாள்தன்னுனை
 என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வாள் துரோபதையும்
 வினாநவார்ந்தைகளை வேண்டாக்கரண்வாள்விசையா
 எங்களுக்காகவே இத்தனையுஞ்செய்தெறு
 எங்கலிடகாரியத்தை சிறைவேற்றப்போகிறீரோ
 நீரோசுகப்படுவீர் நேரிழையாள்வீடுசென்றால்
 பர்ராளமைத்தன் பாக்கிவந்தான்பெறுவீர்
 தருமத்தைதானினைந்தோம் காமந்தவாழ்மார்பா
 மற்றொருவர்வந்து மயிராற்றக்கூடாதோ
 பின்னொருவர்வாசலுக்குப் போகிறவால்லவே
 மற்றொரு மங்கையர்கள் வந்தனுக்கூடாதோ
 நானேநென்னு நடந்தீர்குறியாக
 ஆணழகாவுச்சலுக்கு ஆகாதோமற்றொருவர்
 நானேவருகிறேன் நல்விசையாவுந்தனுக்கு

அருச்சுனரை குறவேஷந்தரித்து அலங்கரித்தது.

என்றந்தமாத்ரும இளவிசையன்மயிராற்றி
 ஒவ்வொருமயிருக்கு ஒவ்வொருபொன்னிதழும்
 ஒவ்வொருமயிருக்கு ஒவ்வொருபூசிதழும்
 பொன்னிதழும்பூசிதழும் பூட்டியலங்கரித்து
 வாரிமுடித்தாளே யாள்சவுரியுள்ளேவைத்தாள்
 மல்லிகைத்தாழை மணமுள்ள செண்பகமும்
 இநுவாட்சிமல்லிகையும் உவாக்குமதிசெண்பகமும்
 கொன்றைகுடமல்லிகையும் கொத்தலரிமத்தாரை
 வைத்துமுடித்தாளே மயிருக்கழகாக
 ருச்சுனருங்கட்டியே ரூப்பிபலங்கரித்தாள்
 செம்பொன்சரட்டாலே சேர்த்துத்திருமணியும்
 கொங்குமதயானை கொங்குக்குழலமுடித்து
 மங்கையரைப்போலாகச் சொருகினுள்மன்னனுக்கு
 மாதரைப்போலாக மங்கைநல்ல னதான்முடித்தாள்
 விரிக்கக்கினை வாங்கியவர்காதிவிட்டு
 காதுக்குப்பொன்னோலை கட்டழிசொத்தினுள்
 கொத்தனிலைபிட்டாள் கொப்பிபிட்டாளவாளிபிட்டாள்
 பக்கப்புகழுகளும் பச்சைக்கலமுறுகுமிட்டாள்
 முத்தணித்தமார்பில் முத்தரவிக்கைபோட்டாள்
 நாயக்காரப்பொன்னோலை கிச்சமுத்திச்சுத்தினுள்
 ஒற்றைச்சரமிகளாம் ஒருபுறமும்பொற்சரிகை
 இரட்டைச்சரமிகளாம் இரத்தினபொன்னாலி
 முத்துமணித்தாழ்வடமு மார்பிறைத்தாழ்வடமும்
 வட்டப்பதக்கமும் மார்பிறைத்தாழ்வடமும்
 மூன்றும்பிறைபோலே முத்துகண்டிதாழ்வடமும்

ஐந்தாம்பிறைபோலே அழகானதாழ்வடமும்
சந்திரகாரஞ்சாரப்பீனியும் தரிக்காளேசையருக்கு
மூக்குத்திரிந்தாக்கு முன்கையிழ்முதாரிகளும்
பத்துவிருவச்சுப் பதித்தகணையாழிகளும்
காலாழிகலலனையும் விளாழிபில்லனையும்
பாலாடையுள்ளுதித்தி பட்டாடைமேல்சாத்தி
மூத்துசுருக்கிவிட்டு முந்தாணிதொங்கவிட்டு
அக்குமணிபகாக்குமணி அழகானபவழமணி
பச்சைமணிபாலமணி பாங்காய்கழுத்திலிட்டு
வைபகத்தில்வாழுகிற மாதுகுறத்தியைப்போல்
சிவகாரக்குறத்தியைப்போல் சீராகச்சோடித்தாள்
நாமந்தரித்த நற்சாந்துபொட்டுமிட்டாள்
தாதிபையழைத்து தையலருமேதுசொல்வாள்
குறக்கடைகொண்டுவர கொம்பினையேதன்மொழியே
அப்போதுதாதிபரும் ஆரணங்குதானெழுந்து
முத்துபச்சையாலே முழுவயிரந்தன்னாலே
மாணிக்கக்குறக்கடை மாதர்கள்சொப்பனிட்டு
குற்றவகனிலலாதே குறக்கடைசொப்பனிட்டு
குறக்கடைதன்னிலே குள்ளநரிக்கொம்புவைத்தார்
எண்ணெருடுகையொன்று இயலுடனெவைத்தார்கள்
குழந்தைகள் விளையாட விவிவிபபைவைத்தார்கள்
கத்திகளுக்காகவே கூடையிலிருந்துவைத்தார்
நகைபோயினமைவர நல்லிருந்துவைத்தார்
வேசிக்குமதுநதுகள் விதமுடனெவைத்தார்கள்
குமாரருக்கேற்ற மருதுவைத்தார்கூடையிலே
உரிகையிறுதாமபுகயிர உஞ்சலகயிறுவைத்தார்
வக்காமணியும் மலையேப்பங்கொட்டைகளும்
சித்துருண்டவைத்தாள் சிறுநரியின்கொம்புவைத்தாள்
இந்திரரும்வானவரும் இசைந்ததொருகூடையிலே
சந்திரரும்சூரியரும் சந்தித்தகூடைபோலே
முவுலகந்தான்மதிக்கும முத்துத்தினகூடைபோலே
செம்பொன்குறக்கடை தன்மொழியாள்முன்னெவைத்தாள்
அல்லிபிபெருமாளும் ஆரணங்கேதுசொல்வாள்
வாடிமலைக்குறத்தி மலையாளக்கட்டுவச்சி
விண்ணின்குறத்தி வீரானகட்டுவச்சி
என்னுக்குறக்கடை என்னுளையல்லியரும்
வள்ளையையனருச்சுனரும் வாங்கிக்குறக்கடைதன்னை
குறமாதுபோலக் கூடையிடுக்கினார்
தாங்கிக்குறக்கடை தன்மருங்கிலேயிடுக்கி

ஒற்றையிட்டகைத்தலத்தில் பொற்சிறம்புகோல்பிடித்து
வஞ்சியிடைதுவள மாதஸ்தனக்கு வங்க
கடுகிகடந்தாளே கட்டழிகட்டுவச்சி
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் கூறுவாள்
ஆச்சி திரோபனையே அருச்சுணரைப்பாருமென்றான்
ஒங்குமோகலாயிது உத்தமியேசீரழகும்
கட்டழிகுமாதரை கண்ணிட்டீப்பாருமென்றான்
விசையனூர்தன்னழகை மெல்லியருந்தான்பார்த்து
சரியயினமுலைமேல் சன்னல்பின்னல்தாழ்வடமும்
கட்டழகனகைதலத்தில் கரிவனையல்தன்னழகும்
கடைக்கண்ணிலஞ்சனமும் கட்டழகன்கருங்குழலும்
அஞ்சனப்பொட்டுகளும் அழகானநாமங்களும்
வாள்விசையனபெண்கோல் மானதொருதன்மைகளும்
தென்னாடிவாவென்று திருமுதத்தைதான்பார்த்து
வளநாடிவாவென்று மதிமுதத்தைதான்பார்த்து
கன்றிறேனுகன்றிறேனே கண்ணபனார்ச்சுனர்க்கு
அல்லியர்க்குமார்ச்சுனற்கும் ஆலாத்திகுந்துமென்றான்
தாமதகருங்குழல்மா தாதியர்களுநான்கேட்டு
ஆபிரமபெண்களவர் ஆலாத்திகுழப்பெடுத்தார்
சீரானபொற்கலத்தில் செஞ்சோறும்வெண்சோறும்
காட்டிச்சுழற்றியே கதிரோனமுன்கிட்டெறிந்தார்
திக்குச்சுழற்றியே திசைகானகும்விட்டெறிந்தார்
கற்பூரமுததுதிரக் காராயினெய்சேர்த்து
குத்துயினகருதனைக் கொழுந்துபடவேற்றினார்கள்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளே துரோல்வான்
இந்திரககட்டுவச்சி ஏற்றமுள்ளபூங்குறத்தி
மந்திரக்கட்டுவச்சி மலையாளப்பூங்குறத்தி
யின்னானகட்கிவச்சி விருடையபூங்குறத்தி
எங்களகுறக்கூடை தருவீரிளவகொடியே
சில்காதனத்தைகிட்டுத் திகழ்க்குதித்திறங்கி
அம்பொனில்காதனத்தை ஆர்க்கககுதித்திறங்கி
குறக்கூடைதான்பரித்துக் குலுங்கககைககைத்தார்
குறக்கூடைதான்பரித்துக் கொம்பனைமாரே துசொல்வார்
வாருங்காணர்ச்சுனரே வார்த்தைபொன்றுரீர்கேளும்
பரமசிவன்கையிலே பாசுபதம்பெற்றேனென்றீர்
ஆதிசிவனிடத்தில் அதிகவரம்பெற்றேனென்றீர்
நாங்களறித்ததில்லை இராசாவே அந்நடக்கை
இப்போ-ஆதிசிவனேநோக்கி அடிபணிந்துவாள்விசையா

சிவனைபடிபணிந்து குறக்கூடைவாக்குமென்றார்
அப்போதுவாள்யசைபன் அருச்சுனனேதுசொல்வார்
அல்லியிற்பிறந்தவளே அரசாளும்நாயகியே
தீயிற்சிறந்தவளே தென்னாடன்பாவையரே
நீங்கனிநுவரு மருளியகாரியத்தை
நான்-மீறிநடந்ததுண்டோ வேல்புருவக்கண்ணாளே
அப்படியேயாகுமென்று அருச்சுனரும்போய்நடந்தார்
கோலிற்முறமாகக் கொற்றவனுடவந்துநின்று
ஈஸ்வரனாகோலிண்டை எழில்விசையன்வந்துநின்று
ஆண்டவரைத்தானினைந்து அருச்சுனனேதுசொல்வான்
சிவனாரைத்தானினைந்து தேர்விசையனேதுரைப்பான்
அத்திமுதத்தோனே ஐங்கரனேவிக்கினரே
சத்தியருள்புத்திரனே சரித்தவயிற்றோனே
ஆரணியும்வேணி அரனாந்திருமகனே
நீரணியுங்கங்கை நீளசடையோன்புத்திரனே
வேழமுதமுடைய கிராயகரேஉன்சரணம்
கந்தாகடம்பா கதிர்வேலாநான்சரணம்
வள்ளிதெய்வாளைபங்கா வடிவேலாநான்சரணம்
அற்புதனேசோதி அகிலாண்டநாயகியே
சாம்பசிவனாரே சங்கரனேநான்சரணம்
உம்பர்கள்போற்றும் உமைபவளேநான்சரணம்
இலட்சுமிமனோகரனே நாயகனேநான்சரணம்
கொப்பனைமாதர்கள் குறக்கூடைத்தந்தர்கள்
கொடுத்தாப்போல்தானகொடுத்து கூடைபறித்தார்கள்
அற்புதமானதொரு அம்மன்குறக்கூடை
உற்பனமாயெனக்கு உகந்துடனேதருமென்றான்

அருச்சுனன் குறக்கூடை வாங்கின குறம்.

தினதெந்தினதினதெந்தின தினதெந்தினதினது
தென்னதினதெந்தின தினதெந்தினதினது.

மகாதேவராயனே மதிசூடுஞ்சிவனே
மலைகளைபொருபுறத்தில் வைத்தமகாதேவா
திசையெட்டுமாண்டவரே திக்கெங்குரே
திராதகினைதிர்க்கும் சிவனருட்கீரே
ஆராமளவிடுமோ அரனோயும்மை

ஐயனென்பதம் போற்றியென்றதொழுதான்
 பூராயமாகவே குறக்கோலத்தனக்கு
 புகழானகுறக்கூடை தரவேணுமைபா
 இத்திரனார்லோகத்து ஊர்வசியாங்குடை
 இமையவரும்முனிவர்களும் நிறைந்திருக்குங்குடை
 ஈஸ்வரரும்ஈஸ்வரியும் நிறைந்திருக்குங்குடை
 இயலானநான்முதலும் இசைத்திருக்குங்குடை
 இத்திரரும்வானவரும் நிறைந்திருக்குங்குடை
 இடைதனக்கும்நடைதனக்கும் இசைத்திருக்குங்குடை
 நினைத்தாற்போற்குறியரைக்க நிச்சயமாக்குடை
 நீலமயில்வாகனரே வள்ளியருளவேணும்
 குறித்தால்போன்றூறியுரைக்க கூடவருளவேணும்
 குமரருளலெனக்குக் கூடைதரவேணும்
 அப்பர்மலைஆதிமலை பொன்மலையிற்குறத்தி
 அரணையுன்பொன்மலையில் அடியினைநான்சரணம்
 அன்றுமக்குறியின்கொன்னேன் ஐயமில்லைகுறத்தி
 அரணையுந்திருவடிக்கீழ் அருச்சுனனநான்சரணம்
 கிருவேங்கிடமாயனுக்குச் சிந்தையுள்ளகுறத்தி
 செங்கழுநீர்மலைபுணும் தெய்வகல்லகுறத்தி
 சீரானவிசையனுக்கு கூடைதரவேணும்
 சிவசங்கராவென்றுசொல்லி தேர்விசையன்கொழுதான்
 பார்த்தனுக்குப்பாசுபதம் கொடுத்தாற்போலெனக்கு
 பரிதானகுறக்கூடை தரவேணுமைபா
 விசையனார்முறையிடவே ஈமலனர்தாமும்
 விருனகுறக்கூடை அருளினார்மேவே

வேறு.

பார்த்தன துறைக்கொடுன்று பரமசிவன்தானனுப்ப
 கொண்டுவந்துகைகொடுத்தார் கொப்பெனவேனுதர்கள்
 சந்தோஷப்பட்டாளே தாமர்தவாழ்மார்பன்
 ஆனொழுகுமன்னன் அருச்சுனனரேதுசொல்வார்

குறம்.

அர்க்காசிவமகாதேவா ஆண்டவனேசரணம்
 அற்புதனையுந்திருவடிக்கீழ் அருச்சுனனநான்சரணம்
 திரிபுரத்தைநகைத்தெரித்த சிவனையுந்தன்சரணம்
 திங்கள் நிறைகரிக்கொரு நேலாயுதன்சரணம்
 மங்கையுட்கந்தங்கையுமாய் மதிருஞ்சிவனே

மான் மழுவுந்தரித்ததொரு மகதேவாசரணம்
காமனைக்கண்ணுலெரிதத கைலங்கிரிவாசா
கண்முன்றுடையவரே கர்த்தனெநான்சரணம்
அர்ச்சனர்க்குபாசுபதம் தந்தாற்போலெனக்கு
அன்புவைத்துகுறக்கடை இன்பமுடன் தந்தீர்
கடைகளைநாணிடுங்கித் குறிகள் மிகநினைக்க
குறித்தாப்போல்குறியோட குமாராருளவேணும்
என்றவனுக்கடைகளை இடுக்கினுன்யிசையன்
இயலானதுரோபதையாள் அருகேவந்துநின்றாள்

வேறு.

தீயிற்பிறந்தவளே தென்னுடன்பாவையரே
அல்லிற்பிறந்தவளே அல்லீமலர்நாயகியே
கொடுத்தாப்போல்கடைவந்து கடைபயித்தீர்கள்
கடையிதோவாங்கிவந்தேன் என்றானேகொற்றவரும்
அப்போதுதுரோபதையாள் அல்லியருமேதுசொல்வாள்
வாடிமலைக்குறத்தி மலையாளக்கட்டுவச்சி
இந்திரக்கட்டுவச்சி இயலானபூக்குறத்தி
மங்கிரக்கட்டுவச்சி மலையாளப்பூக்குறத்தி
எங்கிருந்துவந்தாய் இளங்குறத்திகூறுமென்றார்
பின்னிடைக்குச்சொல்லி உரைக்குங்குறிகளென்று
எங்களுக்குச்சொல்லி உரைப்பாயிளங்குறத்தி
காண்டாபுரமெரித்த காளைமனமகிழ்ந்து
உங்களுக்குகுறியுரைத்தால் ஏதுதார்ப்போகிறீர்கள்
மார்பிஸ்தரித்ததொரு மணிப்பதக்கந்தருவிரே
முத்துமணித்தாழ்வடத்தைத் தருவிரேமொய்குழலே
அப்படியேசெய்கிறோம் ஆனந்தவாழ்மார்பா
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வாளுஞ்ச்சுனனுர்
அங்கவள்காலை மடித்துப்புரங்கணிந்து
வண்ணர்க்குறக்கடை வைத்துவெருபுறமாய்
பொற்புறப்பங்கோல்டிசுத்திப் பூங்குறத்தியந்தார்தள்
பெண்ணங்குசேரவே பொற்சொடியாளன்றிறநுந்து
வாடைக்கிளிபோலே வண்ணமயில்போலே
தென்றற்கிளிபோலே திவிலம்பில்போலே
சற்றேகைகத்தவனும் சுவிவாயைத்தாந்திறந்து
கூறுவான்பார்த்தனவன் குறமாதரைப்போலே
ஏற்றகுறிதானுரைப்பான் இயலான அருச்சுனனார்

பெண்களுக்குக் குறிசொல்லுகிற குறும்.

(தின) எந்தனதுதிருநாடு தேட்சிறையோபெண்ணே

ஏற்றமுள்ள இந்திரனா ராளுமெந்த	நாடு
நாகத்திலே ஆரியுரையும் எந்தனது	நாடு
நான்மறைகளினாறுவதும் எந்தனது	நாடு
பொற்வளைவளநாடு எந்தனது	நாடு
பொங்குடல்திரைசூழும் எந்தனது	நாடு
இந்திரனா லோகமும் எந்தனது	நாடு
ஏற்றமுள்ள பாஞ்சால னாளுமெந்த	நாடு
பச்சமலைபவழமலை எந்தனது	நாடு
பாண்டியர்களாள் கிறது எந்தனது	நாடு
கொச்சிமலைகுடகுமலை எங்களது	நாடு
கொற்றவர்கள் ஆள்கிறது மெந்தனது	நாடு
வெள்ளிமலைபொன்மலைகள் எந்தனது	நாடு
விண்ணவர்களாள் கிறதும் எந்தனது	நாடு
பாய்போட்டுமூத்தனக்கும் எந்தனது	நாடு
நாண்டவர்களாள் கிறதும் எந்தனது	நாடு
தோல்போட்டுமூத்தனக்கும் எந்தனது	நாடு
தரிபோதானாள் கிறதும் எந்தனது	நாடு
கலைபடுந்தால்முத்தேகாறுக்கும் எந்தனது	நாடு
ஆல்லியிடு திருநாடும் எந்தனது	நாடு
எட்டெழுத்தையுட்பொருளா யோதுமெந்த	நாடு
ஏற்றமுள்ள தீவுகளும் எந்தனது	நாடு
ஐந்தெழுத்தையுட்பொருளா யோதுமெந்த	நாடு
ஆரிய னே ஆயனுறையும் எந்தனது	நாடு
விரகுநகரங்கொண்டுவநங் எந்தனது	நாடு
நிலைநிசையவெயர்கொண்ட குறத்திருன்பெண்ணே	
பஞ்சவர்ணைவருடநாடுமெந்த	நாடு
பார்த்தனதுபெயர்கொண்ட குறத்திருன்பெண்ணே	

வேறு.

தோராவடிவழி துரோபதைபாளே துசொல்வாள்
வாடிமலைக்கு எத்தி மலையாளக்கட்டுவச்சி
விண்ணின் குறத்தியரே விதடைபகட்டுவச்சி
நாட்டுவளப்பெல்லாம் நன்னாயுரைத்தாயே

சீமைவளப்பமெல்லாம் சீராயுரைத்தாலே
உன்பெயரும் ஊர்பெயரும் உச்சிதமாய்ச் சீரானுதடி
தெய்வகுறத்திசே தெளிவானகட்டுவச்சி
எந்தனதுகைபார்த்து இன்பக்குதியுரையம்
கண்டதகண்டாற்போல் கட்டுவச்சிக் கறமென்றார்
வண்ணஞ்ஞறத்தியவள் வாய்திறந்தேதசொல்வான்

துரோபதைக்குக் குறிசொல்லுகிறது.

தின-வட்டமசிறுகத்தாளே தியில்வந்தபெண்ணே
வலக்காரத்தைநீரோட்டால் காண்குறிகள்சொல்வேன்
எழில்விசையன் தேவியரே பாஞ்சாலன்பெண்ணே
இடர்காத்தைநீரோட்டாய் இசைந்தகுறிசொல்ல
செங்கடலத்தைத்தலத்தைத் தீண்டியேகான்பிடித்தால்
நிறுவனையே அகனாலே குடிப்பழுதுமண்டோ
மங்கையர்க்கும் மங்கையர்கள் கைகள் தனைப் பிடித்தால்
வாழ்பாஞ்சாலன்மகனரே குடிப்பழுதுமண்டோ
பங்கவஞ்சீர்தைத்தலத்தைப் பார்த்தனாமேபிடித்து
பாவையுடமுதமேநாக்கிப் பல்கா லுஞ்சிறித்தான்
கட்டழிகைத்தலத்தைத் கண்ணிலொத்திடுகொண்டாள்
தண்மலரோபெண்மலரோ கைத்தலங்களென்பான்
சங்குசெநிகைநலது உன்குலமுநலது
ஸ்தனத்திலிருமுறுநலது தவழ்த்துமிகவாழ்வாய்
அருச்சுணரைமாலையிட அருந்தணலிலுதித்தாய்
அழகுடைபாஞ்சாலன் உனைவளர்த்தான்பெண்ணே
பார்த்தனைத்தான்மாலையிட பஞ்சரையில்வளர்த்தாய்
பவமுடன்றீவளர்த்த நாளையிலேபெண்ணே
அருச்சுணனோடைந்துபேராம் அரசாண்டதனாகள்
அருக்கு வாமானிகையில் வலமிரிந்தாரொன்று
வில்வனைத் தகேபர்களுக்கு மெல்லியரைக்கொடுக்க
வீரமரகுதிவந்து சிறுதுபறையடைதான்
அவ்வார்த்தையிலெறிந்து அருச்சுணன் தாரமும்
அன்றுமொருபுறப்பான்போல் அந்தசுறையின்
இராசா கிராசாக்கன் தூணிகளையெய்த
கலமுடனேவில்வளை உனைவளர்த்தான்பெண்ணே
எட்டாருவில்வளைதது எழில்விசையன் தனக்கு
இணையியதேவியரே நீயிடுகாய்ப்பெண்ணே
மங்கிலியம்விசையனார் தரித்தநாண்முதலாய்
மன்னவர்களைவருக்கும் தேவியருமாகும்

தருமர்பெருந்தேவியென்று தனிமலைகுடம்
தனசொல்லெல்லாக இருந்தருந்தாய்ப்பெண்ணே
ஒருவருடம்பலாண்டு உண்பயிரியாவிசையன்
உண்மையடியென்றாகத் தன்மைபடிபெண்ணே
தயவுள்ளபெண்ணரசே சகலகுணரதியே
சம்பத்துமென்னுளும் தவறாமலவாழ்வாய்
என்றவளைத்தான்பார்த்து இணைவிழியால்மிரட்டி
இளங்குமத்திதனைப்போலே இடைதுவளகைத்தாள்
வேறு.

வாடிமலைக்குறத்தி மலையாளக்கட்டுவச்சி
தெய்வக்குறத்திகண்டாய் தெளிவானகட்டுவச்சி
பார்த்ததுபார்த்தாய்போல் பட்சமாய்நீயுரைத்தாய்
கண்டதுகண்டாற்போல் கட்டுவச்சிகுறிவிட்டாய்
உன்னைப்போல்கட்டுவச்சி உலகத்தில்தானறியேன்
என்றவைகபல்லியற்கு யேற்றகுறிசொல்லுமென்றான்
பரிசுலத்திற்சேறிடுவாள் பாலுமிகழரிப்பாள்
மதுரைவளநாட்டிபற்கு வகைபுரிவாய்மலைக்கறத்தி
அழகிபழமாது அல்லியரைத்தான்பார்த்து
காண்டாவனமெரித்த காவையவர்குறவற்றார்

அல்லிக்கு குறிசொல்லுகிற விதம்.

தின - ஆறுயிரம்பாண்டியர்கள் அறிபதவஞ்செய்ய
அன்றளர்த்ததாமரையில் வந்துதித்ததிருவே
ஆண்மலையப்பெண்மலைய் அரியதவஞ்செய்ய
ஆணழியப்பெண்பிறந்து அவர்களைநீர்த்தாய்
சிறத்தகுலபாண்டியர்க்குச் செங்கோலுஞ்செலுத்தி
தென்னாட்டைதிமமையு னுளவந்தாய்பெண்ணே
ஏழாம்பிராயத்திலே இளவயதாய்நீயும்
எதிர்ந்துவந்தநீக முகனை நிலையறத்துப்போட்டாய்
தேர்வண்டிக்காலிலே நீனமுசினயிரடி
செங்கோலரசாண்டாய் திமமையுள்ளபெண்ணே
மதிப்புடனேதென்மதுரை வளநாட்டையாள
வாழ்விசையனுனைதுக்க கண்டேமடலுர்த்தான்
மற்றொருவன் தன் திறமோ எழுதிமடலூர
அச்சகனார்கிருபையினால் விசையரும்தாமும்
அல்லியரேகாநாட மன்துமணஞ்செய்தான்
சொக்கரிடகிருபையினால் செங்கோலுஞ்செலுத்தி

திரமையுடனிராச்சியத்தை யாளுஞ்ஞெளியெண்ணே
பரிவுடனேபாண்டியர்கள் பரிந்தெடுத்திருவே
பார்த்தனுக்குமயிலையே பண்புளரதியே
உன்னழகையொருவரா லெழுதவல்லாருண்டோ
ஒருவருடயுன்மனையில் உண்பியிரியான்விசையன்
அடியளந்தமைத்துனனா ரான்படியாலே
அதிகமாயுன்வடிவை எழுதிக்கூத்திர்த்தான்
கும்பமுலைஸ்தனத்தாளே கோகாகையாளே
குவலயத்தோர்கொண்டாடும் குஞ்சரமேபெண்ணே
அயிர்தமென்னுஞ்ஞெளத்தாளே அன்னமடையாளே
அரசமுடிதானணிந்த அமுர்தபசுக்கியியே
கொங்கைரெண்மித்தான் தஞ்சை செங்கரத்தாஸ்சித்தி
சேர்ந்தணையவிசையனிப்போ வருவானடிபெண்ணே
என்னுறிகளொருநாளும் பெய்யாதுபெண்ணே
எழில்விசையனொருநாளு முணையிரியான்மயிலே
கொம்பினையென்னுறிகள் பெய்யலடிஎன்று
கொங்கியம்மையாணையென்று கூடையின்மேலடித்தான்
இக்குறிகள் பெய்யாமோ அல்லியோபென்று
என்னுணை உன்னுணை உன்மயனாஞ்சித்திகள்

வேறு.

நீலக்கருங்குழலி நிகரில்லாப்பெண்பெருமாள்
தோராவடிவழி துறையதையுமேதுசொல்வாள்
வாடிமலைக்குறத்தி மலையாளக்கட்டுவச்சி
தெய்வக்குறத்தி தெளிவானகட்டுவச்சி
நீசொன்னகுறியிலே ஒன்றுபெழுதுயிர்க்கு
கண்டதுகண்டாற்போல் கட்டுவச்சிசொல்லிவிட்டாய்
பார்த்ததுபார்த்தாற்போல் பட்சமாய்நீயுரைத்தாய்
உண்ணப்போல்கட்டுவச்சி உலகத்தில்கூறியேன்
எங்களுக்குர்சொன்ன திசைந்தகுறிகளைப்போல்
எங்களுதுபுத்திரர்க் கிசைந்தகுறிகொல்லுமென்றாள்
மைந்தன்மேல்பாடுமென்றாள் மாலைக்குறத்தியரை
பிள்ளைகள்மேல்பாடுமென்றாள் பூங்குறத்திராயகமே

மைந்தர்மேல் பாடுகிற குறும்.

தின-வைபைபெரும்பாண்டியர்கள் விசய்தபெருந்தவத்தால்
வாடாததமறையில் வந்துதித்ததிருவே
பெய்யாதவில்லாறி சொரியவல்லாற்புதல்வன்

பேர்விசையன்பயின்றெடுத்த புதல்வனுத்தன் டிள்ளை
 துதிமுக்கணையன் வுண்டி உத்தனிட புதல்வன்
 திக்குசொங்கொள்வாண்டி தேர்விசையன்புதல்வன்
 ஜெயவிரிசபாண்டியர்கள் தம்முடைப்போன்
 பொன்னின்மலைநாடாளுந் பேரவிரமுதிமருகன்
 பெருமைமுள்ளபஞ்சவற்கு புத்திரனுமவனே
 பேர்பெரியபுகழான் புணர்நிரஞர்பெண்ணே
 என்நவனைத்தான் பார்த்தது யிணைவிழியால் மிரட்டி
 அன்னைபுறக்கொண்டாடி யாடியேதான் பார்த்தது
 சிற்றிடை யேசெத்தணலில் வந்துதித்ததிருவே
 ஜெகமேழுமாள்வார்கள் உத்தனிடபுதல்வர்
 அழகுடைபபாஞ்சால வைவர்களுதுபேரர்
 அன்னமேவுன்கலையைத் தீர்க்கவந்தபுதல்வர்
 பாடியந்தீது னுங்கணைநான் பாஞ்சாலன்மகனே
 பட்டாடைநீதருவாய் பமைனியுத்தருவாய்
 பாஞ்சாலன்மகனேநீ பைங்கொடியேசிறாய்
 பந்துஸ்தனமேலிருக்கும் பதக்கமுநீதருவாய்
 சிற்றடைநீதருவாய் சிறுமணிகள் தருவாய்
 செத்தணலில்வந்துதித்த சேயிழைநாள்னாளே
 என்நவனைத்தான் பார்த்தது யிணைவிழியால் மிரட்டி
 இளங்குறத்தினைப்போக யிடைதுவளநடந்தாள்

வேறு.

தோறுவடிவமுந் துரோபதையுங்கடவர்கள்
 அமைபுமமையும் ஆணைபிச்சான்னகுறி
 உன்பொருட்டினாலே பிழைப்பான்டியுன்கணவன்
 குங்குமத்திண்டோன் குலங்ககைநகைத்து
 பேரத்தையுட்போதாச்சு மெழுதென் னுல்போகுதுகான்
 மின்னிடையாள்வாசலுக்கு விசையரேபோக்காணும்
 அடியார்கள்சாயநல்ல வருச்சனரேதசொல்வார்
 நீங்கள்-அன்னமுந்தாராயும் அழகுமல்லரேலிருக்க
 உங்கள்-இருவரையுட்கிட்டு பிரியமன்னவருமோ
 உங்களைப்பார்க்கினு மதிசயமோமின்னிடையாள்
 எப்படியோவேன்கா னிளங்கொடியேஉண்ணிவிட்டு
 போவென்றுசொல்லி பொற்கைப்பிரம்பெடுத்து
 பொற்கைபிரம்பெடுத்து போர்விசையன் நனைபடித்தான்

துடிப்பட்டருச்சுன்னுர் ஆலித்தெழுந்திருந்து
 சிவமுறுவலுற் றன்பன் தேயிமுதம்நோக்கி
 சிறியடித்திரே தியில்வந்தென்னமுதே
 சிறியடித்திரே தெய்வகுலநாயகரே
 சிறியடித்திரே சிங்கவரிப்புலியே
 ஆதிற்றோகோபம் என்றான்சிலைவிசையன்
 தேறிற்றோகோபம் என்றான்சிலைவிசையன்
 தோறுவடிவழி துரோபதையுங்கூறுவாள்
 எய்புமதனம்போல மெய்பாகவாள்விசையா
 மைக்கலத்தகண்ணலே மயக்காதேவாள்விசையா
 எங்கன்கவையைநீர் உத்தரிக்கப்போகிறிரே
 ஆர்க்காடப்போகிறீர் ஆரணங்குவாசலுக்கு
 எனக்காகப்போகிறிரே இந்திரனுப்புத்திரனே
 நீரேசுகப்படுவீர் நேரிழைபாள்வாழ்ந்திரீவாள்
 நீர்-மதப்பட்டயாணையப்போல் நின்னுமயங்காதே
 அக்கமாரேதேட்டிரே ஆரணங்குருத்திபவள்
 முத்தசுகிரிபல்லும் முக்கணித்தசெவ்வாயும்
 ஒற்றையிடைமருங்கும் ஒவ்வியஞ்சிர்பட்டிடையும்
 பொற்கொடியாள்பேரழகம் பொற்பிரப்பங்கோலமுகம்
 பார்த்தாற்குருத்திபரைப் பங்கயஞ்சிரகண்ணை
 மன்னவனூர்சின்தையது மயங்கிறதைக்கண்டிரே
 வாழ்விசையன்சின்தையது மயங்கிறதைக்கண்டிரே
 வான்விசையராசாவை வாருமென்றுதானழித்து
 மற்றொருவர்வாசலுக்கே பேர்காதேமன்னவனே
 பின்னொருவர்வாசலுக்கு பேர்காதேசுந்தரனே
 சித்தராயன்மங்கையத்த சிறிக்கிமனைபோகாதே
 மின்னிடைபாள்வாசலுக்கு விசையரேபோகிருந்து
 ஓராசனத்திற்கு உடனுதரீயிருந்து
 முத்தரனமின்னிடைக்கு முன்னுதிவ்ணானபின்பு
 பூமந்தமென்றுசொல்லி வாருங்காண்தேர்விசையா
 கலிபாணமென்றுசொல்லி காவலனேவோரும
 என்றதுகேட்டுமவ ரேதுசொல்வாரருச்சுனரும்
 அனலிற்பிறத்தவளே அரசாளுங்காயகியே
 நீக்களிருவரும் அணிகிருந்தபொற்பதக்கம்
 கூடப்பிறத்ததொரு பதக்கம்உண்டுத்திரானால்

என்றததான்கேட்டு வேதசொல்வான் துரோபதையும்
கொடுத்தானேயல்லவா கொற்றவனேபோகிறீரோ
என்று-கழட்டிக்கொடுத்தாளே கட்டழகிபொற்பதக்கம்
அவள்பிறந்தபோதே கொம்பணியாள்பொற்பதக்கம்
கூடப்பிறந்ததே கொம்பணியாள்பொற்பதக்கம்
கழட்டிக்கொடுத்தாளே கட்டழகிபொற்பதக்கம்
மின்னொளியாள்வாசலுக்கு விசையரேபோங்காணும்
மற்றொருவர்வாசலிலே மன்னவனேசென்றிரானால்
பின்னொருவர்வாசலிலே மன்னவரேசென்றிரானால்
வேட்டைபிழைக்கண்டாலே கண்குத்திபோட்டிடுவேன்
காட்டிலேகண்டாலே கண்குத்திபோட்டிடுவேன்
என்சமர்த்தும்சேவகமும் எல்லாந்தெரியுமே
போய்வாவிசையாவென்று பொற்கொடியுங்குறிவிட்டாள்

குறத்தி தனித்துப்போகிறது.

மானிக்கப்பொற்பதக்கம் வாங்கிக்முத்திலீட்டு
மாதர்குறத்தியைப்போல் வாள்விசையந்தானடந்தான்
தாங்கிக்முறக்கடை தன்னிப்பில்லைத்ததுவும்
முழக்கையால்தானிழக்கி மூக்குமேல்கையைவைத்து
அசைந்துகடத்தான்கான் ஆரணங்குறத்தியரும்
பொற்பிரப்பங்கோல்பிடித்த போய்பிடித்தாளகட்டுவச்சி
கண்டவர்கள் சேர்ந்துவிழக் கட்டுவச்சிதானடந்தான்
வாசலும்வாசலது படியேழுந்தான்காந்து
தெத்துகடத்தாளே தெருவிதிபோகலுற்றாள்
அன்னகடைதுரோபதையும் அரசாளுந்தாயகியும்
அருச்சுனன்போனபின்பு அலங்காரநாயகியும்
காதிரிருவர்களைத் தையல்மார்தானழைத்து
அருச்சுனனுரிச்சுனலே ஆரணங்கேபோங்களடி
அவர்-எந்தெங்கேபோனாலும் எத்திசையிற்சினாலும்
எவ்வாசல்போய்த்ழைவார் என்றிர்த்தவாங்களடி
மின்னிடையாள்வாசலுக்கு விசையார்போனபின்பு
அருச்சுனனையநியாமில் அறிந்தவாதுதியென்றாள்
அவ்வாற்றைக்கேட்டுமே ஆரணங்குபோகலுற்றாள்
அறிபாதுபோலாக ஆணழகன்பிற்றொடந்தார்

குறக்கிபெண்கள் விடுவருகிறது.

அப்போமலைக்குறத்தி அக்தெருவுக்காந்தடத்து
விதியுள்விதி தெருவுப்பலகடத்து
பவன்கொடியாது பத்திணைமள்விடுவாறாள்
அந்ததெருகடத்து அப்புயமேபோகலுற்றாள்

போகவதிமாது பொற்கொடியான்விதிவாராள்
நாகமடந்தையந்த நறுறுதலான்விதிவாராள்
அந்ததெருங்கடந்து அப்பரம்போகலுற்றான்
அந்தெருவுந்தான்சுடந்து மற்றொருவிதிவாராள்
சோரவளமாது சுபத்திரையான்விதிவாராள்
அன்னம்போலேநடந்து அல்விதிவருகிருளாம்
வாடைக்கிளிபோலே வாராறே அக்குறத்தி
வஞ்சியிடைதுவள மாதல்தனங்குலுங்க
மின்னக்கொடிபோல மெல்லிவருகிறாள்
அழகுகுலுங்குது ஆணத்தக்கொஞ்சுது
வடிவுக்குலுங்குது மாணிக்கக்கொஞ்சுது
மயிலுவோல்தலைவனைத்து பாதுவருகிறாள்
சுபத்திரைவாசலிலே தோழிமார்பார்த்திருந்தார்
இந்தக்குறத்தியரை யெங்கிலுங்கண்டகில்லை
கெய்வக்குறத்தியோ திசுக்கெட்டில்கண்டகில்லை
மின்னிற்பிறந்தவளோ மேகவர்னம்மச்சினியோ
கன்னிகிருப்பாற்கடலில் வந்தகருவிலில்லோ
மாதர்குறத்தியரைக் கண்டகில்லைவயகத்தில்
அடி-வாடிமலைக்குறித்தி மாதருக்குகைபார்க்க
சுவாமிபீடறங்கையவன் சுபத்திரைக்குகைபார்க்க
உண்மைக்குறியுரைத்தால் உச்சிதம்தான் கொடுப்பேன்
ஆடைகள்முந்துரக்னம் ஆபரணந்தான் கொடுப்பாள்
வாடி குறத்தியென்று வருந்தினார்களே
போகமணமுண்டோ பொற்கொடியான்வாசலுக்கு
அல்லிப்பெருமாளும் அறிந்தாளேயாமாணல்
மின்னிடை யாண்படி வம்பென்ன முழுகைவப்பாள்
அப்படிக்கேளாலே அல்லிமனநாயகியான்
நீன்முதனைக்கொன்று நீவிட்டபெண்பெருமாள்
வெட்டத்துனிவாளே விரியத்தைச்செய்வாளே
கணவனைன்றுப்பாராளே கண்டித்துபோட்டிவோள்
யாசென்றுப்பாராளே அல்லிப்பெருமாளும்
சேர்த்துவுடல்தடிப்பாள் சோவகத்தைக்காட்டுவாளே
வரித்துவுடல்தடிப்பாள் வல்லபையைக்காட்டுவாளே
உயிரிருந்ததானுக்கால் உப்புவிற்றுண்ணல்
பொற்கொடியான்வாசலுக்கு போவதுகலலதல்ல
நானைவருவோமென்று நாயகியுபேய்நடத்தார்

சகாதேவன் விதிவருதல்.

அந்தெருவிதிவிட்டு மற்றொருவிதிவாராள்
தாமமுடிய னுஞ் சகாதேவன்விதிவாராள்
அந்தத்தெருவிலே ஆணத்தப்போர்க்காரர்கள்
மின்னிற்பிறந்தவளோ மேகவர்னம்மச்சினியோ

கன்விதிருப்பாற்சடலில் வந்தகருவிளமே
 எழுதவொண்ணா ஷடிவழி இவ்விதிநகராகாண்
 இவளைப்போல்தட்டுவச்சி இவ்வுலகெல்கண்டதில்லை
 காய்க்கும்பிராயமவள் கன்னிகட்டுங்காஸைவள்
 பூர்க்கும்பிராயமவள் பிஞ்சுகிடுங்குமைவள்
 கொஞ்சம்பிராயக்கண்டிர் கொழுந்தெல்லாம்பிஞ்சுகண்டிர்
 பாதியைதுகண்டிர் பக்கமெல்லாம்பிஞ்சுகண்டிர்
 மையல்பெருகியே மயங்கிபேயேடிவந்தார்
 சுத்திவளைத்தார்கள் குழந்தார்கள்குறத்தியகா
 யாடிமலைக்குறத்தி மாளிகைக்குக்கொண்டுபோறோம்
 மெத்தைமேல்வைக்கிறோம் வெண்பணிபூட்டுகிறோம்
 வருவிரோகட்டுவச்சி என்றவளைத்தார்கள்
 மாதுகுறத்தியவள் மலைக்குறத்தியேதுசொல்வாள்
 மயில்பேர்தலைவளைத்த பக்கையருமேதுசொல்வாள்
 வண்ணக்கிளிபோலே வாய்திறந்தேதுசொல்வாள்

சகாதேவன்விதியில் குறும்.

(தின) தருமர்பெருங்கட்டுகுன்றை தழைத்தோக்கிவாழ்ந்தோம்
 தனிவழியேபோறென்னை வழிக்குக்கலாமோ
 இச்சையுடனிலவுலகில் பிச்சைக்குப்போறேன்
 இஷ்டமுடனோடிவந்த இச்சைசெய்யலாமோ
 இவருடனேமயிலே அதர்மங்களுண்டாச்சி
 அதிபராதேசிகளை அகடுசெய்யலாமோ
 கந்தருக்குக்கையார்சொல் கானகக்குறத்தி
 கண்டவர்க்குப்பெண்டாக பெண்டுகள் சொன்னிர்
 வண்டுகொண்டையின்மேல் கண்டாசைப்பட்டு
 மயங்கிபெயிழுந்தாலே மனப்பழுதுவருமே
 மிண்டுனைப்பேசாமல் வினைத்தோடிப்போங்கள்
 கொண்டவனறிந்தாலே குடிக்கெனருமே
 வம்பருமாய்தம்பருமாய் வழிமருத்துஎன்னை
 மனைபாட்டியாக வழிமறுக்கலாமோ
 சாதிரத்தில்மிகுத்தொரு சகாதேவருகில்
 குறதிராய்ப்போயுரைத்த தெண்டனைகள்செய்யேன்
 என்றவரைத்தான்பார்த்து இணையிழியால்மீட்டி
 இளங்குறத்தினைப்போலே இடைவளநடந்தாள்

வேறு.

வந்தவந்தமன்னதெல்லா மையல்பெரிதாமி
 காமவிவரமது களைகள்பெரிதாமி
 சகாதேவராசாவும் சற்றேயறிந்தாலே
 பழுதல்லோநக்தமக்குப் பார்வெந்தமன்னவரே

ஆக்கினைசெய்வார்கண் அழும்புவருமன்னவரே
என்று-அவரவர்மனினையில் அசைந்தற்போல்போலர்கள்

நகுலன் விதிவருவது.

அத்தத்தெருக்கடத்து ஆணங்குட்கெவச்சி
மற்றெருவிதியிலே வாராளேட்டுளச்சி
சுருலாதுவிதியிலே நடந்தாள்கட்டுச்சி
அத்தத்தெருவில் அனந்தம் டீர்மனைவர்கள்
கண்டார்குறத்தியரைக் கட்டுவச்சிதனைழை
பார்த்தார்குறத்தியரைப் பங்கயஞ்சீர்கண்ணிலே
இதுயுதமைநிதபுகமை இதுமெடுகள்கண்டதில்லை
கண்டுமறிப்போகைகிறுங்கேட்டறியோம்
பார்த்தமறியோமே படத்தினுங்கண்டதில்லை
இவன்போல்வடிவழி எங்கிலுநாறியோம்
இத்தக்குறத்தியரை எங்கிலுங்கண்டதில்லை
என்று-வம்பருந்தப்பருமாய் உந்துவனைத்தார்தன்
மைபங்கிபருகியே மயங்கியெவந்தார்கள்
வாடிமனைக்குறத்தி எங்களுக்கக்கைபார்க்க
விதிவிதியாகவே விருப்பித்திரிவானேன்
காணலிலும்வெய்யலிலும் கெடுத்திரிவானேன்
உள்ளங்காற்சொப்பளிக்க உச்சிவெடித்துவிட
வேண்டுகிடாப்த்த மெளியில்திரிவானேன்
வாடிமனைக்குறத்தி மாளிகைக்குகொண்டுபோரோம்
என்றதுகேட்டு யேதசெல்வாளக்குறத்தி

நகுலன் விதியில் குறம்.

(தின) நகுலாசர்விதியிலே வாழுகின்றமன்னோர்
நலமிருத்தகுணமுடையராசர்க்களவாரீர்
இலகும்பிசடையணிந்த நண்பரனாராளர்
இத்தெருவில் குறம்பாட நத்தியிங்கேவந்தன்
வித்தகராய்வந்தெயன்னுச் சத்திக்கொண்டீர்க்கள்
மெத்தயேவதுத்தகிரீர் உத்தமநேரீங்கள்
மேலியின்மேலசைகொண்டர் ஆவியெல்ல முருகி
எங்களுக்கும்பெண்டுகளே உபக்குக்கத்தியாரோ
உகமையுள்ளமன்னாரே அகமகிழ்த்தேரீர்
என்னையத்து ஆரரிக்கும் இராசமனைநாணல்
இயல்புவே உணவாளித்து ஆரண்மனையிசெபோலிர்
சிற்பிகடபார்வாழுகிற தெருக்களெல்லாந்தெரிந்து
சிறுடனே குறம்பாட பேர்கேட்டுளறவேன்
இலகுபுழைவிதியிலே எனைமறுத்திருனால்
நகுலனதுசபைநிலை நலுரைப்பெண்பாராய்

என்றவரைத்தான் பர்த்து இணைவிழியால் மிரட்டி
இளங்குறத்தினைப்போலே இடைதவனடைந்தான்

வேறு.

அப்பிரதமன்னவர்கள் அனைவருந்தான் பார்த்து
குறத்தியிவள் தன்னாலே குற்றங்கள் கேறுமென்று
செயுமறிதோலே கெக்குவருமோசமென்று
மெதப்பயந்தவர்கள் விட்டுக்குளப்போய்துழைந்தார்
அவரவர்மாவிகையில் அப்படியே போய்ச்சேர்ந்தார்

அருச்சுனன் விதி வருதல்.

அப்போகுறத்தியரும் அலங்காரக்கட்டுவச்சி
அந்தத்தெருகடத்து மறொருவிதிவாரான்
அருச்சுனனார் விதியிலே அழகாய்கடக்கலுற்றான்
அந்தத்தெருவிலே அனந்தமரணபேர்ப்பொல்லாம்
வண்ணக்குறத்தியனைக் கண்டார்கள் மன்னரெல்லாம்
முத்தநிசர்ப்பல்லும் முகாணித்தொவ்வாயும்
புருவச்சிலைபழகும் பொருத்துவிழிபழகும்
காமகடைந்ததபோற் கைசன்திளமுலையான்
சுழத்துதச்சனவன் எழுதியாவிட்டானே
தானேசனமந்தாளே தையலிளங்கொடியான்
இவள் போலவடிவழி எங்கிலும் மாமரிபோம்
(என்ற) வண்ணப்பகவீனிகை வந்தவனைத்தார்கள்
கத்திரிசுறப்பார் அருபக்குறத்தியென்பார்
வடிமலைக்குறத்தி மாளிகைக்குகொண்டியோறும்
மெத்தையின்மேல்வைக்கிறேன். வேண்படிபூட்டுறண்டி
என்றசிலபேர்கள் இளங்கைகூழ்த்துகொண்டார்
வடிமலைக்குறத்தி என்றவழிசிறித்தார்
அப்போகுறத்தியரும் ஆரணக்குமேதசொல்வான்
மயில்போலவகைவந்தது வைய்திறத்தங்கேதசொல்வான்

அருச்சுனன் விதியில் குறம்.

(திரு) சிலைதவான்மள்கிழியான் தேர்வியன் தாமும்
குழ்த்துந்தமன்னருக்கு சொல்லவொருவார்த்தை
பாதிசடைபணிந்த பாமசிலைருகில்
பாகபதம்பேருபெற்ற பார்த்தன்வடிவுகடபோன்
இனிபெசகாரர்களை விரட்டிதரைக்கொண்டு
இத்திரளோகமபட்டந்தட்டி யிருந்தாசையாண்டார்
அச்சுதனார்தோழனவனருச்சுனமனாராசன்
அவருடைபயிதிபிலே அழும்புசெய்வருண்டோ

சத்தியந்தவரா தருமர்தமபிவிசையன்
 தர்க்குடையான்விதியிலே வாக்குதபாடமல்
 அச்சமென்றுபாடவந்தேன் வையகங்கன்மீது
 அருச்சுனனார்விதியிலே அழும்புசொல்வாருண்டே
 பொதுவாராணங்களுக்குப் பெண்டுகளாமென்னு
 புண்ணியனாருச்சுனர்க்குப் பேயுரைப்பேன்கண்டிர்
 புண்ணியனாருந் திமகன் பேர்விசையனருளால்
 பெண்டாளவந்திடுகனோ பூங்குறத்தினை
 மண்டலத்துவிதியெல்லாம் பாடிவந்துயென்னை
 மலையாளக்குறத்தியென்று சற்றறினயாமல்
 கொச்சக்குறத்தியென்று சற்றறினயாமல்
 கூடுகைக்குதுசைமனம் தோனதுதடையக்கு
 என்னவன்பொல்லாதவன் எழும்பும்புலிகொல்வன்
 எதிர்த்தவரைதலையதுபபான் மலைக்குறவன்பொல்லான்
 காட்டின சிங்கங்களுக் காடிபுலியனை
 கண்டகண்டமி நங்களைத் தண்டிடவேகொல்வான்
 அண்டையிலேனில்லாத அகலப்போன்களென்று
 அலங்காரக்குறத்தியவள் மிகநாக்நிவந்தாள்
 என்றவரைத் தகைப்பார்த்து யிணைவிழியால்மீட்டி
 இளக்குறத்தினைப்போல மிகைதுவளநடந்தான்

வேறு.

வந்துநின்றமன்னகொல்லா மையல்பெரிநாகி
 ஏகாத்தப்பார்த்து விருந்தார்களெல்லோரும்
 கையருந்தயனைவையப்போல் கலங்கியேநின்றார்கள்
 சிறகுபரிகொடுத்த செம்பருந்தபோலானார்
 கொண்டையறிகொடுத்த கோழிபாலானார்கள்
 ஓடுகிறமான்கு ஒருகாவொடித்தாப்போல்
 மத்தயங்காய்தினுறப்போல் மயங்கியேநின்றார்கள்
 காமக்கணையாலே கனைதாங்கியிருக்கார்கள்

விமன் விசியில வழுநுதல்.

அப்போமலைக்குறத்தி அந்தத்தெருக்கடைய
 மற்றொருவிதியிலே வரானேசட்டுவாச்சி
 மன்னமகதரியான மகாராசன் விதிவந்தான்
 மதகரிவிமனது மாடத்தெருவில்வந்தான்
 வெற்றிமதயானை விமனதுவிதியிலே
 அந்தத்தெருவினே அனந்தம்பேர்க்குடனர்கள்
 வம்பராய்க்குடனர்கள் வல்லாச்சிறுவர்களும்
 அம்பராய்க்குடியே சூழ்ந்தார்குறத்தியரும்
 ஒருவயநாய்க்குடனார் ஒருகோடியாசாக்கள்
 இவ்வயநாய்க்குடனார் ரீராசாக்களுள்ளவர்கள்
 வந்துவந்தார்கள் மாதுகுறத்தியுரை

இத்தக்குறத்தியவை பெங்கிலுங்கண்டறியோம்
 திக்கெட்டில்கண்டதில்லை தெய்வக்குறத்தியவை
 இவன்-கட்டுவச்சியல்லவடா காமனாதியென்பாரும்
 இளநிலவரைப்போல யேந்திழைபுள்வடிவழகும்
 சந்தியிறையென்பார் தார்முழல்வடிவழகும்
 மின்னாகொடியாளோ மேகவண்ணைநக்கையிரோ
 காரிதிருப்பாற்கடலிற் வந்தகருவினமோ
 கிழஞ்சள்பழங்கொல்லாரம் கிட்டிவந்துபல்திறந்தார்
 வாராய்குறத்தியோ மாளிகையில்கொண்டுபோளோம்
 கவலியுமவெய்யலிலும் கடுகித்திரியானேன்
 வெய்யலிலேதிரிந்து மெத்தவிடாயாவானேன்
 சிங்காதனத்திலவைந்து சேவித்துபார்க்கிறேன்டி.
 மெத்தைவின்மேல்வைக்கிறேன்டி வேண்பணிபூட்டுறேன்டி.
 பெண்களுள்ளபேரை பேணித்தொழில்செய்யவைப்போம்
 ஆண்பிள்ளைகளுள்ளபேரை அடப்ப்படிக்கவைப்போம்
 வாராய்குறத்தியென்று மாதரைச்சூழ்த்துகொண்டார்
 வண்ணக்குறத்தியவன் வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
 கொம்பிலிருந்து கூவுங்கிளிபோல
 கிளிபோலவாய்திறந்து கூவுவாள்கட்டுவச்சி

விமனதவீதியில் குறம்.

(தின) சிறத்தகுலபஞ்சவர்கள் செங்கொலைச்செலுத்தி
 ஸ்ரீராம்கிருபையினால் ஜெகமேழுமண்டார்
 ஏழுபிராயத்திலே யிடுமபன்றிவைக்கொன்று
 எதிர்த்துவந்த பிராட்டாரை சங்கரித்தவீமன்
 பத்துபிராயத்திலே பகரூரன்றனை
 பழுதாவேகிழித்தெரிந்த பாராதகரியான்
 மத்தபாளைசங்கரிக்கும் மதவிராமன்
 வாழாபெருவிதியிலே வம்பர்களுமுண்டோ
 கொச்சைக்குறத்தினான் பிச்சைக்குவந்தால்
 கூடியமலாகியென்றே லாசைபடுவாரோ
 இச்சையுடனவ்வுலகில் பிச்சைக்குப்போறேன்
 இத்தமுடனேடிவந்து யிலச்சைசெய்யலாமோ
 ஐவாதசீமையில் அகர்மக்களுண்டாச்சோ
 அத்திபாதேசிகளை அகடுவெய்யலாமோ
 கந்தருக்குவைபார்க்கும் கானகக்குறத்தி
 கண்டவர்க்குபெண்டாக மிண்டுளாசொனலீர்
 வண்டாடுகொண்டையின்பேல் கண்டாசைப்பட்டு
 மயங்கியெவிழுந்தாலே மனப்பழுதுவருமே
 கொண்டவறிந்தாலே குடிக்கேவருமே
 வம்பர்களுந்தும்பர்களுக வந்துவழிமதத்து

பணியாள் யவாருமென்று யெனைவழக்கலாப்பா
இவ்விதமாய்விமருடன் யானுரைத்தேனானால்
மயங்கிவிழடக்கரைத்தான் வதைத்திடுவார்போடா
இப்போதுபோயுரைப்பே நைப்புறக்கோதிரை
எனறவரைத்தான்பார்த்து வினைவிழியால்மிரட்டி
இளங்குறத்தினைப்போல பிடைதுவளநகைத்தான்
வேறு.

அத்தண்டமன்னரெல்லாம் அனைசந்தாற்போல்கின்றவிட்டார்
கையல்பெரிதாமியங்கிடுவென்றவிட்டார்
மாணிக்கபொற்பதக்கம் மாபிலைசந்தாட
ஏக்கற்றாற்போல பிருந்துவிட்டார்மன்னரெல்லாம்
தருமர் விதினருகல்.

அத்தந்தைசருகடந்து அப்பாலேபோகலுற்றான்
விதியுபலிதி தெருவும்பலகடந்து
சந்தனவழியழகா தருமாதவிதீவந்தான்
மின்னற்கெட்டிபோல மெல்லியருந்தான்வருவான்
காபரு வடிவழகி கட்டுவச்சிதன்னழகை
அந்ததெருவினே அனந்தம்பேர்கண்டார்கள்
கட்டுவச்சிதன்னழகைக் கண்டாசிலப்பர்கள்
கத்திவந்துபார்ப்பார் செருபக்குறத்தியென்பார்
கட்டுவச்சிபல்லவடா காபனாதிபென்பாரும்
சார்த்தகடையழகும் தழுவத்தின்முத்தழகும்
குறத்திவழிகழகை கொற்றவர்கள் கான்பார்த்து
பார்த்துமனமிரங்கி பல்லைதிறப்பாரும்
மல்டுநெய்யெய்க்கையின்மேல் மலைகளித்துபார்ப்பாரும்
பின்னழகைக்கண்டு பிர்மித்துநிற்பாரும்
முன்னழகைக்கண்டு மூர்ச்சைசயர்வீழுவாரும்
வாடிசுறத்தியே மதனகளைபைத்திராயே
முதலாநி ர்பல்லுடி முகங்கணிக்கெவ்வாழும்
இருண்டெழுந்தகோலையிலே சிவந்தெழுந்தசந்திரன்போல்
அந்தககுறத்தியை அனந்தம்பேர்பார்த்திருந்தார்
கட்டுவச்சிசாய்கிவய கண்டுமயனாநர்
கிழங்கள்பழங்கெல்லாம் கீட்டிவந்துபல்திறத்தார்
வாடியலைகுறத்தி மாளிகையிலிட்டிப்போறோம்
பெத்தைகையின்மல்லவைக்கொன்றும் வேண்பணிபூட்டுகிறோம்
கிவகாதைதசில்வைத்துச் சேலித்துபார்த்தொன்றும்
பொன்னடிக்கீழ்தெண்டனிட்டு புட்பமலக்கரிப்போம்
என்மதபாணாது மாப்புருகிப்போகுதடி
கடியணைத்தாலே குறைநிதக்கட்டுவச்சி
மெக்கையுண்டுமெடையுண்டு விற்நிருக்கச்சோலையுண்டு
எத்தியுலவுதற்கு சிவசாரச்சேலையுண்டு

கட்டினுண்டுமெந்தையுண்டு தாட்டிகுத்தாதிபுண்டு
படுக்கவிடமுழுண்டு பள்ளிகொன்னத்தாவுழுண்டு
தின்னால்லபாக்குழுண்டு செம்பொன்னகைமுண்டு
அணிப்பரிமளமும் அள்ளிகாப்புறுகுழுண்டு
வாறுயோகட்டிவைச்சி மாளிகைக்கழைதப்போரே
எனறுதடர்க்காரர்கள் யிபலாணகுறத்திபலா
மாதுகுறத்தி மலைக்குறத்தியேதுசொல்வாள்
குறமாதர்போலாக கொம்பனைபாளேதுசொல்வாள்

தருபர்வீதியில்குறம்.

(தின) கொன்றையல்லிமுக்கைகுறம் குாரோசர்நாட்டில்
கொங்குவங்காளமதில குடியிக்குக்குறத்தி
கொச்சி கைகுட குமலை வாழுகின்றநகரங்கள்
குமரோசர்னாளியற்கும் குறியுரைக்குக்குறத்தி
பச்சமலைபவழமலை வாழுகின்றநகரங்கள்
பசிகாலமானுலே பழங்குறியுறவேம
சந்திரகுலமவிளங்கவந்த தருமர்பெருநாட்டில்
தாணியில்குரம்பாட தனித்துவந்தேனிற்கு
பிச்சைகுறத்தியர்பேல் பிச்சைபட்டமீங்கள்
புண்ணியனாதருமருடன் போயுரைப்பேன்பாராய்
தருமர்பெருமீதியில அதர்மங்களுண்டாச்சோ
சற்றெனவேபோயுரைத்தத் தலைநரிப்பேன்பாராய்
பொன்முழுநுந்துறைதனிலே போய்முழுநுந்தருய்
பொய்வசனமுறைவாத புரள்வேந்தாசன
உண்மைபுடனாவருக்கு வுரைத்தமதிதானே
உன்னுண்மைபாடவந்த வின்னுண்மைசொன்னீர்
வம்பர்களைத் தம்பர்களோ வழிபறிக்கவுண்ணை
மனைவிடத்தாசமுசாரி பென்ருமறிபாச்சே
என்குறவனபெரல்லாதா னிதவறிக்கானுனால்
உவ்வளிடநாடறித்து வுயிர்வதைகள்செய்வான
உச்சமற்குப்பிறந்ததொரு புத்திரருளானால்
பரிந்துவந்தவெனையறிக்க டிபாயமுண்டோசொல்வீர்
தேவதாசமக்கள்கீழை ளாபடியினுலே
கெருவில்போருக்கன்னியனைத் தீண்டியதைத்தீர்கள்
அச்சமறநாட்டுக்குள்ளே சற்றுபயமிலையோ
அப்புறம்போமென்றவனா மஞ்சிநடைகடப்பள்ள

வேறு.

மாதர்குறத்திபுட வர்க்கதைதனைக்கேட்டவர்கள்
மெத்தப்பயந்தார்கள் யிடவியென்றதானடுங்கி
ஒங்கிறாணுக்கு ஒருகாலொடிந்தாற்போல்

ஒருகாலொடிந்து ஒடிவந்தமுடவனைப்போல்
மையல்பெரிதாகி மயங்கியநின்றவிட்டார்
வக்சற்றூற்போல யிருந்தவிட்டாரெல்லோரும்
மத்தங்காய்தின்றூற்போல் மயங்கியநின்றவிட்டார்

பள்ளிக்கூடத்துவிதிவருதல்.

அத்தத்தெருக்கடந்து அப்பாலேபோகலுற்றாள்
வீதியும்வீதி தெருவுப்பலகடந்து
ஒதிவைக்கப்வீதியிலே உத்தமியாள்வாறாளே
பள்ளிக்கூடக்கடலே வருகின்ற மாதையிலே
வாத்தியார்வீதியிலே வருகின்றபாதையிலே
அப்பாலேடேர்க்குணும் அபிமன்னராஜாவும்
இந்திரசனவகையினவரையான்கோமான்
அரவாணந்தொந்திகெட்டி ஐயநிளம்பாண்டவர்கள்
இளம்பஞ்சபாண்டவர்கள் மியலாண்டிதவருடன்
அண்டையாஸ்பிள்ளைகள் ஆயிரஞ்சிறுவருடன்
சிறுவயதுபிள்ளைகள் தோழமார்தன்னுடனே
பள்ளிக்கூடத்திலே பகல்பாடமொப்பிவைத்த
கணக்குத்தொகைகளுடன் வாசகங்களைப்பிழைத்த
பார்த்தன்முதல்வரெல்லாம் பகலமுதுவுண்ணவென்று
ஐயர்சிலவருனால் அரண்மனைக்குவாறார்கள்
மக்கள்வருகிறதை வாழ்குறத்திசண்டுவிட்டாள்
ரெண்டுபடுத்துவிடையுடி தெருவிதிவாறார்கள்
புத்திரத்தனவரையைக் கண்டாளேபூங்குறத்தி
பிள்ளைகள் தனவரையைக் கண்டவருமூரித்தாள்
உள்ளவருளிர்த்தவளும் வுடம்பெங்குபூரித்த
சரீங்குளிர்த்தாளே சர்வாங்கமூரித்தாள்
அபிமானன் தானறிந்தா லாச்சியுடன்போயுரைப்பான்
ஆபனுடம்பிறந்தான் அறிவையாள் தானறிந்தால்
சித்தசுறவையவள் சுபத்திரைய ள்தானறிந்தால்
காரியங்களல்லவென்று கடுக்கடக்கலுற்றாள்
தெரியப்பற்போலே வெறு மிஞ்சியவன்கடந்தாள்
வினையாடிவாரபிள்ளை மெல்லியவர்க்கெண்டுவிட்டார்
பாஸ்சிறுவரெல்ல மார்த்தகவிட்டார்குறத்தியரை
தூரவருகையிலே துறாமக்கள்கண்டார்கள்
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலங்கொணங்குவான்
அண்ணைவகண்டோர் அதிசயமானதை
கபமூரிதருயின எங்குமயமாவாங்காண்
ஆதித்தனருரியன் அவருதயமானாக்கால்
சிழக்குதயமாயில்லை மேற்கையடைந்திடுவான்
மேற்குதயமானாற்போல் விக்கையாய்த்தோன்றுகுது

வருகிறகுறத்திதன் வடிவமுனைப்பார்த்திடுங்கள்
 குன்றின்மேல்சந்திரன் குதித்தெழுந்தபாவனைபோல்
 இவள முகம்பாவனையும் எங்கிலுமகண்டதில்லை
 மின்னற்கொடியோதன் மேகவருணன்மச்சினியோ
 கன்னிதிருப்பாற்கடலிற் சுருவிஸமாய்வந்தவனோ
 முத்துநிகழ்பலனும் முருக்கணிந்தவெவ்வாயும்
 வண்டாடுங்கொண்டையது மயிரமுதும்பாவனையும்
 புருவச்சிவையமுகம் பொருந்தும்விழியமுகம்
 கூரியமூக்கமுகம் குளிர்ந்தமுகமுகம்
 கன்னுன்கடைந்தாற்போல் கலசத்தீளமுலையும்
 இடைபழமுகம்நடைபழமுகம் இடைக்கிணைந்தபட்டுடையும்
 ஆபரணமின்னு மலங்காரச்சோதிகளும்
 சுழத்துதச்சன் எழுதிவரவிட்டானே
 சித்திரத்திப்போலே தெருவிதிவாராளே
 பட்டணத்துவிதியிலே பார்த்திபர்காண்கிலையோ
 அஞ்சனம்போல்வாரவனோ அருச்சுனனாகாண்கிலையோ
 கண்டால்விடுவாரோ காண்டபாருச்சுனரும்
 ஐயாருகாக வழைத்துப்போய்விடுவோமா
 என்றதகேட்டுமவ னேதுசொல்வானல்லரவான்
 தம்பிகெடுத்தாயே தாழ்வானவார்த்தைசொன்னாப்
 அருச்சுனனார்தம்மருகே வழைத்துப்போய்விட்டாலே
 இந்தக்குறத்தியண்டை எந்நேரம்வாசமதாய்
 விட்டுப்பிரியாமல் வீற்றிருப்பாரருச்சுனரும்
 நமது-ஆச்சியர்பாடெல்லாம் பட்டல்லோஆணமுகா
 முலையிறைகாப்பார்கள் மொய்குழல்மார்தாயார்கள்
 எந்நேரம்நம்மைவைத்து பிடியும்படையுமாகும்
 என்னமதிசொன்னீர்காண் என்னுடையதம்மியே
 இத்தையறிவேன்காண் என்பிறப்பேயண்ணவே
 அப்பாருணமறிவோ மவர்கடக்கைநாமறிபோம்
 நம்முடையஆச்சிமார் நாயகியாரெல்லோரும்
 அவரவர்கள் தன்னிட்டி லனைவரையும்போகவிட்டு
 குறத்தியருக்காக சூடிப்பார்நமதகப்பன்
 என்றிவர்கள்பேசி இணைந்துவருகையிலே
 மாதுகுறத்தியிட மார்பில்பதக்கமது
 தோளுவடிவமுகி திரௌபதைநாயகியாள்
 அல்லிப்பெருமா ளரசாளும்நாயகியாள்
 இவ்விருவா பொற்பதக்க மிவள்கழுத்திற்கண்டார்கள்
 கண்டுபுலந்திர னுங் கட்டழகனேதுசொல்வான்
 அண்ணாவேகண்டிரோ ஆச்சிமார்பொற்பதக்கம்
 ஆச்சிமார்பொற்பதக்கம் ஆரந்திருடிவந்தாள்
 கன்னமிட்டுவந்தாள் காண் கட்டுவச்சிநாயகியாள்

விஷமக்குறத்தியரை வெட்டுங்கொள்பாரும்
 சின்றுபிடுவென்று சிறுவரெல்லாங்கூடினார்கள்
 வல்லக்குறத்தியரை வந்தவனைத்தார்கள்
 கூடசிலரிழுப்பார் ஆபரணஞ்சிலர்கொள்வார்
 ஆடைபிடித்திழுப்பார் ஆபரணஞ்சிலர்கொள்வார்
 கொண்டைபிடித்திழுப்பார் கூடபறித்திழுப்பார்
 பொற்பிறப்பங்கொள்பறிப்பார் பூவாடைவலித்திழுப்பார்
 குன்னக்குறத்தியரை முட்டுக்கொள்பாரும்
 கள்ளக்குறத்தியரை காதற்பேபெம்பாரும்
 முல்லைக்குறத்தியரை மூக்கறுப்பேபெம்பாரும்
 சின்றுபிடுவென்று சிறுவராய்கூடினார்கள்
 மலக்கமலக்கவ மடிமையிப்பிடித்திழுப்பார்
 மாலைக்குறத்தி மலைக்குறத்தியேதெசொல்வாள்
 வண்ணமலைக்குறத்தி வாய்நிரந்தங்கேதுதெசொல்வாள்

பிள்ளைகள் இழுக்கிற குறம்.

(தின)வம்பியல்லதம்பியல்ல விலைமாதரல்ல
 வழிமறித்துமுனைகுலைத்தல் பண்ணலோவந்தீர்
 நம்பிவந்தேன்பாண்டர்கள் நடுநிலைநிலைக்க
 நடுவழியிலைமறித்து புடவைதனைபிழத்தீர்
 அம்புவிழியாஸ்மிரட்டி மடியும்பிடித்திழுத்தீர்
 அறியாதபயல்கொண்டு நானும்பனம்பொறுத்தேன்
 அல்லியிடதிருமகனை அசடியிடமகனை
 அல்லாதுளந்தனது வல்லாண்மைபாராய்
 பயல்கொண்டுகைதாழ்ந்தேன் நெறிமுறைமையாக
 அருச்சுனனார்தன்மகனை ஐவர்திருமகனை
 அறியாமல்மடிபிடித்தாய்பாராதம்வருமே
 வல்லிடுப்புதனமகனார் வளநாடிமகனை
 மதியாமல்மடிபிடித்தாய் குடிப்பழுதுவருமே
 அக்கினிகாணங்களுக்கு அணுகாப்பேபோடா
 அக்லிசிருமகனை ஆண்மைகளுமறிவேன்
 சொல்வசனமறியாத தருமரிதையறிந்தால்
 தூறுவருமுங்களுக்கு வேறுபடப்பேறீர்
 இடபந்திலேறிவரும் ஈஸ்வரனார்மைந்தன்
 நாராறுகாமுடையான் யேழைபங்காளன்
 திருத்தணிகைகந்தருக்கும் பாடியிடுக்குறத்தி
 தெய்வலோகக்குறத்தியென்று தேசமெங்குமறியும்
 மற்றொருத்திபோலவென்னை மடிபிடிக்கவந்தீர்
 வரிசையென்குடன்பிறந்தார் நால்வருண்டுபொல்லர்
 என்மடியைப்பிடித்திழுத்த வார்த்தைகளைக்கேட்டால்

இபலானவுன்மாது திரௌபதையாள் தன்னை
இநோம்நிடித்திழுத்துப் பெண்ணெவத்துக்கொண்டார்
இடங்கெட்டபுத்திபெற்ற மகனேரீபாடா

பிள்ளைகள் கொடுத்த சண்டை செய்கிறது.

வேறு.

இந்திராஜனவன் இளவனாயினே துசொல்வான்
அண்ணாவைகண்டிரே ஆகடியவார்த்தைசொன்னான்
வாயிடும்புபேசினான் மனைவிரைகண்டிரே
சொல்லாதவார்த்தையிவள் சொல்லினாள் கண்டிரே
கொம்பனையாள் திரௌபதையைக் குறவர்பெண்டாயிகழ்ந்து
பத்தினியாளென்று சொல்லி சற்றும் திபாமற் சொன்னான்
வாழைக்கிழிப்பேன் மணிமுடியைகாண் டுணிப்பேன்
நாகையருத்திடுவேன் நானங்குலைத்திடுவீன
எட்டிபழம்போலே இருகண்ணுந்தான் சிவந்து
சுவர்ப்பழம்போலே தன்னிருகண் சிவந்து
உருகியசெம்பொனது உதிரம்போல்கண் சிவந்து
இடதுபக்கஞ்சுதைகளது ஈட்டிப்போலே துடிக்க
வலதுபக்கஞ்சுதைகளது வல்லயம்போலே துடிக்க
வங்கினுத தஞ்சிலையை மண்ணுயின் னுந்தான் திர
வில்வளைத்துந ரிபூட்டி விசையுடனே பாணந்தொட்டான்
எடுத்தானே அம்பு ஏற்றினானுணியிலே
நாணிபிசுவெடுக்க நாணைசசப்பமிட
அண்டஞ்செவிபெட ஆகாயந்தான திர
தேவர்நடுங்கவே திக்குகளுந்தானடுங்க
சந்திராண்டெதிசுலங்க சமுத்திரம்நீர்கள் வற்ற
பிரயோகம்பண்ணுகிறான் பெரிதான அஸ்திரத்தை
ஒன்றுபத்துதுறு ஓராயிரங்கோடி
ஏற்றினானுணிதன்னை இராசாக்கள் தானடுங்க
நகரத்தாசர்கள் கிடுக்கிட்டுநாவுவா
சொன்னாளாஞ்சியது செவிகன்செவிபெட
கொப்பங்கலங்கவேதான் கிளிகள் சாமாரிகொள்ள
கொற்றவனுமங்கே குணத்தொலிபண்ணினானே
அம்பைபத்தொடுத்தானே ஆரணங்கைகொல்லவென்று
விட்டான் சாரணம் மேனியெல்லாம்பீராக
சாமேற்சாரநொடுத்தான் சமர்த்தான அலலிமகள்
அம்புமீயலம்பு ஆயுதமாய்ப்பொழிந்தானே
அஸ்திரம்வரும்விதங்கள் ஆர்க்கமுடிபோகாது
பாணம்வரும்விதங்கள் பார்க்கமுடிபோகாது
ஐப்பசிமாதத்திலே அடர்த்தமழைவந்ததுபோல்
கார்த்திகைமாதத்திலே கனத்தமழைவந்ததுபோல்
சங்கிரபசாங்கமாய்ச் சாமாநிதான் பொழிந்தான்

அஸ்திரம்வருகிற அதிவேகத்திறமையிலே
 திக்குவள்ளுணங்கெல்லாம் திக்குலெடுத்துப்பார்த்துவைப்பார்
 மான் டாள் குறத்தியென்று வைபகத்தார் சொல்லுற்றார்
 இத்திரபாணமது எப்படியுங்கொண்டவிரும்
 ஐபையோவென்றசொல்லி அமுலார்கிறிதுபேர்கள்
 அல்லிமகன்தொடுத்த அனந்தமாணபாணமெல்லாம்
 இத்திரன்விட்டதொரு பாணங்கள் தானெழும்பி
 கொல்லவேவந்தது கோடானகோடிபாணம்
 அருச்சுனரென்றசொல்லி அஞ்சிப்பயந்தது
 வாள்விசையென்றசொல்லி மனதில்நினைத்தது
 ஆரென்றசொல்லிவிட்டான் அல்லிமகனிர்திரனும்
 தகப்பனைக்கொல்லவா தான்தொடுத்தார்பாணமது
 யாராலேயாகுமிந்த அருச்சுனரைக்கொல்லுங்கென்று
 பரமசிவன்கையிலே பாசுபதம்பெற்றவரை
 நம்மாலேயாகுமோ ராசாவைக்கொல்லுங்கென்று
 னன்றபயந்ததுவும் இறங்கியடிபணியும்
 தாளியிலைமதக்கும் தாமரைப்பூவோரிதழும்
 அட்சதையும்புஷ்பமும் அறுகுகெந்தந்தன்னுடனே
 மாலைகளாய்வந்து வணங்குதவள் பரதம்
 கண்டான்புலந்திரனும் கண்கொள்ளக்கோபமுடன்
 அண்ணாவேகண்டோர் அம்பைபவணங்கவைத்தான்
 பாணத்தைதான்மயங்க மருந்தறிவாள் பாலியிவள்
 சொக்கபொடியமருந்து தூவுடவித்தைகற்றவள்
 வானஞ்சமுலவே மருந்தறிவாள் பாலியிவள்
 பூமிசமுலவே பொடியறிவாள் தாஷியிவள்
 கங்கட்டிவித்தைகளும் காரணமுந்தான் றிவாள்
 நாயப்பொடியமருந்து மாபாவிதானறிவாள்
 மலையாளந்திரிதவள்தான் மந்திரமுங்கற்றவள் தான்
 ஆனதால் ஆச்சியிட ஆரந்திருடிவந்தான்
 இந்தகுறத்தியை என்னசெய்வென் அண்ணாவே
 தெண்டாயுதத்தாலே சிவன்வதைபன்னுக்கிறேன்
 தெண்டாயுதமெடுத்து சுழட்டியதைகிறேன்
 கைபறித்துதெண்டெடுத்தான் கணகமணிச்சிதைப
 வெற்றிமதயானை விமன்பயின்றெடுத்த
 காளைக்கோர்களுளும் கணகோபம்கொண்டானே
 போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனை
 நீ-அம்புக்குவல்லவன்தான் அருச்சுனனார்புத்திரனே
 அம்பைத்தெடுத்திரோ அனைவோரும்பார்த்திருக்க
 தெண்டெடையான்விமன்பெற்ற திறமையுள்ளான்நாரிடுக்க
 மிஞ்சாதேதம்பியரே மெல்லிபடைக்கொன்றிடுவேன்
 என்றேயெழிந்தாயே இயல்விமன்பெற்றமகள்

காளிகதேவர்களுக்கும் கடுகியேதெண்டெடுத்தான்
எட்டுதிசைகடுங்க யிராசாக்கள் குலையுதிர்
அஷ்டகிரிபர்வதங்கள் அதிர்ந்துவிழுந்திடவே
மந்திர தூபமிட்டி வாங்கிச்சுழட்டிவிட்டான்
கண்டநதமன்னொல்லாம் கணகப்பயந்தார்கள்
மாண்டாள் குறத்தியென்று மண்டலத்தார்தான் புலம்ப
வருகிறகோதண்டம் வாள்விசையினைக்கண்டு
ஆரென்றுகொல்லுதற்கு அனுப்பினான் வாள்வீரன்
பார்த்தான் வடிவுடையான் பாசபதம்பெற்றவனை
நம்மாலேயாருமோ ராசாவைக்கொல்லுதற்கு
என்றுபயந்துமே யிறங்கியடி யில்லீழும்
தாளியிலைபரிக்குந் தாமரைப்பூநிறிதழாம்
மாலையாய்வந்தல்லோ வணங்கிற்றவள்பாதம்
கண்டாங்கதேவர்களுடன் சன்சிவந்துகோபமுடன்
சத்திராதிபகையாளியைச் சங்கரிக்குங்கோபதெண்டு
வச்சிரகோபதெண்டு வணங்கவைசதாளிக்குறத்தி
மாயமறிவாள் மருந்தறிவாள் கட்டுவச்சி
இந்தக்குறத்தியரை யென்செய்யவேணுமென்றான்
இந்த-மக்திவாளாலே பீம்மாதரைவெட்டவேண்டும்
என்றுபதைத்தவனும் யெடுத்தானேவாள் தன்னை
கண்டானே நல்லீமன் கடுகிவந்துதான்மறித்தான்
அபிமன்னன்வாளுக்கு ஆருமெதிருமல்ல
கனமோசம்வருகுதென்று கடுகியவனோடிவந்து
இத்திரசாலவித்தையாலே யெழும்பிவந்துவாள் பிடித்தான்
வாளைபிபன்னு மதியில்லாததம்பியே
தூதரைக்கொன்னுதும் சூல்பசுவைக்கொன்னுதும்
வேதிபரைக்கொன்னுதும் மின்னவரைக்கொன்னுதும்
நம்பினைவென்றவரை நாமவரைக்கொன்னுதும்
ஆதரித்துவந்தவரை அவரைநாம்கொன்னுதும்
மாநரைக்கொல்வதற்கு வாள்நெடுப்பாரோ
எகிரிபகையாளியல்ல நமைபெதிர்த்த தத்துருவல்ல
ஆரென்றுஆயுதத்தை அபிமன்னுயெடுத்தாய்
ஆரந்திருடிவந்த அதிசயத்தைநாம்கேட்போம்
தருமாருகாகத் தள்ளிப்பாய்விட்டிடுவோம்
கோபதைவாற்றிவிடு குறத்தியைநாம்கேட்போம்
என்று-மவனையிலக்கியே மன்னவனல்லரவான்
மாதா குறத்தியுடன் வாய்திறந்தங்கேதுசொல்லான்
வாடிமலைக்குறத்தி வாள்பெரியதருமாண்டை
தருமாருகாகத் தள்ளடவென்பாரும்
கூடைபிடித்திழுப்பார் முந்நிலேதள்ளிடுவார்
புடைவபிடித்திழுப்பார் பிசுராலேதள்ளிடுவார்

பசங்களை மறிக்கிறீர்கள் கூட.

பறிபாதே கூடாதனை கூட.

கு

கு

வேறு

பஞ்சவர்மலாணையென்ன பயந்துடுங்கினார்கள்
காளையறவா னும் கட்டழகனை துசொல்வான்
தள்ளாதே குறந்தியனாத தம்பியரே நில்லுமென்றான்
வடிமலைக்குறத்தி வார்த்தையென்றேரீரேளும்
அண்ணையவள்கழுத்தி லாவித்த ஆபாணம்
எப்படிக்குவாங்கிவந்தா யினக்குறத்திசொல்லுமென்றான்
திருடியேவந்தாயோ செம்பொன்மணிப்பதக்கம்
கண்ணமிட்டுக்கொண்டாயோ களவுசெய்துவந்தாயோ
மருமயக்கத்தாலே வாங்கியேவந்தாயோ
எப்படிவந்தாய் யினக்குறத்திசொல்லுமென்றார்
வண்ணநடைகட்டுவச்சி வாய்திராந்தே துசொல்வான்
அனலிற்பிறந்தாட்கும் அல்லியிற்பிறந்தாட்கும்
இருவருக்கும் கையார்த்து பெற்றேனையிப்பதக்கம்
உண்மைதுயிசொல்லி பெற்றேன்கு ணுத்தமனே
அப்படிப்பட்ட சமர்த்தியோடு குறத்தி
ஆச்சியிடபொற்பதக்கம் ஆருக்குக்கொடுப்பதில்லை
ஆலைவாய்சொக்கராவ னையேவந்தாலும்
பிட்டுக்குமண்சுமந்த பித்தரேவந்தாலும்
நரியையரியாக்கும் நாதரேவந்தாலும்
உரியில்வெண்ணை திருடியுண்ட உலகளந்தார்வந்தாலும்
உரலோடுகட்டுண்ட மாயவனார்வந்தாலும்
ஆயிரக்கண்படைத்த தேவேந்திரர்வந்தாலும்
எழுதும்பிரமனும் பெயமன் கூடவந்தாலும்
பெயமன வர்வந்தாலும் எக்காலமானாலும்
வரங்கொளாருநாளு மாணிக்கப்பெற்பதக்கம்
உணக்குக்கொடுத்தாளோ வுத்தமியாளெந்தாயார்
அவன்பிறந்தவன்றே பழுத்தியசிராபாணம்
கூடப்பிறந்து கொம்பனையாள்பெற்பதக்கம்
எப்படி வாங்கிவந்தா பெய்களுக்குசொல்லுமென்றார்
எங்கள் ஆச்சிக்குச்சொன்னகுறி பெய்களுக்குசொல்லடிநீ
இவ்வார்த்தைகேட்டா னே துசொல்வாளகட்டுவச்சி
உங்கள் குணத்திற்குக் குறிசொல்லவேணுமடா
கூடையையபற்றி யிழுத்தீரே கொற்றவரே
கூடையின்சேதமது கொடாமலிதீரேவேனோ

பிள்ளைகளுக்குக் குறஞ்சொன்னது.

(தின)கூடையென்னுங்கூடகண்டாய் கொந்தளப்பொன்கூடை
குமரேசர்வள்ளியர்க்கு குறிசொல்லுங்கூடை

சந்திராருஞ்ஞரியருஞ் சந்தித்தக்கூடை
தவமுணிகள்கிவிட்கொல்லாம் நிகறந்திருக்குங்கூடை
குறித்தாற்போலகுறியுறைக்கும் கூடையிதுகூடை
கோபாலயிலட்கமிக்குங் குறிகள் சொல்லுங்கூடை
ஆணியில்லாநல்லவச்சிர பழுத்திறுக்குங்கூடை
கொந்தளப்பெண்ணிட்டமன்னு கூடைதனையிழுத்தீர்
தயவுவந்ததுவேலே குறியுறைப்பேனோ
என்குறவனெப்போல்லாதவ னெனைத்தேடிவருவான்
உங்களுடமாளிகைக்கு னொதுங்கிடப்பிரே
அந்திபடுமேவளையச்சு சந்தடி கள்வேண்டாம்
அரண்மனைக்குபேங்கொன்ற மிதவுவரத்தாள் குறத்தி

வேறு.

இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு யேதசொல்வான் நல்லவான்
வாருமலைக்குறத்தி வார்த்தையொன்றிரீதேளும்
ஆசைக்குசொன்ன குறியிலென்றுயெங்களுக்கு
சொன்னாலையல்லாது சந்தரியேபேகவிடோம்
குறிசொன்னுல்லாது கொம்பணையேபோகவிடோம்
தருமண்ணையிப்போது தள்ளிக்கொண்டிபோவேமென்றார்
எட்டுநாள்சென்றது மிளங்கொடியேயுணைவிடோம்
இவ்வார்த்தைகேட்டுமவ. னொதுசொல்வாள் கட்டுவச்சி
உங்களுக்குகுறிசொன்னு லேதுதரப்போதீர்கள்
தெய்வகுறத்தியென்று சிந்தையிலேயெண்ணுதே
வீண்குறிகள் சொல்லியே லெறுமையாய்ப்பிரவேனோ
ஏற்றகுறியுறைத்தால் வச்சிதங்கள் தாரோமடி
அல்ல. தேயாமானால் அடங்கலும்பறிப்பேமடி
பாலகர்வார்த்தைக்கு பார்த்தார்மியைமீழ்ந்து
சந்தோஷம் கிடைய தையலருமேதுசொல்வாள்

குறம்.

(தின) குறத்தினை வழிமறித்தீர் கூத்தாட்டக்கொண்டீர்
கொஞ்சமல்லவுங்களுக்குக் குரோகிதரீகேளீர்
பிரததியல்லகாணுக்கு பேர்மிஞ்ந்தவிசையன்
பேர்கொண்டபூங்குறத்தி பேசாதேபோட
கைபார்க்கவேனுமென்றால் காமதைநீராட்டாய்
காரியங்களுள்ளபடி விரியமாயுறைப்பேன்
கைத்தலத்தைத்தான்பிடித்துக் கண்ணிலொற்றிக்கொள்வாள்
கண்மலரோபொன்மலரோ கைத்தலங்கொண்டபாள்
குமாரனிடகைத்தலத்தை கூடியின்மேலடித்து
கொச்சியம்மையினைத்துக் குலமார்பில்லைத்தாள்
மலைபாலத்தஞ்சியே வந்துகுறிசொலும

வள்ளிமலைமேயகியே யுள்ளகுறிசொல்லும்
வடவாசல்காக்கும்நல்ல மண்ணுப்பிடாரி
மனைபிடத்துதவகையே வந்துகுறிசொல்லும்
மஞ்சளமுதுகளா மடிச்சிலைகாரி
மகாபூசைவாங்கியுண்ணும் வணத்துவகையினாரே
பிரியமுடனகுறிகளாக பத்திரமாய்காரும்
அலர்மேலுமங்கையம்மாள் அன்புகுறிசொல்லும்
இச்சையுள்ளதேவகைகள் எல்லோருமாக
கொச்சைக்குறத்தியிட கூடைதளிலமர்ந்து
குறிக்கேலைமுன்னடத்தி குறிகள்மிகவுரைக்க
குமாரரிடநெஞ்சமது மிகமகிழுவேகான்
தெய்வங்களைநினைத்தாலே சிலிர்த்துக்கொள்ளுதுடம்பு
திரேகமெல்லாமயிர்த்துச் சிடுகுநடாதம்பி
வாடைமணம்விசதடா மயில்வந்தாப்போல
மயக்குதடாஎன்னுடம்பு சன்னதங்கெண்டாற்போல்
அரலவிருதுடிக்குதடா குறிகளுரைப்பேன்கேளும்
அருச்சுனனோடைவருக்கும புத்திரரும்நீரே
அல்லியரசாவிபிட பிள்ளைகளுநீரே
தனஞ்செயற்கும் இரட்டையற்கும் புத்திரருநீரே
மனலில்வந்தபெண்கொடிக்கும் மைந்தரும்நீரே
முன்னடந்தகாரியங்க ளொன்றுரைப்பேன்கேளும்
மாயவனாருகில் துரியோதிரனும்வந்து
அபிமருக்குயென்றிந்த ஆயன்மகளாரை
அன்பானலக்குணற்குச் சந்தரியைக்கேட்டிடு
எம்பெருமாள்மகளாரைப் பரியமதுபொருந்த
எழுதுறுவொட்டகம்பொன் யிந்தானேதுரியன்
அந்தப்பெண்ணையவர்கள் பதனெவையுற்றி
அளவில்லாதகிரியிபக்கை அவரெடுத்துக்கொண்டார்
உபாயமாழகந்தமிட்டி உலகளந்தமாயன்
இன்றெட்டாராளையிலே இசைந்துவாச்சொல்லி
இயல்விமராசனண்டைத் தூதுநடந்தாரே
பார்ப்பாணப்போல்வந்த அபிமனுடன்சொல்லி
படைபொருந்தியணங்கன்செய்ய வகைகள்கினைத்தாரே
அரவானுத்தொத்தொட்டி நடோற்கஜனபின்னன்
அரசன் திரியோகிரனார் அவர்தளத்திலுநுத்தார்
ஒருகொடியில்திரியோதிரன் சபையில்மன்னம்மடிய
புரவியார்திரர்மடிய ரதமொடியப்பொடியாய்
சிலைமுறியவரைநடுங்க திரியோதிரனுடனே
வந்துன்னவகைகள்செய்து சக்கிரகிரியுருள
துரிதமுடன்விற்றிருக்கஞ் சந்தரியையுருள
குறிகளதுபொய்யடா கொற்றவனையென்று

கொச்சியம்மையாணியென்று கூடையினமேலடித்தான்
பொய்யோடாபென்னுறிகள் மெய்யோல்துபுகல்வி
புண்ணியனை அல்லியிட புத்திரனை யென்றான்
என்றவனைத் தான் பார்த்தது விழியாலைமீட்டடி
இளங்குறத்திதலைப்போல இடனுளளாகைத்தான்

பிள்ளைகள் குரத்தினொன்ன குறிசகுச் சந்தோஷித்தத்
தாங்குளணித்திருந்த ஆபரணத்தைக் கொடுத்தது.

வேறு

வாடியலைக்குறத்தி எண்ணாகடைகட்டுவச்சி
அச்சியா தவ னுடைய ஆபரணமானதெல்லாம்
திருடி யந்தாயெனறுசொல்லி திட்டினென்வைதோமே
தெய்வக்குறத்தியம்மா தெளிவானாட்டுவச்சி
கன்னமிட்டாபென்றுசொல்லி கட்டுமென்றோடுவெட்டுமென்றோம்
கண்டதுகண்டற்ற்போல் கட்டுவச்சிசெ ல்லவிட்டாய்
பார்த்ததுபார்த்த ற்போல் பாங்காய் குறியுரைத்தாய்
அறியாமற்செய்தகுற்றம் அச்சியனம்பாறுக்க
தெரியாமற்செய்குற்றம் கித்தையிலைகையாதே
என்றுபாதம்பணிந்தார்கள் பாலர்கிதுகொல்லாம்
அவரவர்கள் விட்டிருந்த வாபரணமுள்ளதெல்லாம்
ஆரஞ்சரப்பளியும் அழகுமுத்தத்தாழ்வட்டும்
முத்தினகடுக்கணும் முருகுடனேமோசாரும்
கழற்றியேழுமனைவைத்துக் கானில்விழுந்தார்கள்
எடுத்துப்போமாச்சிபென்று கல்லாருந்தெண்டனிட்டார்
வண்ணக்குறத்தியாவள் வாய்திறந்தேதுசொல்வாள்
வாருங்கனென்மகனை வார்தனகபொன்றரீர்கேளும்
நீங்கள் திட்டின கம்வைத்ததுவா தெத்தியில்லா லெய்ததுவும்
அத்தனையுமெந்தனுக்கு அதிரியங்காணுகடா
பார்த்த ன்துணையாலே படைமன்னாநீங்குளெல்லாம்
வாயத்தானமகன்க ணும் என்னுள்கலைக்குறத்தி
ஆபரணநடுவெடுத்தது அணைவேர்க்குக்காணுகொடுத்து
பத்யோயுநுங்களைன்று பாலகரேபோன்றொன்று
அந்தத்தெருகடந்த அப்பாலேபோகதுற்றான்

குறத்திவரும்போது பிராமணன் இச்சித்தது.

மற்றொருவிதிலிலே வாராண்மலைக்குறத்தி
பிராமணர்விதிலிலே போகதுற்றாளுகட்டுவச்சி
மாடப்புருப்போலே மலில்போல்தானடந்தான்
அந்தப்பிராமணர்கள் அலளழகைக்கண்டார்கள்
வந்தப்பிராமணர்கள் மெல்லியவர்க்கண்டார்கள்
மையல்பெரிதாமையங்கியவ ரோடிவந்தார்

சிவத்தையறந்தார்கள் சிவத்தொழிலைத்தான்மறந்தார்
பூசைத்தொழில்மறந்தார் புட்பெருக்கைத்தார்
தவத்தையறந்தார்கள் தவத்தொழிலைத்தான்மறந்தார்
ஞானம்மறந்தார்கள் நற்பூசையும்மறந்தார்
கிழங்கன்பழங்களைல்லாம் கிட்டிவந்துபல்திறந்தார்
குமிகிட்டுத்தவர்கள் கொப்பெவ்வோடிவந்தார்
கண்ணுக்குத்தெண்டமென்பார் காணுக்கடிமென்பார்
வாடிமலைக்குறத்தி மாளிகைக்குகொண்டிப்போறும்
மெத்தையின்மேனைவைக்கிறும் வேண்பணிபூட்டுகிறும்
ஆபாணத்தரித்து அலங்கரித்துப்பார்த்திருப்போம்
பெண்டுகளுள்ளவைப்பெணித்தொழிலுசெய்வவைப்போம்
ஆணய்ப்பிறந்தவர்கள் அடிமைத்தொழிலுசெய்வோம்
உழியுபயன்புசெய்துவோம் உத்தமியேவாரீரார்
கண்ணுக்குத்தெண்டமென்பார் காணுக்கடிமென்பார்
வாடிக்குறத்தியென்பார் மையல்பெரிதாருமென்பார்
காமக்கணையாலே கணையாங்கிப்போருதென்பார்
மாரணமெய்தக்கணை மாண்புப்பிளக்குதென்பார்
மோகனசிவசமது முகத்தையழிக்குதென்பார்
ஆறருகுபாணமது மாறருகிப்பாருதென்பார்
அலைநாழியெங்களுடன் அணைந்திருந்துபோடியென்பார்
சத்தினர்மாதவைச் சூழ்ந்தார்சூழத்தியவர
வண்ணக்குறத்தியை வாய்திறந்தங்கெதுசெல்வார்

குறத்தி பிராமணர்க்குச் சொல்லுக்குறம்

தின-தொச்சுமலைகுடகுமலை குடியிருக்குக்குறத்தி
கொக்குலக்காவுகளுக் குட்டிகறிசமைப்போம்
பச்சமலைபவழமலை குடியிருக்குக்குறத்தி
பன்றிகளுமாறுகளுக் கறிபாக்கத்திப்போம்
காக்காய்திப்போமகழுததின்னோம் கறட்டோணஞ்சடுவோம்
கள்ளுவைத்தாக்குடககுடிப்போம் கானகத்துசாதி
காட்டாணைசிவங்களுந் கரடிபுலிதின்னோம்
காட்டிலேகுடிவருப்போம் கள்ளக்குறச்சாதி
ஏச்சானசாதிபல்ல எங்கள்ருளசாதி
ஆமைதின்னோம் பிழித்தின்னோம் அணிசுடித்துக்கடுவோம்
பூனை குத்திநீருக்கடுவோம் பணக்குறவாணங்கள்
துழையுரியுமரையும வெள்ளைப்பலிகின்போம்
குறச்சாதிபாணதெல்லாம் அகரகாதிக்கண்டாய்
கொச்சைகுற நமமது குமட்டலையோவுனக்கு
என்னை-கடியணையணந்தாணுத்தேவையோ
என்றவரைத்தான்பார்க்கது விழியாலேமிட்டி
இனக்குறத்தினைப்போல இடைதுவளநகைத்தான்

வேறு.

வாருங்கள் பிராமணரே வார்த்தைதொன்னுநீர்கேளும்
என்னிவைத்துபாதரிக்கும் வேதியருமானுலே
கிற்றிடைமார்வீதியிது தெருக்களெல்லாந்திரிந்து
கொம்பனைமார்வீதியெல்லான குறிகள் கொல்லிவாரேனியா
பாடிவருகிறேன் பத்தினிமார்வீதியெல்லாம்
நாளேவருகிறேன் நாயகமேயம்புமென்றான்
அத்தெருவுவிதிவிட்டு அப்பாலேபோகலுற்றான்
எக்கத்தாற்போலே யிருந்தார்கள் பிராமணர்கள்
மையல்பெரிதாசி மதிமயங்கிநின்றாகிட்டார்
அப்போகுறத்திவவன் அலங்காரகட்டுவச்சி
விதியும்விதி தெருவுப்பலகடந்து

குறத்தி மின்னொளியீதி வந்தது.

விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடைவாள் விதியிலே
பாடிவருகிறாள் பத்தினியாள்விதியிலே
கூறிவருகிறாள் குறமாதரைப்போல
உறிகொள்வீர்காம்புகொள்வீர் கோரோசனைவுண்டைகொள்வீர்
குழந்தைகள் வினோயாகக் கிலுகிலுப்பைக்கொள்வீர்
பச்சைமணிகொள்வீர் புருஞ்சிலங்கைகொள்ளீரோ
நரைபோரிளமைவர நல்லமருந்துண்டைகொள்வீர்
வாழாதபெண் ஒருக்கு வாழ்மருந்துண்டைகொள்வீர்
சேராநிபெண் ஒருக்கு சேரமருந்துண்டைகொள்வீர்
கூத்திசொருக்காக மருந்துகொள்வீர்தொற்றவரே
வேசிக்கிடமிருந்து கொள்வீராவேந்தர்கள்
கைபார்ப்பெண்குறியுரைப்பேன் சுரியங்களுள்ளபடி
கூடைமுறங்கட்டிவேன் குறிகள் மிகவுரைப்பேன்
பச்சைபொட்டுகுத்தலையோ பைக்கொடி மாதர்களே
என்று பாடிவருகிறாள் பத்தினிமார்வீதியெல்லாம்
விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடைவாசலிலே
காத்திருந்தநோழிமார் கண்ணியர்கள்கேட்டுவிட்டார்
ஆய்ச்சி-வாழ்ந்திருக்கிறாள் பாதுகெடுநாளாக
கூடாதிருக்கிறாள் கோதுகெடுநாளாக
அவன்-மண்ணன்வருங்குறியைச் சொல்வாள்மலைக்குறத்தி
பிச்சைசுற்றிபொய்யாது மெய்யாகுமாச்சியரே
நாயிட ஆச்சிபற்குச்சொல்வே மென்று ஆரணந்தமோடிவந்தாள்
விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடைக்குடெண்டனிட்டார்
ஆச்சியரேகேள் அடியேன்வாய்விண்ணப்பம்
காணுவதிசூங்கன் கண்டேனாவிதியிலே
தெய்வக்குறத்திவவன் தெளிவானகட்டுவச்சி

மின்னற்பிறந்தவளே மேகவர்னமச்சினியே
கன்னிதிருப்பாற்கடலில் வந்துதித்தகருநிளமோ
எழுதவொண்ணுவடிவழி இவ்வீதிபாடி வந்தாள்
கைபார்த்தகுறிசொல்வாள் கட்டுவச்சிவகையன்
மன்னவருங்குறியைச் சொல்வாள் மலைக்குறத்தி
பிச்சைக்குறத்தி குறி பொய்யா துமெப்ப கும
அகத்தினியுள்ளாக அழைக்கத்தொழுவுமோ
இவ்வார்த்தைதாண்டேட்டு யேகசெல்வாள் மின்னிடையாள்
புதுடைபுதுகையிது தொற்கொடியையுண்டபேசு
நானும்மனுபிழை நாட்டியையுங்கட்டுநீவே
என்பன திசுகுறைகளென்ன வடிமயங்கிறதென்
துக்கந்துயரமென்ன சிறையிருக்குந்கைமயென்ன
நன்னா துபேரையேபோல் நல்லா கலாழி நனை
ஆத்தனையும்போட்டுவைத்துக் கைபார்த்தகொண்டாலே
நையாயர்நாமையேந்த நாட்டி லுள்ளபெண்களெல்லாம்
வழிநின்றபெண்களெல்லாம் மாதகையா வீரா
மணங்களித்தெண்டொலையா தாழியுமீர்ச்சொல்வாரோ
எழுத்துப்படியுனக்கு யிட்டுமிருக்கா
கட்டுவச்சிவெனனசெய்வாள் காரியமேயேபோடிபென்றாள்
தாய் பாலவளர்த்தெடுத்த தாதிவயங்குதுவாள்
இப்புவியில்வந்தகொரு இளங்குறத்திதான்ல்ல
மந்திரமுந்தந்திரமும் வண்ணமருந்துண்டகளும்
இந்திரஜாலத்தையெல்லாமறிந்தாவகாண்
அவள்வகுடைகப்பார்த்தால் மனதில்குறைநீரும்
பார்த்தவரும்படி பகரவல்லான்பைக்கிளியாள்
வாள்விசயனிசுகேதான் வருங்குறியைச்சொல்வவல்லாள்
ஆச்சிகுறத்தியரை அழைக்கசெல்வருளும்

மின்னொளியாள் லீட்டுக்குக் குறத்தி வந்தது.

விளங்கிபசீர்மாதவத்து மின்னிடையுங்குறுவாள்
வழாதார்வாசலுக்கு வருவாளேகட்டுவச்சி
அதனொழையுமென்று அன்னகடையாது
சிறைச்சாலமண்டபத்தே தேவன் பழியான் லீட்டுமூர்க்க
அலங்காரமண்டபத்தி லானவருள் வந்தகாள்
அப்போதாதிரா ராரணைத்திபாடிவந்த
வாடிமலைக்குறத்தியெங்கு மாதுவகழங்கிறாள்
எங்கள் - ஆச்சியர்க்குக்கைபார்க்க ஆணைகேவாருமென்றாள்
தாதிவழைக்கையிலே சந்தேகமாயவளும்
வந்தேன்வந்தேனென்றுசொல்லி மலைக்குறத்தியுள் றுழைந்தாள்
இந்திரக்கட்டுவச்சி யேத்தமுள்ளபூங்குறத்தி

மந்திரத்தட்டுவச்சி மலையாளப்பூவ் குறத்தி
வண்ணக்குறத்தியவள் மலைக்குறத்தியுள் றுழைந்தான்
ஓடமலர்க்கண்ணாறும் வுள்வாசல்போய் றுழைந்தான்
அல்லியிற்பிறை நுழை அல்லிற்பிறை நுழை
இருவரனுப்பிவைத்த இளங்கொடித்தா தியரும்
மின்னிடைபாள்வாசலுக்கு விசையனூர் போனபிடிப்பு
அன்னநடைமாதர் அவர்திருப்பி போடி வந்தார்
அல்லியற்குத் துரொளபகைக்கும் ஆரணவதுகெண்டனிட்டு
பார்த்தன்பிறநாகப் பேயேனும் மனங்கொடியே
கண்டமுடிமனனர் கனத்தமயலனார்
தெண்டனிட்டுப்பார்ப்பாரும் சேவித்தநிற்பாரும்
சுபத்திகரயாள்வாசலேயே தா தியவழகத்தவரும்
பள்ளிக்கடத்துப் பாங்களிழுத்தவரும்
பண்ணுதும்பண்ணியவர் பறையழித்தவரும்
கொண்கறக்குறத்தியைப்போல் குறிஞ்ஞரைத்தவரும்
மின்னிடைபாள்வாசலுக்கு விசையனூர் போன றுழை
றுன்றுமொலியாம றுரைத்தார்கள் தா தியர்கள்
இருவருங்கெட்டாரக விசைபங்கரை புரண்டு
சந்தைவாசலனார்கள் சரீரமதுபூரித்தார்
அன்னநடையின்னிடக்கு அனந்தஞ்சிறைதீர
எத்தனை நாட்சென்றது விளங்கொடியின்னிடக்கு
இத்தனை நா று மிருந்தகுரைதீர
மன்னவனென்றாய் மனமுந்தனையவல்லாரள்
கடியலிணத்திடுவாள் குறைநனை திர்த்திடுவாள்
என்றுருங்குமத்திண்டோள் குலங்ககைக்கறத்தன
சிவிகையின்மீதேறி தேன்மொழியொழிபொ ளுந்தரார்
மையெழுநாக்கண்ணனும் மலர்ச்சொருகைகெழுபுறம்
பாக்குதினனாவும் பத்தினிபாள் தன்முதலும்
வெறநிலைதினனான் விரும்பாய்விடாய்முதலும்
பஞ்சளனுநாத வடிவுடைபாள்மார்பழமும்
வனதேனியாயிருந்த விலன்சிறையாவாமினன்
இவள்-பொன்னுனையேணியது பழுத்படக்காரணமேன்
தங்கத்திருவேணி சமுட்புபடக்காரணமேன்
இவள்-வாய்மதத்தினுலையல்லே வாய்மதத்தான்கு துகன்னி
என்று-பொற்காரமெல்லுந் அடங்கியொருபுறமாய்
சிங்காரக்கட்டுவச்சி போலேசுரித்துவந்தான்
மங்கைபலரப்பார்த்து உரைப்பாளையேக்குறத்தி

மின்னொளியைப்பார்த்துச்சொல்லுகுறம்.-

(தின) திருத்தமதிமுகத்தாளே மின்னொளியேயேகனும்
உன்-செயம்பொன்மணிமாணிகைக்கு செயலாகலாகச்ச
தலைப்புறத்தில்கெவுளினின்று சொல்லுதடி பொண்ணை

மலைக்குறியான்வாழ்வினையன் வருவாண்டிபெண்ணை
 மலைக்குறியான்வாழ்வினையன் வருவாண்டிபெண்ணை
 எனக்குகலகறிச்சொறு யிடுவாடியடிபெண்ணை
 ஆக்கினைச்சொறுகறி பாக்குமெனக் குளவாய்
 அருகட்டுச்ச்சுமேழம் பழந்தணிபுத்தருவாய்
 அருளஞ்செல்லமுண்டிவுக்க னுளன்வரப்போறான்
 அருமுகவன்நிருவருளா னாளன்வருவாண்டி
 பேருமுண்டிபெருமையுண்டி பெண்டியிலேளாய்
 பெருவயிரைதிருவருளால் புருஷன்வருவாண்டி
 இரதின்ன்குமாரனவன் சுந்திரமுததகாண்டி
 இன்னோமவரப்போறான் யிளையிலேகேளும்
 தல்லருந்துகுளிரமிது நாடன்முடிபெண்ணை
 கைமருந்துவடிமெத்த கரைபு மாடிபெண்ணை
 விப்பொருதம்பிழியாள் மின்னொளியேகேளாய்
 அக்குறியான்கொடியுமணி கொள்வயாடிபெண்ணை
 கத்தருக்கு வள்ளியர்க்கு முகந்தருறிசொல்ல
 ஏத்தருலச்சொழையன் நாட்டுக்குறத்தினைப்போல்
 இச்சொகொள்ளவனையறிவேன் ஈஸ்வரனாறிய
 வக்தாவுட்கொத்த வம் தன்நிறுளவல்ல
 வபுப்பசுமனைத்தாறும் பாரவனாறல்ல
 கைபாப்பென்கண்டினைப்பென்கண்டினைம்போறேன்
 கறிச்சொறுதுகிலடைகாதினம்ப்போலே
 மெய்குறியைநாளுகாப்பென் மின்னொளியேளாய்
 கைக்குழந்தைவுச்சிக்கெண்ணை குதறுவிவர்ப்பார்
 இங்காட்டில்வாழுகிற குறத்தியல்லபெண்ணை
 எப்போதும்நீய்நரும கைபர்க்குக்குறத்தி
 இங்காடுபெருகளுக்குப் பொன்னொண்டாய்
 எண்ணனை உண்ணனை பென்றவனாழ்ந்தான்
 அவ்ளவர்க்குத்துவாளபதைக்கு மகபுருறிசொன்னேன்
 அவர்கன்மெச்சியெந்தனுக்கு ஆபாணாகொடுத்தார்
 உச்சிதம் ய்குரியுரைத்தனை மெச்சி வரெனக்கு
 அவாபிறத்தநாளையில அழுத்தியகொற்பத்தாம்
 ஆபாணந்தான்கொடுத்த அனுப்பினுற்பெண்ணை
 மின்னொளியை நெந்தனுக்கு மிகவெளியுரைத்து
 மிகவுமவர்க்குறத்தியென்று மிகவெளக்குறமுரைத்தார்
 நன்றாகயன்மனைக்கு நாவவரும்போது
 நலமுகூர்த்தஞ்சொல்கிறத எண்ணத்தெனையது
 வாசல்பல்லிபொருளென்று நெசந்துடன்கொல்ல
 வருவாண்டி புண்கணவா வள்ளியபமையாளால்
 குறிமுனையாளெயென் குறியொருபொய்யது
 கொச்சியம்மையானெயென்று கூடையின்மேகடித்தான்

வேறு.

விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடையுங்குறுவாள்
ஏதடி கட்டுவச்சி யெந்தநாடுந்தனது
எந்தவூறுநுளது யெனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்

மலைக்குறத்தி தன்வரலாறுசொன்ன குறம்.

தின-எந்தனிடதிருநாடு சேட்கிறையே பெண்ணே
ஏததமுள்ளயிந்தி னு ராளுமெந்தநாடு
கொங்குபவநாளமது யென்களிட நாடு
வங்காளம்சிக்காளம் மரட்டியயங்கங்கள்நாடு
வாள்வசையென்பவாபெண்ட குறத்தினுன்பெண்ணே
என்களிடதிருநாடு சேட்டையோபெண்ணே
மேலகைக்கு ஊழ்ச்சிகைம் அதிமுள்ளபெண்ணே
சந்திரர்களுக்கு ரீர்க னுக்கிச்சுமந்தநாடு
தானகருமபுரியுந் தவ உள்ளநாடு
அன்னக்கொடியின்றசையும் பெந்தனிடநாடு
அதிசயமாய்வாழ்நிறும பெந்தனிடநாடு
அதில்-துரும்பசையத்தேன்சொரியு மெந்தனிடநாடு
கரும்புவிளாசோலைகும் மெந்தனிடநாடு
விரும்புமூல்லைமனஞ்சு மெந்தனிடநாடு
வேலருடன்வன்னியம்மை வாழும்மந்தநாடு
பச்சைமலைபவழமலை பெந்தனிடநாடு
பசிகாலமானதே பழங்குறிவருவேம்
கொச்சிமலைகுடகுமலை பெந்தனிடநாடு
குளிர்காலமானதே குறம்பாடிவருவேம்
பஞ்சவர்களுளுவது பெந்தனிடநாடு
பார்த்தனென்றும்பேர்கொண்ட குறத்தினான்பெண்ணே
கச்சணியுமுலையாளே கணகாதியாளே
கைத்தலத்தைநீர்காட்டாய் கணத் குறிபொல்ல
என்றவளைத்தான்பார்த்து யிணைவிழியாள்மிரட்டி
இளங்குறத்தினைப்போல மிடைதவளநகைத்தாள்

வேறு

விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடையாளேதுசொல்வாள்
திருமாலவர்கொருட்டால் திருமாதோபூமாதோ
நகரிசோதனைக்காக வந்துநறமுதலோ
கட்டுவச்சிவீற்றிருக்க வட்டமணையிடுங்கள்
பெறற்கொடியாள்வீற்றிருக்கப் பூம்பல கபோடு
வட்டமணைபோட்டார் மணித்திடுக்குதன்போட்டார்
வாடிமலைக்குறத்தி வட்டமணைமேலே
வளநாடினைக்கட்ட வனக்குறத்திடெள்மகிழ்ந்தாள்

இட்டமுகூர்த்தமது லட்சுமென்றுசொல்லி
இட்டமணைமேலே வந்திருந்தாள் பூக்குறத்தி
ஒருகால்மடித்தாளே ஒருகால்புறத்தணிந்தாள்
கடைபொருபக்கம்வைத்து கொம்பணையாள் தானிருந்தாள்
கறுவாள் கொம்பினது மரத்தின்கிளி ரேலே

குறத்தியின்னொளிக் குக் கைபார்க்கும் குறம்.

தின-சனத்தகொருஸ்தனத்தாளே கைத்தலத்தைக்காட்டாய்
உன்கணவனிப்போவருங் குழியைக் கண்டொன்சொல்ல
பங்கபஞ்சீர்கைத்தலத்தைப் பார்த்தனுமேபிடித்து
பாவையிடமுகம்நோக்கிப் பல ருஞ்சிரித்தாள்
இடக்கார்த்தைதான் பிடித்து இளங்கொடியேயென்பாள்
இளங்கொடியாள் கைத்தலத்தைக் கண்ணிலொத்திக்கொள்வாள்
கண்மலரோபொன்மலரோ கைத்தலங்களைப்பெறுவாய்
மல்கிலிபம்பூவாம்பெறுவாய் மைந்தர்களைப்பெறுவாய்
மனமகிழ்கணவனிப்போ வருவாண்டிபெண்ணே
உண்மையெந்தன் குறிகளது வுண்மையிதுபெண்ணே
வண்மையுள்ளசோழனிட மனுரீதியாலே
மதியாமலரசாளும் மன்னவனமகளாரே
வாள்வசையன்மேலாசை தோணுதடிவுனக்கு
கூறுனவிழியாளே கொம்பணையேகேளாய்
கடுவதுஆசைமடைத் தோணுதடிவுனக்கு
பார்த்தேண்டிவுன்கையி லட்சணங்கனிப்போ
பவனிமுழுதாளுகிற சோழன்மகளாரே
தகதகணசைவளையல்கை பிடிக்கநாளும்
தயவுள்ளபுருஷனிட்போ வருவாண்டிபெண்ணே
மயலாகிமனதுருகி வடிவுள்ளபெண்ணே
நீர்-செயலாகிசெய்தகுறை சொல்லுகிறேன்கேளாய்
சங்கமரைப்பூசைசெய்யும் வேளைவந்தாரென்று
தனஞ்செயனாருருகிறதைத் தள்ளினிட்டாய்பெண்ணே
ஈஸ்வரனைப்பூசைசெய்யும் வேளைவந்தாரென்று
எண்ணுமல்லிஜயனைதான் தள்ளினிட்டாய்பெண்ணே
அன்றுமுதல்நெடுநாளாய் வாராதவிசையன்
அறுமுகவந்திருவருளால் வருவானேடிபெண்ணே
என்றவளைத்தான்பார்த்த விழியாலேகிரட்டி
இளங்குறத்தினைப்போல இடைதுவளநகைத்தாள்
வேறு-விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடையுக்கறுவாள்
முத்தணிந்தபல்லோன் முறுக்கணிந்தசெவ்வாயோன்
உத்திசுழியழகன் உரோமத்தின்போழகன்
கூறியமூக்கழகன் குளிர்ந்தமுகத்தழகன்
தொந்தமிடுஆவிலேபோல் துய்யவயிரழகன்
நடையும்நடையழகன் நடைக்கிசைந்தஇடையழகன்

காய்க்கும்பிராயமுடி கன்னிகட்டுங்காலமுடி
 பூர்க்கும்பிராயமுடி பிஞ்சுகவிடுங்காலமுடி
 கொஞ்சவயதல்ல! வா கொழுந்தெல்லாம்பிஞ்சல்லவோ
 சுவரிலெழுதலாஞ் சித்திரம்போல்பார்க்கலாம்
 படத்திலெழுதலாம் பதுமைபோல்பார்க்கலாம்
 இத்தணையழகான இளங்குறத்திகட்டுவச்சி
 சித்திராதிபேலே தெருவீதிவந்தாயே
 கொண்டகுறவனுனைக் குறிசொல்லவிட்டானே
 மதிசெட்டுவிட்டானே மங்கையரேயுன்கணவன்
 விட்டுப்பிரிந்தானே வெறியனேயுன்கணவன்
 கண்டால்விவரனே காண்டபங்கொண்டவரும்
 அடக்காதழகையெல்லாம் கண்டாலழையானே
 மனையுனைக்கண்டால் மற்றுருதேவியரே
 மற்றுமொருதேவியரை நத்தியபோவானே
 தேனமொழிமாதர்னைத் திருஷ்டித்துப்பாராயோ
 என்-வாணைவாங்குகைக்கு வந்தாட்டைக்குறத்தி
 என்றதுசொல்லி வுன த்தாளிளங்கொடியாள்
 மலைக்குயிலாள் பலைக்குறத்திகுறவாள்
 குறம்-தின-எந்தனிடகுறவளமதி செட்டவனேயென்றுய்
 எப்படிஉனக்குகுறி சொல்வேண்டுகன்றாய்
 எங்கனிடசாதிகளி லேர்வையிதுதானடி
 ஏச்சானசாதியல்லோ எங் ள்குறச்சாதி
 சந்திரனோடொத்ததொரு கிருமுகத்திலழகன்
 தாளம்போலொத்ததொரு தவளபயுவழகன்
 திருகண்கலொளியழகன் செங்குனிவரயசிகப்பன
 இத்தனைக்குமழகான இளங்கொடியேயுன்கீன
 இதுநெடுநாளுன்கணவன் ஏனபிரிந்தான்சொல்வாய்
 ஏச்சானசாதியல்லோ எங் ள்குறச்சாதி
 இளங்கொடியேயுன்கணவன் யேனபிரிந்தாய்சொல்வாய்
 உங்கனிடகுலத்தனிலே யேர்வையிதுதானே
 உன்னைப்போல்வாழாதா ருலகத்திலுமுண்டோ
 இக்காலஞ்சிறையிருக்க மிக்கவரைதன்னில்
 இளங்கொடியேவாழாம லிருந்தென்னசொல்வாய்
 எங்கனிடகுறக்குலத்தி லேர்வையல்லகண்டாய்
 இசனாலெபழுதுமில்லை கைபார்க்ககீவா
 பங்கயஞ்சீர்முகத்தாளே கைதாராயென்று
 பைங்குளியாள் கைத்தலத்தைக் கண்ணிலெத் திக்கொள்வாள்
 அங்கயஞ்சீர்கைத்தலத்தைக் கண்ணிலெத் திக்கொள்வாள்
 அன்னிமுழுதாளுகிற சோழன்மகளாரே
 மங்கலியமவரம்பெறுவாய் மைந்தர்களைப்பெறுவாய்
 என்றவனைத்தான்பார்த்து விழியலேமிட்டடி

இளங்குறத்தினைப்போலே இயம் பிவவன்சிரித்தாள்
வேறு-விளங்கியசீர்மாதவநது மின்னிடையாளேதுசொல்வாள்
சிறையிருந்தோமானாலும் தினம்வாழ்த்தோமானாலும்
வாசற்படியகலோம மற்றோர்மனைபுக்கோம்
விதிதனிலேதிரியோம் வேல்புருவங்கண்ணுள்ள

- நீ-அடங்காதமுதைய ஆசைபனங்கிளியே
4 வேசையர்கள் பேரலாக விதிப்புறப்பட்டாய்
கண்டால்விடுவாரோ காண்டபங்கொண்டவரும்
பார்த்தால்விவாரோ பார்த்தன்வடிவுடைபையான்
பாலைக்குறத்தி மலைகுறத்தியேதுசெய்வான்
6 குறம்-தின-வினையனர்கண்டாலே விட்டுவிட்டு நென்றாய்
மின்னிடையாளே நாவெழுத்துசொன்னாய்
சிலைவிசையக நீதிமிகு தெரிமுறைதவறான்
திக்குஜெயங்கொண்டவனார் சேவக்னார்தயக்கு
மலைபோலுந்தெய்வகன்னி ஆர்வசியாளர்மபை
மலர்மாதபோலேவடிவுடையருணமாத
மயல்கொண்டுஆர்வசியாள் மயங்கிப்பதாண்விழுந்தாள்
மகிழ்பார்த்தனமாதாவே போமென்றுவிட்டான்
அவன்வடிக்கொப்பான் அறிவையர்களுண்டோ
ஆனாலுமருச்சுனார் அவர்நீதிதவரார்
தந்தாரமல்லாமல் பிரதாரம்விருப்பார்
குலவரைபன்மகளேயுன் மதத்தாலேநீயும்
கசாமலப்பபென்று ஆர்வைத்தாயவரை
நிலமையோடுநீயவரை வம்பென்னென்றுகுறிக்க
நிஷ்டைப்பாவிக்கண்டாய் நீகிக்கண்டாய்நீயும்
கணவனைவேம்பென்னெப ருண்டோடியிவ்வுலகில்
கரியமல்கைத்துன்னு ரென்றுமறியாரோ
சின்னமலர்குழலாளே மின்னொளியேகேளும்
9 செம்பொன்னுமாளிகைக்குச் செயலாகவாசசே
வலப்புறத்தில்கெவுளியின்று சொல்லிற்றடிபெண்ணை
மனைக்குறியான்வாள்விசையன் வரப்போருன்பெண்ணை
தங்கத்திருமர்புதனில் ஆபரணமழுத்தி
சரசமுடனண்பண்ப வருவாண்டிபெண்ணை
எந்தமுள்ளவிஜயனு ரித்தோவில்வந்தால்
எனக்குல்லகரிசோறு இவ்வாயோடிபெண்ணை
என்றவனைத்தான்பார்த்து விழிபாலேமீட்டி
இளங்குறத்தினைப்போலே இடைதுவளநகைத்தால்
மின்னொளியாள்-அருசுகண்ணசெய்தகுற்றத்தை
குறத்திக்குள்சொன்னதுவேறு
விளங்கியசீர்மாதவநது மின்னிடையும்கூறுவாள்
கொன்றைக்குறத்தியே கொம்பனையேநீகேளும்

நான்-வம்பென்றசொல்லுகளும் மிசவும்பெரிதாச்சே
 அவர்-விம்புகளும்சேஷ்டைகளும் இங்கொருவர்கண்டிலேயே
 நான்-ரித்தஞ்சிவனையெண்ணி நீதியுடன்பூசைசெய்ய
 ஒற்றையொருநாளி லுப்பதஞ்சீர்மண்டபத்தில்
 சிவனைநினைந்துநான் சிவபூசைசெய்யக்கயிலே
 அரனைநினைந்துநான் குருபூசைசெய்கையிலே
 கண்ணிரண்டுமுடியே கையிரண்டுமேந்திக்கொண்டு
 சிந்தையில்நானினைத்து சிவனைநிலைநிறுத்தி
 பூசைசெய்யும்வேளையிலே போர்விதைபர்வந்துவிட்டார்
 ஆவ்வளவில்பார்த்தா அவர்முடிகியோடியவந்து
 வேளையிதுகூடுகைக்கு மின்னிடையேபென்பதாவும்
 நானாவருமோயிளமை நாயகியேயென்பதாவும்
 கண்ணைவிழியாயோ கட்டழகியென்பதாவும்
 ஒன்றுகப்புல்கி யுறவணைவோமென்பதாவும்
 சக்கட்டம்பண்ணுறதுப சற்றேகைக்கிறதும்
 கைகொட்டியாடி நகைத்தாண்டிகாவலனும்
 கோபித்துகண்ணிவந்து கொற்றவனைப்பார்த்துவிட்டேன்
 சிறியகோபமதாய் விஜையனைப்பார்த்துவிட்டேன்
 அவர்-பல்லழகும்பாவனையும் பார்த்தமயங்கிவிட்டேன்
 மிகசமுறுக்கழகும் விழியில்கருப்பழகும்
 கச்சகட்டுவுன்மருங்கும் கத்திச்சுறுப்பழகும்
 வில்லழகுங்கண்ணொன் விழித்துக்கொடுத்தேண்டி
 சுவனைமறந்தேன் சிவபூசைநான் மறந்தேன்
 அறனைமறந்தேன் அரிபூசைநான்மறந்தேன்
 வழிபட்டுமைந்தெழுத்தை மாசேமாரந்துவிட்டேன்
 செதிக்கும்செபமறந்தேன் சிந்தையில்மெய்மறைந்தேன்
 தேன்மொழிமாதேநான் சிவனைமறந்துவிட்டேன்
 ஆவதால்வம்பென்றும் உறைத்தேன்விருதோசை
 மின்னிடைக்கும்வேண்டாத வப்பென்றவ்வு திவைத்தேன்
 அன்னமேகட்டுவச்சி ஆர்மேலேநீரமடி
 என்னைப்போல்பெண்பிறந்தார் யிவ்வார்த்தைசொல்லடி நீ
 எனக்குப்புருஷனுண்டோ உத்தமியேசொல்லடி நீ

மின்னொளிக்கு புத்திசொன்னகுறம்.

தின-அன்னமேனுன்மின்னிடையே ஆரணங்கேளீதேளாய்
 அறிந்தாடிசொல்கிறண்டி நெறிமுறமையாக
 வனத்தமலரெடுத்தாலும் அரனைதொழுதாலும்
 மகிழ்வொருநொண்புதனை தேர்த்தாலுமாதே
 நிட்டையோடிருந்தாலும் நீதிகாணாலும்
 நெரியானல்லபூசை நீர்பண்ணினாலும்
 சணவனர்தானாக வலியவன்மைத்தாலும்
 இவனுமித்தவுலகிலுள்ளா ரெல்லார்க்குஞ்சொல்வேன்

ஏழையானா லுக்கணவ ரிருந்தானேயாலல்
 பின்னையொருதெய்வமென்ன ஓசந்திதானென்ன
 பிதிர்க்கணங்களோடு அலுநள் புருவதுதானென்ன
 எல்லாமுரீறேயென் றிரங்கியேதொழுதால்
 எல்லம்பணிசெய்தவரே தேவரறிபாரே
 நல்லநாளுமோயென்பார் சிதேவியரையும்
 நன்மையிருத்தவளு மொருபத்தினியுமாவார்
 சல்லாபசம்பத்து மைந்தர்களுமுண்டாம்
 கையலரேருமிட்ட சாபங்களும்பலிக்கும்
 பொல்லாங்கும்போக்கடிக்கும் இனிமேலுஞ்சொர்க்கம்
 பூமிபிலேயுண்டுகண்டாய் பொய்யல்லடிமாதே
 விஸ்தாரம்பேசிடுவார் கணவனைநிந்திப்பார்
 வெடபனுக்குமனைபாட்டி யாகினேனென்பார்கள்
 சற்றேயசட்டையி லீட்டுக்குள்ளேயிருந்தால்
 தங் ளிடஅதிஷ்டமென்று தாமுமறியாரே
 பத்தாவநொத்தவர்கள் பித்தாகச்சமைவர்
 பரமனிடதன்னருளால் மயிலவனாருளால்
 சத்தியங்காணிவ்வார்த்தை யுன்குடும்பமல்ல
 இத்தாணியில்வாழ்பெண்களுக்கு மனைவேரர்க்குஞ்சொல்வேன்
 அன்னமெனுமின்னிடையே ஆரணங்கேகேளாய்
 அறிந்தபடிசொ லுகிறே னெறிமுறைமைவா
 வரணஸ்தனம்சாங்குழையு மருவியுண்ணையணைய
 மன்னவரும்போதாச்ச மின்னிடையேகேளாய்
 மகுடமுடிமன்னரிப்போ வருங்குறைபைசொல்வேன்
 விகடமொன்றுவர மல் விராயகரைதெழுவேன்
 கபடில்லேமுறத்திலமுத்து கடுகனிகைந்திடுவோம்
 முத்தாலேமிகப்பாபசி குறியுரைப்பேன்பெண்ணே
 வித்தானகணவனிப்போ விரைந்தோடிவருவான்
 என்றவளைதான்பார்த்து விழியாலேமிரட்டி
 பின்வகுறத்திகண்ணப்போலே இடைதுள்ளாடைத்தாள்

மின்னொளியாள் புருஷன்வரகேட்டதுவேறு,

விளங்கியமாதவத்து மின்னிடையுமேதுசொல்லாள்
 எண்ணறவேநி யெழுத்தப்படித்தாலும்
 பெண்மதியாலேயல்லோ பிழைமோசமாகிறது
 மன்னவருக்குறியைச் சொல்வாய்மலைகுறத்தி
 வினையனவருகுறியைச் சொல்வாய்மெல்லியரே
 கூடையிலேமுத்தளந்து கொண்டுவந்துமுன்னேவைத்தாள்

குறத்தி அருச்சுனன் வருகிறதாய்ச்சொன்னகுறம்,

தின-கணகக்கும்பமுலையாளே கண்ணியரேகேளாய்
 கணவனிப்போவருக்குறியைக் கண்டுநான்சொல்ல
 கருணையல்லிதாயே உண்மைசொல்லவேணும்

கந்தரேளந்தனுக்கு முன்னடக்கவேணும்
முத்துகளைமிகப்பரப்பி அழியாமலேசிடீடி
மெத்தமுள்ளமின்னடைக்குத் காமவிடாய்தீர
அருச்சுன்னாரிவளைவந்து அணைவதுமெய்யானால்
நச்சுமலேகொச்சியம்மை நடக்குங்குறிசொல்லும்
குற்றமறவெந்தனுக்குச் சற்றேகுறிசொல்லும்
குமரேசசுருளாலே குறிநடக்கவேணும்
என்றவளைததான்பார்த்து அழியாமலேமிரட்டி
இளங்குரத்திதன்னைபோலே இடைதுவளநகைத்தாள்
வேத-வாராய்மீமின்னிடையே வந்ததைபொன்றுநீர்க்கேளும்
கூடையிலேமுத்தளந்து கொண்டுமின்னிடையே
நீனைத்தகுறியோடவில்லை நேரிழையேளந்தனுக்கு
கண்டிகுறிசொல்லிடுவேன் கடுகமுத்தெடுத்துவாரா
கன்றுதான்கேட்டு ஏதுசொல்வாளமின்னிடையும்
முத்துமுத்தென்றெய்ய நத்தியேகேட்டுறைய்
மெத்தாசைபடுகிறாய் விணியடிநீகுறத்தி
நச்சுநச்சென்கிறாய் நாயகமேகட்டுவச்சி
என்றுமுறத்தாலேமுத்தளந்து முன்னிலைவைத்தார்கள்
சுதிராய்மிகமெழுகி சாணியின்னையாரும்வைத்து
அறுகுபுஷ்பஞ்சுடி அட்சதைகாப்புமிட்டு
துபதிபந்தான்கொடுத்துத் தொழுதாள் குறத்தியவள்
குறம்-நின்-குறத்திமுத்தையமிகப்பரப்பி குறியி துவேயென்பாள்
கோலஅழியால்மயக்கி மிகநோக்கிநகைப்பாள்
ஐங்கரணேமுக்கணனே ஆணைமுகத்தோனே
அருச்சுன்னாரிக்கோயில் வருவாரோ சொல்லும்
சங்கரனாற்புத்திரனே சரஹணபவனே
தார்விசையனிக்கோயில் வருவாரோ சொல்லும்
மணியிடத்துதேவதைகள் மகிழும்ஞ்சளமுதி
மடிச்சிலைக்காரிமுதல் வந்துநிற்கவேணும்
பொங்கல்மிகநயினரும் பொற்கொடியேதெய்வமே
பூவாடைகாரிமுதல் வந்துநிற்கவேணும்
மண்ணுப்பிடாரிநீ மழுவேந்துக்குறத்தி
வடவாசல்செல்லியம்மை உந்தருள்வேணும்
ஆகாயதேவதைக ளையன்பிடாரி
அலைகடல்கன்னிமுதல் வந்தருள்வேணும்
ஏழு கடற்கன்னிமுதல் இளையதஞ்சிமாரும்
இன்பமுள்ளகுறியெனக்குத்தந்தருள்வேணும்
மலையாளகொச்சியம்மை வந்தனருள்வேணும்
வாள்விசையனிக்கோயில் வருவாரோ சொல்லும்
தெய்வங்களைநினைத்தாலே சிலுத்துக்கொள்ளுதடம்பு
நிரோகமெல்லாமயிர்க்குச்ச விடுகிறதேபெண்ணை

வாடைமணம் விசுதடி மைவர்வந்தாப்போல
 மாய்க்குதடியென்னுடம்பை சன்னகங்கொண்டாற்போல்
 சுடைகொண்டுகவிபுதடி கோமளமேபெண்ணை
 கோலவிழிதுடுக்குதடி குறிகளிப்போகேளாய்
 மங்கைபரேகள்ளியிப்போ சொன்னதினானே
 வரவேணும்பார்க்கனிப்போ வள்ளியம்மையருளால்
 இன்னமரைநாழிகையில் அருச்சுனமகாராசன
 வண்ணமுடனிக்கேரையில் வரப்பேரரான் பெண்ணை
 கொச்சைக்குறத்தியிட குறிகளும்பெய்யாது
 கொச்சியம்மையாணையென்றுக் கடையின்மேலடித்தாள்
 வேறு-விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடையாளே துசொல்வாள்
 விசையரிதோ விதிவந்தா ரென்றீரேமெல்லியரே
 வினையாவந்தபிற்பாடு மெல்லியரே போய்விடுவேன்
 அந்தப்புறத்திலே ஆரணக்குடபோய்துழைத்தாள்
 உள்வாசல்வந்தமர்ந்தாள் பேடைமலர்கண்ணாளும்
 வண்ணக்குறத்தியவள் வாய்திறந்தக்கேதசொல்வாள்
 இக்கோலமாயிருந்தாள் இங்கேவாராண்டார்த்தனவன்
 மெக்கோலமகிளிர் மஞ்சனமாடுமெக்ருள்
 மஞ்சனமாடாதே மங்கைபரேநீயிருந்தால்
 சென்மத்திலும்வாராண்டி தேர்வினையனிக்கேரில்

மின்னொளிக்கு குறத்தி ஸ்நானஞ்செய்து வைத்தது.
 எண்ணெய்கொண்டுவாருமென்று னேந்திழைபாள் கட்டுவச்சி
 அருகிருந்தது தியவள் திடுக்கெனவேதானெழுந்து
 பூவெழுதிசுத்திரித்துப் பொன்மடலைத்தானெடுத்தது
 பூவாசலெண்ணைதனைப் பொற்கொடியமர்கொண்டிவந்தார்
 வண்ணக்குறத்தியவள் மலைக்குறத்திதானெழுந்து
 மின்னிடைக்குப்பின்னாலே மெல்லியரும்வந்துநின்றாள்
 பன்னிரண்டாண்டுமுன்னே பன்னியிட்டகேடயத்தை
 மாணிக்கக்கச்சரடகிழ்ச்சுது மயினாவிரித்துவிட்டாள்
 நீக்கிவகிர்த்தாளே நெறிமுறைமையின்படியே
 பூவாகவெண்ணையை எலிமிச்சஞ்சார்வார்த்து
 ஆறுபவகிரந்தாளே ஆர்க்கத்தலைகிதி
 குக்குமவார்குழலை கீறிகொண்டைபோட்டாளாம்
 எண்ணையிடும்போதையிலே இளவிசையனர்ச்சுணை
 தாநிகளறியவென்று தன்னொளியைக்காட்டினார்
 பல்லொளியைக்காட்டினார் பார்த்தார்கள் தாநியர்கள்
 மின்னொளியைப்போலவே பல்லொளியைக்கண்டார்கள்
 பரசவீணைபார்த்தலவோ பயந்தார்கள்தோழியர்கள்
 கானகக்குறத்தியல்ல கான்மபரநுச்சுணர்கான்
 குறத்தியென்றுநாமிருந்தோம் கோதண்டபாணியவர்
 வண்ணக்குறத்தியைப்போல் வடிகொண்டுவகதாரே

பெறுமையாய்ந்தநின்றுநீர் தெண்டனைகள் நேருமென்று
 மஞ்சனச்சாலை அமைத்து வைத்தார்கள் தாதிபர்கள்
 மற்றுஞ்சிலநாதி மடவாரொழுந்திருந்து
 செம்பொன்னின் தட்டிலே அரைப்பரைத்துவைத்தார்கள்
 சிக்காயும் கெலலி சிறுபருப்பு கன்னுரி
 பச்சிலை மஞ்சள் பசுமஞ்சளரைத்து வைத்தார்
 மற்றுஞ்சிலநாதி மடவாரொழுந்திருந்து
 தட்டி வந்தபேரே தாளிணையிலும் மடித்து
 எங்குமலங்கரித்துச் சந்தனநீர் தெளித்து
 கண்முன்றுடைய சுவ்விரக்கட்டிலிட்டு
 மெத்தைபிரித்திட்டு மேலேயணைகோலி
 காமபரிந்தையங்கலப்பூ கட்டிலின் மேற்சொரித்து
 கால்கோட்டைகைகோட்டை பிட்டந்தகன்னியரும்
 தங்கத்தலைகாணி சநலாத்துத்தழுவினையும்
 சாரத்தலைக்கரணித் தழுவினையும் போட்டார்கள்
 கண்ணாடி சல்லிகட்டி சுவரிமன்றஞ்ச்சுவிட்டு
 மல்லிகைமூல்லைகளை வகைவகையாய்த் தூக்கிதறி
 பஞ்சவர்ணக்கெளியைப் பலதிரையுங்கட்டினார்
 அத்தர்ப்புணுகளுந் அள்ளித்தெளித்தார்கள்
 கதம்பகன்னுரியும் கரைத்துத்தெளித்தார்கள்
 சாம்பிராணிப்புகைபோட்டார் சந்தனப்புகைகொடுத்தார்
 பஞ்சணையைச் சேர்ந்தார் பரங்கியர்களானவர்கள்
 மற்றுஞ்சிலநாதி மங்கையர்களோடிவந்தார்
 மஞ்சனச்சாலை சமைத்துதென்றுதெண்டனிட்டார்
 அப்போது குறத்தியவள் அலங்காரமாயெழுந்து
 மஞ்சனச்சாலைக்கு வாருமென்றுள் மின்னிழையை
 ஸ்தானங்களாட்டி வைக்க சற்றேயெழுந்திரென்றுள்
 விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடையுங்கடையாள்
 குறத்தியுடமையாலே குனித்து முழுவேளை
 அத்தண்டநாதிபர்க ளனைவோரும் போசனையாய்
 அவரவர்தம்பணிக்கு அனைவோரும் போய்க் கடந்தார்
 சிறிதுபேர்தாதிபர்கள் சிக்கிரமாய் நடந்து

நாதிபர்கள் அவானவாள் வேலையைச் சாக்கிரதையாய்ச் செய்தது.
 கோலமடப்பள்ளியைக் குச்சிட்டத்தாள் திரந்து
 எங்குமலங்கரித்துச் சந்தனநீர் தெளித்து
 அடுப்புமெழுகுவார் அட்சதைக்காப்பிடுவார்
 பாணைமூல்ப் பணிநூலைச் சாய்ப்பார்
 பத்துவிதக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
 போதச்சமைப்பார்கள் பொற்கொடிமார்தாதிபர்கள்
 மற்றுஞ்சிலநாதி மங்கையர்களோடிவந்து
 வெள்ளிக்கிடாரத்திஸ் வேண்டியபிரவர்த்து

பாண்டர்தொடலாமே பங்கயஞ்சீர்கண்ணோள்
கண்டாரகையாரோ கலியுகத்திமேசாரோ
சற்றேயிருதறத்தி ஸ்ரானஞ்செய்துவாரோனென்றுள்
வண்ணகுதறத்தி மலைக்குறத்தியே பூசெல்லவான்
அல்லியிற்சிறந்தாட்கும் அளவிற்பிறந்தாட்கும்
இருவருக்குவகடார்த்து ஸ்ரானதிகளாட்டிவைத்தேன்
தாதிமார்தோழிமார் தையலமாரில்லாமல்
தனியாகநல்லிருந்து ஸ்ரானஞ்செய்துவைத்தேனே
அவர்களைப்பார்க்கிலும் ஆணைக்குகீபெரிதோ
விசைபன்வருகிறதை மெல்லிப்போபார்க்கிறேன்
ஆளன்வருகிறதை அறிகிறேயினனிடைபே
கூடையெடுத்தவரும எழந்தாளேக்கொம்பனையான்
வாடிக்குறத்தி மனதுசெய்யாதே
மனதுக்கிசைத்தபடி செய்வாங்கீவாடியென்று
மஞ்சனச்சாலைமேல் வந்தாரிருவருமாய்
அதனடைதாதியரு அப்புறத்திற்சேராணர்கள்
அடியார்கள்போனபின்பு அக்குறத்திமாதருமே
மஞ்சனச்சாலை மணித்தவையத்தாள்போட்டாள்
பட்டாடைவாங்கியே பலபணியுந்தான்சுழட்டி
சிறுநடைவாங்கியே சிறுபறையுந்தான்சுழற்றி
சாற்றாவினமேலாக நாய்கையைத்தானிருத்தி
சீக்கரயும்மெல்லி சிறுபறையுந்தான்செடுத்தி
ஆனந்தமாரிக்கு அப்பிட்டுகீரட்டி
பச்சிலைமஞ்சள் பச்சமஞ்சள்தான்செடுத்து
கொம்பனையான்முகத்திலேயுங் குங்குமமாரிலேயும்
மேல்விழுந்துமேல்விழுந்து மெல்லியற்குப்பூசினான்
அப்போதுமின்னிடைபு மாரணத்திமேதுக்காவவான்
ஏதடிக்குறத்தி மென்மேல்விழுசிறுப்
மயங்குதலையாவானேன் மாமேதவிழுவானேன்
அல்லகாண் பெண்ணை யாரணங்கேரீகேளாய்
அல்லிபவள்கொறுவில் ஆண்டுடாளிவைப்பார்த்திருத்தேன்
கேற்றிரவுவித்தரை இல்லாததன்மையினால்
கண்ணைவிறக்குதகாண் கட்டழக்பெய்தனுக்கு
நித்திரைவருகுதடி நினைவைக்குலைக்குதென்றான்
ஸ்ரானங்களாட்டிவைத்தார் தாமக்கருங்குழலை
நீர்காட்டிபூதியே நிலக்கிள்ளிக்காப்புமிட்டு
சுரமுலர்த்தி பூகழ்சேர்த்தபட்டுமித்தி
நனைத்ததுகில்களைத்து நாசரிப்பட்டுத்தி
அரண்மனைக்குள்ளாக அழைத்துவந்தாள் அணங்கு
வட்டமணமேலே மாதரைத்தானிருத்தி

குறத்தி மின்னொளியாட்டு ஆபரண மணிந்தது.

சம்பங்கியெண்ணை கொண்டு தடவிவினுக்கறுத்து
வாரிமுடித்து மாணிக்கக்கொண்டையிட்டாள்
சீவிமுடித்து சிமிள்பேரிலெகொண்டையிட்டாள்
ஒவ்வொருமயிருக்கு ஒவ்வொருபூவிதழாம்
பொன்னிதழும்பூவிதழும் பூட்டியலங்கரிசது
கொண்டைக்குத்தண்டைசனும் கொண்டைதாங்கிமாலைகளும்
சந்திரபிறைசூரியபிறை தரித்தானென்றறியிலே
நெற்றியிற்கட்டிகட்டி நேர்விழிக்குமையெழுதி
கருங்குருமாண்வாலதுபோல் கண்களுக்குமையெழுதி
நடுநெற்றியில்நாமமிட்டு நற்சாததுபொட்டுமிட்டு
ஒட்டுக்கடுக்கனும் இணைசேர்ந்தநாகவடம்
அண்கொப்புடிண்ணைவாளி அழகுமிசூஞ்சவுளி
பச்சைக்கல்முருகும் பதித்திருந்தவாளிகளும்
நாய்க்கரைதண்ணீல் நடுக்கழுத்திப்பூஷணமும்
ஒற்றைச்சரடும் இருபுரமும்பொண்சரிவை
முத்துசாப்பளியாம் மோகனமாலைகளும்
சந்திரகாசசாப்பளியாம் தாயித்தைப்பூஷணமாம்
உத்திரசஞ்சமது உத்தமற்குப்போடலுற்றாள்
தோள்வங்கிவைகவங்கித் தேன்மொழிக்குச்சுற்றி
கடகஞ்சரிபவழம் சைநிறைத்தமோதிரங்கள்
மூக்குத்திசிர்தாக்கு முன்னைகமுகதாரி
ஐந்துவிரலுக்கும் அழகானமோதிரமும்
பத்துவிரலுக்கும் பத்திகணையாழ்
அரைக்கிசைந்தயொட்டியரணம் அழகுபெறச்சாற்றினாள்
தண்டைகொலுசஞ் சதங்கையும்பாடகமும்
காலாழிகல்லனையும் பிலாழிபில்லனையும்
தேர்ப்பிலிமீன்பிலி தரித்தாளாந்தேன்மொழிக்கு
அஷ்டாபரணம் அலங்காரஞ்செய்தாளே
சரிவைப்புடவையைத் தரித்தாளேமங்கையற்கு
முத்தூவிக் கை முருகுழலிக் கைதரித்தாள்
கண்ணாடி கொண்டுவரடி கட்டழகிதாதிபென்றாள்
கண்ணாடி கொண்டுவந்து கட்டழகிகைகொடுத்தாள்
கண்ணாடி தானெடுத்து கட்டழகிகாட்டவந்தாய்
மின்னொளியாள் தானெழுந்து வெம்பிமிகத்ததுமபி
அன்றுமுதலில்வரையி ஸாரணங்குபார்த்ததில்லை
கண்டபனும்தானுமாய்க் கண்ணாடிபார்த்ததல்லால்
கண்ணாடிபார்த்ததில்லை கட்டுவச்சிந்தாயகமே
அவ்வசனங்கேட்டு அருங்குறத்தியேதுசொல்வாள்
மன்னவனாருன்புருடன் வருகிறார்காண்மாணிகைகள்

சேபத்திரையான் வீட்டு வரூண்டி மின்னொளியே
காகக்கண்ணிவிட்டு வரூண்டி மின்னொளியே
போகவதிக்விட்டு வரூண்டி மின்னொளியே
அரோபதையான் வீட்டு வரூண்டி மின்னொளியே
அல்லியிடவிட்டு வரூண்டி மின்னொளியே
பவளக்கொடியமாறு பத்தியான் வீட்டு

வரூண்டி மின்னொளியே மன்னனை நேழிகையில்
அரூரைப்பூசைபண்ணி அமுதுபொசித்திராஜல்
கால்நாழிகைக்குள்ளே காளையருந்தான் வருவான்
என்மேலேயானையாக வருவான் காண் மின்னொளியே
என்று சொல்லி மின்னிடையும் எழுந்தக்கீதையே துசொல்வான்
அத்தனைப்போற்றியென்று அனைத்தமேதானிருந்து
அந்தமுறைசெய்யவல்ல அந்தணர்களோடிவந்து

மின்னொளி பூசைசெய்கிறது.

செம்பொன்குடத்தில் திருமஞ்சனங்கொண்டெயர்தார்
சேபமதுதித்து சிவனூரைப்பூசைபண்ணி
எண்ணையிடுஷேகம் ஏத்திழைபாள் தான்செய்து
பாலாஸிடுஷேகம் பத்தியான் தான்செய்து
பொன்னுலம்மலமித்துப் பித்தனாயும்பூசைபண்ணி
சுத்தவாசனையைச் சாத்தினுனையலரும்
தட்டிலேபோசனமுந் தானியிலேபாட்பழமும்
அரூர்சிவபூசை யாரணங்குதாழுமிததான்
அறிவுடையநாயகற்கு ஆகாரந்தான்கொடுத்து
சிவனூரைப்பூசைபண்ணி சேபத்தினையுள்ளததி
அரூராமர்ந்தபெட்டி ஆரணங்குதான்பூட்டி
சுத்தமுடன் மின்னொளியுள் செவியிலேபூச்சொருகி

மின்னொளியும் குறத்தியம் போசனமுண்ணுதல்.

அமுதுண்ணுமண்டபத்தில் ஆரணங்குதாண்டேர்த்தான்
போசனங்கொண்டெயர் பொற்கொடியேவுண்ணவென்றான்
தாதிமாரோடியே தளிகையதுகொண்டெயர்தார்
தையல்குறத்தியற்குத் தலைவழையிலேபோட்டார்
மின்னொளியாள் முன்னாலே முக்கலியிட்டார்கள்
பொற்கலத்தைமுனேவைத்துப் போசனம்பாவித்தா
பத்துவிதக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
நல்லபொரிக்கறியும் இராசாக்கள் போசனமும்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
பச்சென்றகோயும் பழம்போல்கற்கறியும்
அடவியில்தொவைபல்களும் அழகாபைச்சடியும்
துவல்குழம்புசளும் சிராய்படைத்தார்கள்
புத்துருக்குருவர்கள் து போசனமுண்ணுபென்றார்
யாதுகுறத்தியவள் யாதுகுறத்தியே துசொல்வான்

ஒக்கலையுண்பதற்குப் பொருக்காதேதாவுத்தமியே
 விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடையாளே துசொல்வாள்
 குறமாதடனாகக் கூடவேவுண்பாரோ
 ஏசாரோயெண்ணையிங்கு! இனத்திலுள்ளபெண்களெல்லாம்
 சோரவளநங்கையாள் கபத்திரையாள்கேட்டாக்கால்
 துற்தியேகாற்றிவைத்துச் சொல்வார்பலாடனே
 என்னெத்தகுலமெல்லாம் இழிதவத்தித் தள்ளிவிடார்
 சற்றுமதயார்தன் தரணியிலுள்ளவர்கள்
 என்னுணைகட்டுவத்சி பென்பேரில் தயவுவைத்து
 உனக்குவைத்தபோசனைக்கை உண்ணடிமாரேயென்றாள்
 பார்த்தனெனுங்கட்டுவத்சி பைங்கொடியாளே துசொல்வாள்
 அல்லியற்கும் துரோபனைக்கும் அன்பாய்க்குறியுரைத்து
 இன்பக்குறியுரைத்து இருவருமுண்ணையோ
 அவர்களைப்பார்க்கிலும் அதிகமாயுன்சாதி
 விசையன்வருகிறதை மெல்லியரைபார்ப்போமடி
 அர்ச்சுனன்வருகிறதை அறிவேமடியின்னொளியே
 நீ-வாழ்கிறதைபார்ப்போமடி மாதசன்னிமினனிடையே
 கூடவுண்டாலல்லாது கொட்டினையேநான்போயேன்
 என்று-கூடபெடுத்தமவன் கொம்பனையாள் தானெழுத்தாள்
 விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடையாளே துசொல்வாள்
 உன்னைமெதுக்கக் கணக்கில்நினைத்தமியே
 பார்த்தவனருச்சுனனார் பண்ணிவைத்ததேதாஷ்டிது
 கொண்டவன்கொனிகானால் கண்டவன்கொனிகானால்
 எவரைநான்போவேனடி என்றனைதிப்படிக்கான
 பார்த்தனென்னைத்தள்ளிவைத்த படியல்லோகுறத்தியே
 உனக்குமெனிகாச்சொ வுக்குடியுக்காலமாமோ

மின்னொளியும் குறத்தியும் ஒருசலத்திலுண்டது.

கூடவேவுண்ணுதற்குக் கொம்பனையேவாருமென்றாள்
 தலையிலெழுத்துவதடி தள்ளிவைக்கக்கூடாது
 ஒக்கலையுண்பதற்கும் உத்தமியோவாருமென்றாள்
 அப்போதுகுறத்தியவளக்கப்பிச்செழுடன்
 சந்தேதாஷ்டிமாதவத்தாள் தாமக்குறலானும்
 அமுதுண்ணுமண்டபத்தில் இருவருமாய்போய்ப்புகுந்தார்
 ஒருகவத்தல்போசனைக்கொண்டாருவருமாய்
 கூட்டிப்பிவைத்துக் குறத்தியருமூட்டினாள்
 பாரியடிசில் பகீர்த்துண்டாள் கட்டுகச்சி
 போசனை புண்டு பொடியிட்டிக்கைத்திரி
 காரோடுகையப் சவிவையுஞ்சுத்ததெய்து
 வைத்தமெல்லையுடிக் கொட்டிநட்டத்தைத்து
 வட்டபண்ணையே வந்தமர்க்காரிருவருமாய்
 அடைக்கையுட்கொள்ளியும் அருந்திமுன்னேவைத்தாள்

வாசமிலைபெடுத்து மலைக்குறத்தியற்களித்தாள்
கட்டுவச்சிவாங்கியே கண்ணோட்டே தானனைத்தாள்
கம்மரறுவெத்திலையும் களிப்புள்ள துவர்பாக்கும்
இந்தாருமென்று இளங்குறத்திகாண்கொடுத்தாள்
மன்னனருச்சுணைர் லாள்ளிசையென்கணவர்
வந்தாலொழிய மலைக்குறத்திரயகமே
அக்கேயிருந்து அடைக்காய்கள் தின்னுவது
கட்டுவச்சிவாயகமே கடைக்காய்கள்காண்வேண்டென்
பார்த்தீபரிவலாமல் பரிமளங்கள்காண் திண்டென்
என்னுனைகட்டுவச்சி பெய்தனுக்குவேண்டாமென்றாள்
என்றமவள்சொல்லி யிவளுமைப்பார்கட்டுவச்சி
மன்னர்தேவாரூர் வாழ்வுனக்குண்டாச்சி
அறுமுகவர்தன்னுனை அம்மவெள்ளிதன்னுனை
அர்ச்சுனானுன்கணவன் அரைநெடியில்வாரண்காண்
பள்ளியரைக்குப் பைக்கிளியேபோமென்றார்
மின்னொளியுங்கட்டுவச்சி மிகவெழுத்துகையிடித்து
பள்ளியரைவாசற்படிக்குதவையேதான்திறத்து
ஒருத்தமஞ்சபஞ்சனை ஒளிவழகைததான்பார்த்து
சுத்தியெகருந்தான்பார்த்து துன்னிலம்பூசுன்னுவே
பார்த்தாள் குறத்தியரும் பங்கயச்சிர்க்குணாவே
மின்னொளியேபெண்மயிலே விசையனாவருவாரோ
பார்த்தவருவாரோ பஞ்சனைசோடிப்பில்
பின் யமுண்டோடி பக்குவங்கள்மின்னொளியே
பள்ளியறையுந்தனுக்கு பார்த்தக்கச்சமைத்தேதாடி
தச்சன்சமைத்தாமே தானேசமைத்தேதோ
எப்போதுமுண்டோடி யின்னுபுதிதோதான்
சிறையிலிருந்தேனென்று தேன்மொழியேசொன்னீரோ
அடைக்காயருந்தேனென்றாய் ஆபரணம்பூணென்றாய்
மைபொட்டுவெதிலை மஞ்சள்குளிப்பதிலை
பாரச்சிறையிலவைத்தாள் பார்த்தனென்றுசொன்னீரோ
மெய்யென்றிருந்தேனே மின்னொளியாயகமே
குதுகளுமுண்டோடி சேழன்மகளாரோ
ஆரணங்கேமின்னொளியே அறியவுரையுமென்றாள்
இவ்வார்த்தைதானேசெட்டேதுரைப்பாள்மின்னொளியும்
காணக்குறத்தியரோ கட்டுவச்சிவாயகமே
ஆருமெருவரிடிலை ஆள்வாவுந்தானுமில்லை
கந்தாப்பூகாதிமார் சொற்பேச்சுக்கேளார்கள்
என்பேச்சுக்கேளார்க ளிடழிக்குந்தாதிமர்கள்
தங்ஙளிடபேச்சினால் தான்செய்வார்த்தாதிமர்கள்
இருத்தசிறைகாணாமல் இவர்கள்செய்யக்காரியமென்
என்னசெய்வேனென்று எரிபறந்துகண்ணிவந்து

கட்டுவடத்தின் கயிறுருவிவிட்டாற்போல்
 திரமொடுங்கியிருவிழியில்முத்துத் தால்
 முத்துப்போற்கண்ணீரை முகமெல்லாஞ்சோரவிட்டாள்
 சோழன்மகளாருஞ் சோர்த்துமனந்தளர்ந்து
 ஆறுதகேரபம் அனலாகநிறையியே
 தாமக்குழலாள் தாதியவள்கூறுவாள்
 வந்தார்விசையெனென்று மலைக்குறத்திசொன்னாளே
 மணவாளனிப்போ மலைக்குறத்திசொன்னாளே
 மணவாளனிப்போ வருவாய் என்றுசொன்னாளே
 மெய்யென்றுமடையே மின்னொளியே ஆச்சியே
 சோடித்தலங்கரித்தோம் சுந்தரியேபஞ்சணைகள்
 எங்கதமேற்கோபமுண்டு இத்தபிழைதாருமென்று
 தாதியர்களுல்லாருந் தான்றொழுதுதெண்டனிட்டார்
 இவ்வார்த்தைதான்கேட்டே துரைப்பார்கட்டுவச்சி

அர்ச்சுனன் அரைநாழியில் வருவானென்று சொன்னகுறம்.

தின-வாடியம மின்னொளியே வாள்விசையன்றேயி
 உன்-மணவாளனை நெடியில் வருவாண்டிபெண்ணே
 கணவனிடோவுள் மனைக்கு கால்நடையாய்வருவான்
 கைபார்த்தே தனுத்தனுக்குக் கன்மகுறிசொன்னேன்
 அஞ்சாரே கமினொளியே அணைத்துவிளையாடி
 அழகானகதிரவன்போல் வெண்பெறுவாய்ப்பெண்ணே
 சிந்தனைகள்தேவையிடலை சிறையுமீண்டுபோச்சு
 திருச்சோழன்மகளேயென்று செங்கரத்தைப்பிடித்தான
 வேறு-காணக்குறத்தியவள் கட்டுவச்சிகூறுவாள்
 சொற்பொருக்கப்போகாது சோழன்திருமகளே
 வாள்விசையந்தேவியென்று வாழாதிருந்தாலும்
 ஆண்காற்றுமயங்கிவர அஞ்சுமடி மின்னொளியே
 கலியாணமுண்டல்லோ கன்னியரேயுந்தனுக்கு
 கண்ணீர்பெருகிறதைக் கணவனாவந்தாக்கரல
 வரூன்மணவாளன் மதிமுகமுந்தான்பாறான்
 வாடியமிலையென்று மலைக்குறத்திகைபிடித்து
 கொங்கையின்மேலே குறத்தியவள் முத்தமிட்டாள்
 காணக்குறத்தியமே கட்டுவச்சிநாயகமே
 அறியாதபாலகரை யணைக்குமடிமேலே
 என்னைமையலாக்கி யென்னுடம்பைபுண்ணுக்கி
 மாயமலைக்குறத்தி வந்தகுறியுறைத்தாய்
 உன்னெச்சிம்கலந்தலவோ யெனக்கமதுஷ்டிவைத்தாய்
 கூடவுமுண்டையே கோடையிலவந்தாயே
 மன்னவனொண்கணவர் வருவாருமென்றாயே
 பொய்யாச்சேயுன்குறிகள் பூங்குறத்தியகமே
 காணக்குறத்தியவள் கட்டுவச்சிதானெழுந்து

மின்னொளியைப்பார்த்து மெல்லியருக்கூறுவாள்
 குறும்-வட்டமதிமுகத்தாளே மின்னொளியேசேளும்
 வடிவுடையவுன்புருஷன் வந்தாண்டிவாசல்
 கூர்நகங்கள்வைத்துருக கொங்கைதனைப்பிடித்து
 கோவையிதழ்மின்னொளியே கோதியனைவாண்டி
 குறத்திகாணருகிருந்தால் கோபம்வரும்பெண்ணே
 குறநாற்றமருச்சுனற்கு குமட்டியடியாதோ
 இங்கேயிருநானவரை அழைத்தேதாடிவருவேன்
 ன்றுசொல்லிசுறத்தியவ ளேகிநடந்தாளே
 பெண்வடிவுதனைமறத்து பணிதிகோவாங்க
 பொற்குடைதனிலந்தப பேர்விசையன்தானும்
 அனலுதித்தாளன் டையிலே போய்வாருமென்று
 ஆகாயம்போவென்றே அந்தரத்தேதட்ட
 ஆகாயமாய்ப்பறந்து அந்தக்குருக்கூடை
 அனலுதித்தாலன் டையிலே அமர்ந்ததுவக்கூடை
 குறவேடம்நீக்கி அருச்சுனன் தன் சுயரூபத்திடன்வந்து

மின்னொளியாள் கண்ணை மூடினது

மின்னொளியாள் கண்மலரை விசைனவர்மூடினார்
 கண்மலரைமூடவே கன்னியவளேதுசொல்வாள்
 கானக்குறமகளே கட்டுவச்சிராயகமோ
 என் பத்தாவருச்சுனரோ பாங்கியரெசொல்லுமென்றாள்
 ஆரெண்க்கண்மரைந்தாற் அச்சங்களில்லாமல்
 தாதிவவன் தான்பார்த்து தையளவலேதுசொல்வாள்
 விசையனார்தேவியரே மின்னொளிராயகமே
 ஆரென் னாரும் அடையாளம்சொல்லுமென்றால்
 என்று தாதிவவளுரைக்கத் தானுரைப்பாள்மின்னொளியாள்
 கண்ணைமறைத்துக் காத்நையவன் பிடித்து
 முத்துற்றுக்காதவழி முழக்கமுள்ளபந்தலிலே
 முத்திழைத்தபந்தலிலே முடுகிவந்துமூலையிட்டு
 சுண்டுவிரல்பிடித்த சுந்தரனொன்றுரைத்தாள்
 காண்டாவனமெறித்த கட்டழகாலகவிடுங்காண்
 மன்னர்மயங்கி மலர்விழியில்லகவாங்கி
 கானக்குறத்தியாய்க் கைபார்த்தகட்டுவச்சி
 அந்தக்குறத்தி யழைநான்பார்க்கவேணும்
 வேடக்குறத்தியரை மின்னொளியுந்தான்பார்த்து
 விசையனல்லாச்சொல்ல மின்னொளியுந்தான்பார்த்து
 பார்த்தாளேமின்னொளியும் பார்த்தனவடிவழகை
 விசையரேயும்முடைய வேஷங்கலைத்திரோ
 பூட்டியேவாபரணம் புதைத்துவைத்துவத்திரோ
 கொண் டையினமேல்தொங்கலும் கோல்திரிபட்டுடையும்
 முத்தைப்போற்பல்லொளியும் முருக்கிதழ்போல்செவ்வாயும்

ஓட்டியசந்தணமும் உலவியதண்மலரும்
 சந்தன்பொட்டமுகும் சதிராணநெத்தியும்
 உரியுங்கனிப்பழமும் ஊர்வசிரட்டமும்
 கொச்சக்குறக்கூடை குறமகளின் தன்னழகும்
 உம்மிட-மாயஸ்தனபாரம் மறைத்துவைத்துவந்திரோ
 மைபொட்டுதான்கலைக்க மதிக்கெட்டுப்போனிரோ
 நீதானெழுந்திருந்து நீக்கியிவ்வடிவாகி
 ஆறுமறியாமல் அங்கொருவர்காணாமல்
 கோலமறைத்தீர் சறமுறைத்தீர்சொற்றவரோ
 இக்கோலங்கொண்டென்னை யீடழிக்கோவந்திரோ
 இத்தனைகால மிருத்தேன்சிறையாக
 மைத்துனன்முன்னேதான் வாழாமல்வைத்திரோ
 என்-சக்காளத்திமுன்னே சதிபிறைசெய்திரோ
 இப்போ-வந்தங்கேபோக மனதாச்சேசாமன்னவரோ
 உம்முடையதெனினார் உரைக்கவும்வந்திரோ
 நீரேதான்வந்திரோ நிலவரத்தைச்செல்லுமென்றாள்
 மின்னொளிபாள் தான்கேட்டு விசையனவனேதொசால்வான்
 மெய்யாகதொசால்லுகிறேன் மெல்லியமேநீர்கேளும்
 மாயனிடதங்கையரே மனதில்நினையாதே
 நாகமடந்தை நறுறுதலைச்சொல்லாதே
 ஆணைழக னருச்சுனனார்தானுரைக்க
 வாருமென்றுதொல்லி மணிக்கடகங்கைபிடித்தால்
 செம்பொண்கதவடைத்து சிக்கெனவேதாள்பூட்டி
 தேவியருமயானுமாய் சேர்ந்ததிருவணியில்
 வெற்றிலைதின்று விரும்பினியாடி
 ஒருவர்க்கொருவ ருகந்துவினையாடி
 பலகாலுமிவருடனே பழகியிருந்தாற்போல்
 தழுவாதுபோல் தழுவினியாடி
 மாலேமுடியாமல் மடிமேலேகொண்டிருந்தாள்
 சந்தோஷமாகவே தனஞ்செயலுமின்னொளியும்
 செங்கோற்செலுத்தி சீராசையாண்டிருந்தாற்
 விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னொளிபாஸ்தன்கதையை
 எழுதிப்படித்தவர்கள் இத்திரைப்போல்வாழ்வார்
 காண்குறக்கற்றோர்கள் காசினில்வாழ்த்திவார்
 கன்னியர்கள்கேட்டால் கடுமணம்பொருவார்
 ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோலவேறோடி
 மூங்கில்போல்கற்ற முசியாமல்வாழ்த்திருப்பார்
 இக்கதைகேட்டவர்க ளீன்றிடுவார்புத்திரனை
 வாழிவாழியென்றுதொல்லி வரமளித்தாரீஸ்வரனா

மின்னொளிபாள் குறம் முற்றிற்று.

